

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 16

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

27 JUNI 1994

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	855
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	857
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	866
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	867
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	867
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	868

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	869
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	873
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	877
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	880
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	883
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	890

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	895
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	895
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	896
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	898
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	899

RECHTZETTING

899

REGISTER

900

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 91

van 26 mei 1994

van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Faillissementen in het arrondissement Aalst-Oudenaarde — Gegevens

Graag had ik van de minister een antwoord ontvangen op volgende vragen :

1. Hoeveel faillissementen werden, voor de periode 1992-1993, bij de rechtbank van koophandel genoteerd in het arrondissement Aalst-Oudenaarde ?
2. Kunnen deze cijfers opgesplitst worden per gemeente ?
3. Kan tevens worden vermeld uit welke sector de bedoelde faillissementen afkomstig waren ?

Antwoord

De hierna volgende cijfergegevens betreffen het gerechtelijk arrondissement Oudenaarde, waarbij een aantal gemeenten behoren die administratief afhangen van het arrondissement Aalst.

1. Hoeveel faillissementen werden, voor de periode 1992-1993, bij de rechtbank van koophandel genoteerd in het arrondissement Aalst Oudenaarde ?

Aantal faillissementen gerechtelijk arrondissement Oudenaarde
Jaar 1992 : 64
Jaar 1993 : 68

2. Kunnen deze cijfers opgesplitst worden per gemeente ?

Opsplitsing per gemeente :

	1992	1993
Oudenaarde	11	12
Ronse	15	7
Brake1	2	3
Kruishoutem	0	1
Wortegem-Petegem	2	2
Maarkedal	2	2
Kluisbergen	0	1
Zwalm	0	3
Horebeke	0	4
Lierde	0	2

Zingem	2	4
Zottegem	8	5
Geraardsbergen	15	14
Erpe-Mere	0	3
Sint-Lievens-Houtem	7	2
Herzele	0	3

3. Kan tevens worden vermeld uit welke sector de bedoelde faillissementen afkomstig waren ?

Sectoren	1992	1993
Bouw	12	12
Voeding	10	4
Horeca	4	10
Confectie	6	11
Textiel (weverij, spinnerij, veredeling)	0	4
Diensten	1	3
Hout	4	2
Garage	4	1
Electronica	2	1
Immobiëlen	2	4
Metaal	3	1
Vervoer	4	3
Landbouw	1	3
Brandstoffen	1	1
Kleinhandel (schoenen, electriciteit, optiek speelgoed ea)	10	8

Vraag nr. 96

van 6 juni 1994

van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband armoede en milieu-aantasting en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21e eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 3 van de Agenda wordt ingegaan op het verband tussen armoede en de aantasting van het milieu en wordt aangetoond waarom ook de bestrijding van de armoede een basisvoorwaarde is voor het realiseren van een duurzame economische ontwikkeling. In concreto betekent dit dat voor iedereen voldoende kansen moeten worden gecreëerd om in het levensonderhoud te voorzien, daarvoor de nodige financieringsbronnen moeten komen en via educatie, gezondheidszorg en emancipatie bij voorrang moet geïnvesteerd worden in de produktiefactor "mens". Belangrijk daarbij is dat de geïntegreerde beleidsprogramma's inzake armoedebestrijding zich vooral richten op achtergestelde bevolkingsgroepen en dat de bevoegdheden en verantwoordelijkheden worden gelokaliseerd op het meest geschikte niveau.

Eén concreet actiepunt dat hieruit kan worden afgeleid is dat de betrokken bevolking, met accent op de meest achtergestelde groepen, meer bij het beleid moeten worden betrokken.

Hiertoe is het aangewezen :

- dat bij de besluitvorming inzake programma's die op deze kansarme bevolkingsgroepen betrekking hebben de organisaties die kansarmen beter bereiken worden betrokken en een zekere decentralisatie naar het lokale niveau wordt doorgevoerd ;
 - dat aan deze bevolkingsgroepen specifieke educatie en scholing met behulp van specifieke structuren wordt aangeboden ;
 - dat de genoemde organisaties de nodige middelen worden bezorgd om het doorstromen naar het beleid van de visie die binnen deze bevolkingsgroep leeft mogelijk te maken.
1. Welke maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals verwoord in hoofdstuk 3 van Agenda 21 naar het beleid te vertalen ?
 2. Welke maatregelen werden genomen binnen het kader van de uitvoering van Agenda 21 die de kansarme bevolkingsgroepen een betere specifieke educatie en scholing moeten aanbieden ?

Antwoord

Hoofdstuk 3 van Agenda 21 van de VN-Conferentie inzake milieu en ontwikkeling van 1992 heeft betrekking op de armoedebestrijding in de ontwikkelingslanden. Weliswaar stelt Agenda 21 duidelijk dat "de strijd tegen de armoede de gedeelde verantwoordelijkheid van alle landen is".

Ik ben van oordeel dat de federale regering via de ontwikkelingssamenwerking het best geplaatst is om aan de armoedebestrijding in de wereld een effectieve en substantiële bijdrage te leveren en mee te werken aan de uitvoering van de in Agenda 21 voorgestelde beheersactiviteiten.

In het raam van een Vlaamse bijdrage aan de duurzame ontwikkeling, is het mijn bedoeling projecten en programma's te ondersteunen die op een innoverende wijze kunnen bijdragen aan de verwezenlijking van de volgende beheersactiviteiten :

- a) mogelijkheden scheppen voor rendabele werkgelegenheid en produktieve beroepsuitoefening, in overeenstemming met de per land verschillende rijkdom aan productiefactoren, op een voldoende grote schaal om de toekomstige groei van de beroepsbevolking op te kunnen vangen en achterstanden in te kunnen lopen ;
- b) de ontwikkeling bevorderen, indien nodig met internationale steun, van de benodigde infrastructuur, marktstelsels, technologische systemen, kredietstelsels en dergelijke, alsmede de mankracht nodig om bovengenoemde activiteiten uit te voeren en zo de mogelijkheden voor het kansarme deel van de bevolking te vergroten.

Vraag nr. 97 van 6 juni 1994 van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering consumptiepatronen

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21e eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 4 van de Agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. In hetzelfde hoofdstuk worden aanzetten gegeven tot de ontwikkeling van nationale beleidsstrategieën die deze patronen moeten ombuigen. Enerzijds moeten producenten aangespoord worden productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden tot een andere manier van consumeren door hem te wijzen op de schadelijke effecten van zijn koopgedrag. Agenda 21 voorziet hiertoe enkele concrete activiteiten.

Eén van deze activiteiten is het opnemen van een voortrekkersrol in het ontwikkelen van consumptiepatronen in het kader van duurzame ontwikkeling en de ontwikkelingslanden op verschillende vlakken bijstaan om hetzelfde te doen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in hoofdstuk 4 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Welke initiatieven werden door de Vlaamse regering reeds genomen ter ontwikkeling van consumptiepatronen in het kader van duurzame ontwikkeling ?
3. Pleit de Vlaamse regering er bij de federale regering voor op internationaal vlak een voortrekkersrol te nemen inzake de ontwikkeling van duurzame consumptiepatronen ? Zo ja, welke initiatieven hiertoe ondernam de Vlaamse regering reeds ?

Antwoord

Het antwoord op de in rand vermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

Vraag nr. 98 van 6 juni 1994 van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering consumptiepatronen

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogram-

ma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21e eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 4 van de Agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. In hetzelfde hoofdstuk worden aanzetten gegeven tot de ontwikkeling van nationale beleidsstrategieën die deze patronen moeten ombuigen. Enerzijds moeten producenten aangespoord worden productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden tot een andere manier van consumeren door hem te wijzen op de schadelijke effecten van hun koopgedrag. Agenda 21 voorziet hiertoe enkele concrete activiteiten.

Eén van deze actiepunten is de uitbouw van de vereiste logistiek en methodologie.

1. België is een van de weinige westerse landen waarvoor in internationale publikatie veelvuldig "non-available" wordt genoteerd wanneer het gaat om de aanwezigheid van adequate databanken. Werden op Vlaams niveau reeds adequate databanken met allerlei statistische gegevens opgezet die de doelstellingen van hoofdstuk 4 van de Agenda 21 in concreto omzetten? Zo ja, welke?
2. Worden door de minister-president maatregelen genomen ter bevordering van de aanleg van databanken, de ontwikkeling van analysemethoden, impactstudies en fundamenteel wetenschappelijk onderzoek inzake economie gericht op duurzame ontwikkeling en inzake de ontwikkeling van duurzame consumptiepatronen? Zo ja, dewelke?
3. Hoever staat het met de operationalisering van GIS-Vlaanderen? Welke concrete maatregelen werden hiertoe reeds genomen?

Antwoord

Het antwoord op de punten 1 en 2 van de in rand vermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

Het antwoord op punt 3 van de in rand vermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 99
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering consumptiepatronen

In hoofdstuk 4 van Agenda 21 staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de

achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. In hetzelfde hoofdstuk worden aanzetten gegeven tot de ontwikkeling van nationale beleidsstrategieën die deze patronen moeten ombuigen. Enerzijds moeten producenten worden aangespoord productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden tot een andere manier van consumeren door hen te wijzen op de schadelijke effecten van hun koopgedrag. Agenda 21 voorziet hiertoe enkele concrete activiteiten.

Eén van deze actiepunten is de ontwikkeling van methodes om, binnen het kader van de stimulering van de keuze door de consumenten voor milieuvriendelijke producten, de milieueffecten van stoffen en produkten gedurende de hele levenscyclus te analyseren, aan duidelijke informatie over deze effecten en algemene voorlichting over de algemene gevolgen voor milieu en gezondheid van bepaalde produkten te doen, en algemene educatieprogramma's gericht op duurzaamheids-ondersteunende waarden en speciale consumentgerichte programma's op te zetten. Een van de beleidsinstrumenten die moeten toelaten dat de consument de mogelijkheid krijgt om de meest milieuvriendelijke keuze te maken is het uitvoeren van specifieke en langlopende sensibiliseringsprogramma's gericht op de consument. Deze moeten ingaan op algemene attitudes en op meer concrete acties waarin de medewerking van de consument bepalend is voor het succes.

Werden door de Vlaamse regering reeds stappen gezet om de specifieke en langlopende sensibiliseringsprogramma's, gericht op de consument, te ontwikkelen en uit te voeren? Zo ja, welke programma's werden reeds ontwikkeld? Zo neen, wat is de reden voor het ontbreken van dergelijke programma's?

Antwoord

Het antwoord op de in rand vermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
 HUISVESTING

Vraag nr. 201
van 16 mei 1994
van de heer R. WIERINCKX

Niet-gesloten varkenshouderij in agrarisch gebied — Weigering van milieuvergunning

In toepassing van artikel 357, 2, 1 van Vlarem II van 1 januari 1993, dient een niet-gesloten varkenshouderij op minstens 2500 m van elk op het gewestplan aangegeven woongebied, ander dan woongebieden met landelijk karakter, een woonuitbreidingsgebied, parkgebied, recreatiegebied of woongebied met een landelijk

karakter te liggen. In het geval van een gesloten bedrijf is deze afstandsregel pas van tel, wanneer het bedrijven betreft die meer dan 1800 varkens omvatten.

De bezwaren tegen dergelijke inrichtingen, ongeacht het aantal mestvarkens dat het omvat, zijn de **geurhinder** van de varkens zelf, de mestopslag en de spreiding van de drijfmest.

In bepaalde gevallen is deze afstandsregel heel arbitrair. Met gelijkwaardige hinder of overlast, bestaat er een onderscheid tussen deze beide vormen van varkenshouderijen, de gesloten bedrijven, die hun dieren zelf kweken en de niet-gesloten bedrijven, die biggen vetmesten. Het criterium van dit onderscheid is nochtans geen oorzaak van hinder.

- Een niet-gesloten bedrijf dient op minstens 2500 m afstand te liggen. Dit is bovendien in vele regio's, zoals Oost-Brabant, een onhaalbare zaak. Door de lintbebouwing, de voortdurende uitbreiding van woonzones ten nadele van agrarisch gebied en ten gevolge van de wijzigingen aan gewestplannen zijn de "woon-vrije" zones met een minimum straal van 2,5 km vrij schaars.
- Een gesloten bedrijf kent deze beperking niet. Een dergelijk bedrijf, op voorwaarde dat het minder dan 1800 varkens omvat, kan dus wel op minder dan 2500 m afstand ingeplant worden.

Waarop steunt het onderscheid in behandeling tussen deze beide vormen van varkenshouderij ?

Kan de minister mij een idee geven van het aantal bedrijven dat in het jaar 1994 op deze wijze niet opgestart of uitgebreid zijn kunnen worden ?

Antwoord

De afstandsregel waarnaar het lid verwijst, is inderdaad opgelegd in artikel 357 van titel II van het Vlarem. Het onderscheid dat daarbij gemaakt wordt tussen gesloten en niet-gesloten varkenshouderijen heeft te maken met het feit dat niet-gesloten varkenshouderijen op het gebied van de hygiëne een groter risico inhouden.

Er zijn geen statistische gegevens beschikbaar van het aantal bedrijven dat in 1994 door de afstandsregel niet opgestart of uitgebreid kon worden.

Vraag nr. 202 van 16 mei 1994 van de heer J. CAUBERGS

Verbranding van afvalstoffen — Experimenten te Beringen

In Beringen worden naar verluidt experimenten uitgevoerd om afvalstoffen te verbranden.

1. Door wie wordt de vergunning voor het verbranden van afvalstoffen uitgereikt en aan wie of welke instelling ?
2. Op welke datum wordt deze vergunning afgeleverd en is deze vergunning tijdelijk of voor langere duur ?

3. Welke afvalstoffen worden er in Beringen voor verbranding aangevoerd en welke hoeveelheden betreft het hier ?
4. Vanwaar worden deze afvalstoffen aangevoerd, uit Limburg, uit Vlaanderen, Brussel, Wallonië of ook uit het buitenland ?
5. In de nabij gelegen woonwijken zijn er reeds jarenlang klachten over stofhinder. Zal deze nieuwe verbranding geen bijkomende hinder veroorzaken voor de bewoners van deze woonwijken ?
6. Welke bijzondere maatregelen zijn er getroffen om hinder voor de bevolking van de aanpalende wijken te voorkomen ?
7. Welke maatregelen zijn er genomen om de bevolking in kennis te stellen van de geplande afvalverbranding ?
8. Is de bevolking door een comodo et incomodo in kennis gesteld van deze voorgenomen afvalverbranding ? Zo neen, was deze comodo et incomodo niet verplicht en waarom wordt deze niet gehouden ?
9. Werd het stadsbestuur van Beringen in kennis gesteld, geraadpleegd en om advies gevraagd over het al of niet verlenen van vergunningen en welke was de houding van het stadsbestuur van Beringen ? Graag nam ik kennis van de gegeven of bekomen adviezen ?

Antwoord

1/2/3. Door beslissing van de Bestendige Deputatie van Limburg dd. 14.04.1994 werd akte genomen van een door de NV Kempense Steenkoolmijnen, Grote Baan 27 te Houthalen-Helchteren, ingediende melding van verandering van de milieuvergunning voor het exploiteren van onder andere een wervelbedstoomketel in de bovengrondse aanhorigheden te beringen, Koolmijnlaan 201.

De aktenaam behelst :

- rubriek 2.6. : installaties voor de vernietiging door verbranding of chemische omzetting van industrieel afval (in mengeling met de vergunde brandstof van de wervelbedketel zullen in deze installaties afvalbrandstoffen, met name papierslib, bodemgronden verontreinigd met koolwaterstoffen, olieslib en mechanisch ontwaterd slib van rioolzuiveringsinstallaties beproefd worden, waarbij de verwerkte hoeveelheid kleiner dan 1000 ton/jaar zal zijn, — proeven uit te voeren voor 30 september 1994 (klasse 3)

Voormelde aktenaam geldt als exploitatievergunning voor een termijn die vervalt op 30 september 1994.

4. De afvalstoffen voor deze proeven zijn uitsluitend uit Vlaanderen afkomstig.
- 5/6. — de bedoelde vergunning is afhankelijk van de strikte naleving van de voorwaarden opgelegd in de basisvergunning (in vorige vergunningsbesluiten) en de algemene en sectorale voorwaarden van Vlarem II.

- de afvalstoffen zijn als dusdanig gekozen op grond van de gelijkwaardige minerale basissamenstelling met de vergunde brandstof
- de proeven zullen gebeuren onder het toezicht van OVAM en van het VITO
- het hoger toezicht berust bij het bestuur Milieu-inspectie

7/8/9. Het betreft een aanvraag van een vergunde inrichting van klasse 1 **dewelke** een andere als hinderlijk geachte inrichting van klasse 3, dan diegene die reeds tot de vergunning behoren, wil toevoegen bij haar inrichting op de percelen die al tot de inrichting behoren.

De bestendige deputatie heeft, gelet op het gunstig advies van het bestuur Milieuvergunningen en het gunstig advies van de OVAM, en overwegende dat de geplande veranderingen niet van die aard zijn dat zij een bijkomend risico voor de mens of de aantasting van het milieu inhouden of de bestaande hinder zou vergroten, akte genomen van de melding (art. 5&1 2° b-Vlarem I).

Volgens voormelde procedure van aktenaam is een openbaar onderzoek niet verplicht en moet er ook geen advies van de gemeente gevraagd worden.

De beslissing wordt ter kennis gebracht van de bevolking door aanplakking aan het gemeentehuis en de plaats van exploitatie.

Vraag nr. 203
van 18 mei 1994
van de heer L. HANCKE

Afvalolie — Opvang in containerparken

Afvalolie afkomstig van particulier gebruik wordt gecatalogeerd onder de noemer KGA en kan dus worden opgehaald door een ophaler die werd aangeduid als selectief ophaler van klein gevaarlijk afval. De afvalolie die op de containerparken wordt aangeboden is eveneens KGA. Het besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 1985 laat toe dat op stedelijke containerparken de aangeboden olie wordt opgebult in een **oliecontainer** voor selectieve inzameling (artikel 3, paragraaf 1 en paragraaf 2).

1. Daar de olie van het containerpark niet kan worden afgevoerd als KGA kan ook niet worden genoten van de subsidiëring die voorzien is in het kader van het milieuconvenant. De door een particulier aangeboden olie op een containerpark wordt opgebult in containers die bestemd zijn voor selectieve inzameling. Door dit opbulken verandert de olie van identiteit (de olie aangeboden als KGA wordt afvalolie). Waarom deze identiteitsverandering ?

2. In Vlarem II, artikel 197, paragraaf 3 wordt gesteld dat op een containerpark de container voor de selectieve inzameling van olie een maximale inhoud mag hebben van 1.000 liter. Kunnen er op een containerpark meerdere oliecontainers, met elk een inhoud van 1.000 liter worden geplaatst om een meer ren-

dabele en economisch verantwoorde afvoer te regelen ?

Antwoord

1. Afvalolie op containerparken.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 juli 1985 houdende nadere regelen betreffende de verwijdering van afvalolie (Afvaloliebesluit) definieert afvalolie op basis van de samenstelling van de afvalstof ongeacht de herkomst. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen (KGA-besluit) definieert in artikel 1, § 1 welke soorten huishoudelijke afvalstoffen moeten worden beschouwd. Hierdoor wordt afvalolie afkomstig van particuliere huishoudens als klein gevaarlijk afval ingedeeld en valt het niet onder de toepassing van voormeld Afvaloliebesluit. Het KGA-besluit machtigt de gemeenten om door middel van een gemeentelijk politiereglement de inzamelwijze van klein gevaarlijk afval op haar grondgebied te bepalen. Hierbij kan gekozen worden voor de brengmethode (containerpark) of de haalmethode (chemobiel) of een combinatie van beiden. Afvalolie die ingezameld werd overeenkomstig voormeld KGA-besluit en opgeslagen op een containerpark blijft KGA vermits de samenstelling van de afvalstof tijdens de opslag op het containerpark niet wordt gewijzigd.

In het kader van artikel 12 van het milieuconvenant wordt enkel de inzameling van afvalolie die afkomstig is van particulieren door de overheid gesubsidieerd.

2. Afvalcontainers.

Artikel 197 van het Vlarem II bepaalt dat de container voor afgewerkte motorolie, die een maximaal inhoudsvermogen van 1.000 liter mag hebben, dient te worden geplaatst in een hermetische inkuiping met een inhoud die tenminste gelijk is aan de inhoud van de daarin opgestelde oliecontainer.

Dit artikel bepaalt de maximale inhoud per container maar beperkt niet het aantal afvalolie containers per containerpark. Al naargelang de vergunningsaanvraag zal door de vergunningsverlenende overheid i.c. de betrokken provincie één of meerdere oliecontainers op het containerpark vergund worden. Door de Vlaamse overheid wordt à rato van 6 procent per containerpark één container van 1.000 liter van afvalolie met opvangbak gesubsidieerd.

Vraag nr. 204
van 18 mei 1994
van de heer L. HANCKE

Aan huishoudelijke afvalstoffen gelijk gestelde afvalstoffen — Afvalstoffen van de dienstensector

Wat moet in het kader van de gelijkstelling van afvalstoffen worden verstaan onder afvalstoffen van de dienstensector (openbaar bestuur) ?

Is elke afvalstof afkomstig uit de dienstensector gelijkgesteld aan huishoudelijk afval ?

Of zijn afvalstoffen uit de dienstensector die omwille van de herkomst, aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen (KGA-besluit), onderworpen aan de wet op het giftig afval ?

Het lijkt niet erg logisch dat deze gelijkgestelde afvalstoffen, die opgenomen zijn in het KGA-besluit en dus kunnen worden beschouwd als KGA, onderworpen zijn aan de wet op het giftig afval.

Antwoord

Zoals genoegzaam bekend werd het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen grondig gewijzigd bij decreet van 20 april 1994. Het klein gevaarlijk afval van huishoudelijke oorsprong wordt in het decreet ingedeeld als een bijzondere afvalstof (artikel 3, § 5, g).

Krachtens het decreet kan de Vlaamse regering de in artikel 5, § 5 opgesomde bijzondere afvalstoffen nader omschrijven. Artikel 14 van het decreet van 20 april 1994 tot wijziging van het Afvalstoffendecreet heeft een overgangsbepaling ingevoerd waardoor de uitvoeringsbesluiten die vóór 7 mei 1994 werden genomen van kracht blijven totdat zij uitdrukkelijk worden opgeheven of tot hun geldigheidsduur verstrijkt.

Het besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden door de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen blijft dus onverminderd van kracht. In artikel 1, § 1 van dit besluit wordt een opsomming gegeven van de huishoudelijke afvalstoffen met inbegrip van de aan huishoudelijke afvalstoffen gelijkgestelde afvalstoffen die als gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen of KGA moeten worden beschouwd. Dit betekent dat KGA niet alleen afkomstig kan zijn van particuliere huishoudens maar eveneens van activiteiten opgesomd in artikel van het besluit van de Vlaamse regering van 21 april 1982 betreffende de gelijkstelling van sommige afvalstoffen aan huishoudelijke afvalstoffen of aan industriële afvalstoffen, zoals gedefinieerd in art. 3 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, afgekort het gelijkstellingsbesluit genoemd.

Krachtens artikel 1, § 1, 9° van het gelijkstellingsbesluit worden de afvalstoffen van de dienstensector, van onderwijsinstellingen en van verzorgingsinstellingen, ziekenhuizen uitgezonderd, gelijkgesteld aan huishoudelijke afvalstoffen. Vermits de term dienstensector niet wordt gedefinieerd in het besluit moet hij geïnterpreteerd worden volgens de inhoud die er in het gewone spraakgebruik aan gegeven wordt. In het gewone spraakgebruik betekent dienstensector "dat deel van de economie dat buiten industrie, landbouw en mijnbouw valt, de tertiaire sector".

Deze sector omvat dus ook de handelsactiviteiten en de overheidsdiensten. Uit samenlezing van artikel 1, § 1 van het KGA-besluit en artikel 1, § 1, 9° van het gelijkstellingsbesluit blijkt dat de afvalstoffen opgesomd in art. 1 § 1 van het gelijkstellingsbesluit en afkomstig van de dienstensector moeten beschouwd

worden als KGA en bijgevolg onderworpen zijn aan de bepalingen van het KGA-besluit.

De wet van 22 juli 1974 op de giftige afval werd door het Vlaamse Gewest opgeheven door het voormelde decreet van 20 april 1994, met uitzondering van de objectieve aansprakelijkheidsregeling van artikel 7 van deze wet.

Vraag nr. 205
van 19 mei 1994
van de heer L. BARBE

Zuivering huishoudelijk afvalwater — Beleidswijziging

De aanpak van de zuivering van de huishoudelijke afvalwaters is altijd omstreden geweest. Er wordt immers gekozen voor een grootschalige aanpak op basis van oude TRP's (Totaal Rioleringsplan). Voor landelijke gebieden heeft dit als resultaat een dure en vaak onrendabele aanpak. Bovendien worden talrijke natuurgebieden door de aanleg van collectoren beschadigd. In het rapport 1993 van het Denderbekkencomité wordt hier ook op gewezen : de TRP's werden 15 jaar geleden opgesteld en zijn verouderd uit oogpunt van de huidige technologie, wetenschappelijke inzichten, evolutie van de ruimtelijke ordening en kwaliteitsdoelstellingen voor een gebied. Er dient derhalve in acht genomen te worden dat de opgesomde investeringen niet de meest optimale oplossing is voor de uitvoering van die oplossing. De studie van de andere scenario's is noodzakelijk. (p. 89).

Blijkbaar als antwoord op een actie van het Denderbekkencomité beloofde Aquafin een andere aanpak :

1. het opmaken van een Milieu-Impakt-Studie voor alle projecten ;
2. het automatisch verschuiven van alle collectorprojecten die meer dan 30.000 frank per IE kosten ;
3. het onderzoeken van alternatieven ;
4. het vervangen van vier omstreden projecten in het Denderbekken door kleinschalige waterzuivering (De Gavers-Geraardsbergen, Sint-Antelinks, Herzele, collector Molenbeek 3-Everbeek, Brakel, collector Lierde-Geraardsbergen).

Naar ik aanneem moet dergelijke beleidswijziging uiteindelijk door de minister beslist worden.

Kan de minister mij meedelen of er inzake de 4 aangehaalde punten door hem al een beslissing genomen is ? In welke zin dan ?

Antwoord

1. In de aangepaste overeenkomst Vlaams Gewest — n.v. Aquafin, die op mijn voorstel door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 30 september 1993, staat duidelijk in artikel 1 gestipuleerd dat bij uitvoering van de overeenkomst door beide partijen, de ecologische weerslag van de genomen beslissingen als uitgangspunt dient genomen te worden. Verder staat vermeld dat de technische beslissingen inzake uitvoeringsscenario's, systeemkeuze en mate-

riaalkeuze steeds op hun ecologische impact zullen getoetst worden.

De Milieu-Impact-Studie waar u naar verwijst, betreft de concrete invulling door de n.v. Aquafin van deze opdracht. Overleg met het Vlaamse Gewest moet leiden tot een consensus omtrent de gewenste inhoud van deze studies.

2. De algemene leidraad bij de voorbereiding van de investeringsprogramma's door de Vlaamse Milieu-maatschappij, is het berekende rendement opdat zoveel mogelijk vuilvracht aan zou kunnen gesloten worden tegen de laagste kost. Dit belet evenwel niet dat omwille van het verwachte ecologische rendement een aantal projecten die zeer kostelijk uitvallen en welke gesitueerd zijn in de bovenlopen van onze waterlopen eveneens weerhouden werden op het goedgekeurd investeringsprogramma.
3. Voor elk opgedragen project dient de n.v. Aquafin de verschillende mogelijke uitvoeringsscenario's te toetsen op hun ecologisch en economisch rendement alvorens aan het Vlaamse Gewest de volgens hen meest aanvaardbare oplossing ter goedkeuring voor te leggen.
4. De scenario-analyse welke voor het gebied werd overgemaakt, wordt momenteel besproken in de werkgroep waterkwaliteit van het Bekkencomité van de Dender. Zodra een duidelijk advies geformuleerd wordt, zal ik in overleg met de milieu-administratie een beslissing nemen betreffende deze projecten.

**Vraag nr. 206
van 19 mei 1994
van de heer H. OLAERTS**

Terugdringing van emissies van verontreinigde stoffen in de omgevingslucht — Problemen

Er zijn nog steeds problemen en aanzienlijke vertragingen inzake de terugdringing van emissies van verontreinigde stoffen in de omgevingslucht.

Dit heeft nare gevolgen voor onder andere de uitbouw en exploitatie van een net voor het meten van verontreiniging, het opstellen van een inventaris, van de emissies, de controle en verwerking, maar wellicht nog het meest voor het leefmilieu.

1. Wat is er van de voorgenomen maatregelen al uitgevoerd ?
2. Wat is er van de voorgenomen maatregelen nog niet uitgevoerd ?
3. Wat is de precieze stand van zaken ?
4. Welke zijn de concrete planning en vooruitzichten ?
5. Zijn deze problemen en vertragingen oorbaar ?

Antwoord

In mijn beleidsbrief van 24 april 1992 heb ik een aantal doelstellingen geformuleerd voor het terugdringen van

de emissies van verontreinigende stoffen in de omgevingslucht. Deze doelstellingen zijn deels het gevolg van internationale engagementen die door de Belgische federale regering is aangegaan (emissies van broeikasgassen, stoffen die de ozonlaag aantasten, zwaveloxyden, stikstofoxyden, organische stoffen en zware metalen) en deels doelstellingen die reeds in het MINA-plan 2000 werden vooropgesteld en die een vertaling zijn van het duurzaamheidsbeginsel (bv. voor verzurende emissies).

Een eerste belangrijke stap tot het verminderen van de luchtverontreinigende emissies, en dan voornamelijk van de industriële emissies, was de publikatie en het per 1 januari 1993 van kracht worden van titel II van het VLAREM. Hierdoor werden strenge emissiegrenswaarden opgelegd aan nieuwe bedrijven en worden ook bestaande bedrijven, mits overgangstermijnen, verplicht deze grenswaarden te respecteren. Dit heeft in vele gevallen een verlaging van de emissies voor gevolg, in de voorbije jaren en in de volgende jaren, met in de meeste gevallen 31 december 1997 als uiterste datum.

De impact die dit zal hebben op Vlaams niveau kon tot op heden niet exact ingeschat worden. Om deze reden en omdat luchtverontreiniging niet alleen door industriële emissies veroorzaakt wordt, heb ik de administratie de opdracht gegeven tot het opstellen van een meer geïntegreerd plan ter bestrijding van de luchtverontreiniging. Een voorontwerp van dit sectoraal plan werd mij recent overgemaakt.

Meer concreet kan ik over de evolutie van de emissie van de verschillende luchtverontreinigende emissie in relatie tot het bereiken van de doelstellingen het volgende mededelen :

1. Verzurende emissies

a. SO₂

In het Protocol van Helsinki van 8 juni 1985 werd overeengekomen de emissies van **zwavelverbindingen** (en in het bijzonder SO₂) in 1993 ten opzichte van 1980 te reduceren met 30 percent (op Belgisch niveau). In 1992 (205 kton) werd t.o.v. 1980 (513 kton) voor het Vlaamse Gewest reeds een reductie van de **SO₂-emissies** met ca. 60 percent bereikt. Ook de EEG-richtlijn inzake de bewerking van de emissies van grote stookinstallaties is hiermee gerespecteerd. In Oslo zal een nieuwe overeenkomst ondertekend worden die voor België vermoedelijk een engagement tot een verdere reductie van 70 percent in 2000, 72 percent in 2005 en 74 percent in 2010 zal bevatten t.o.v. 1980).

b. NO_x

In het Protocol van Sofia van 1 november 1988 is een stabilisatie van de NO_x-emissies in 1994 t.o.v. 1987 overeengekomen en hebben een aantal landen waaronder België toegezegd de emissie van NO_x tegen 1997 met 30 percent te verlagen ten opzichte van 1980. In 1992 (183 kton) was de NO_x-emissie met ca. 8 percent gestegen ten opzichte van 1990 doch met ca. 9 percent gedaald ten opzichte van 1980 (202 kton). In de

periode 1990-1992 varieerde de NO_x-emissie weinig. Hoewel door de inwerkingtreding van titel 2 van het Vlarem de NO_x-emissies zeker zullen dalen, is het niet zeker dat de stabilisatie-doelstelling voor 1994 zal gehaald worden. Hier zijn bijkomende maatregelen nodig zowel naar de industrie als naar het verkeer toe. Het verkeer was in 1992 verantwoordelijk voor 61 percent van de emissies. De NO_x-emissies van het verkeer stijgen nog steeds. Hoewel in het voorontwerp beleidsplan lucht dat ik van de administratie ontvangen heb voorstellen zijn opgenomen voor beide sectoren, moet ik vaststellen dat maatregelen voor het terugdringen van de verkeersemissies buiten mijn bevoegdheidsdomein vallen. Dergelijke reductie kan immers slechts gerealiseerd worden door een mobiliteitsbeleid (bevoegdheid van Verkeer) en door voorschriften en stimuli voor de productie en het gebruik van milieuvriendelijke voertuigen, brandstoffen, katalysatoren e.d.m., die onder de federale en de Europese bevoegdheid vallen.

c. NH₃

Inzake de reductie van de ammoniak-emissies zijn nog geen internationale overeenkomsten afgesloten. Toch is het van belang ook deze emissies, die voor het overgrote deel afkomstig zijn van de veeteelt en die sinds 1980 (43,7 kton) met ca 11 percent gestegen zijn (1992 = 48,6 kton), terug te dringen ter bestrijding van de verzuring.

Het Mest-actieplan dat thans voorbereid wordt, zal daartoe een belangrijke bijdrage leveren, enerzijds door de stand-still die beoogd wordt en anderzijds door de verplichting de mest op een emissie-arme wijze op het land te brengen. Een reductie van de totale ammoniakemissie met ca. 25 percent behoort hier tot de mogelijkheden.

2. Zware metalen en organische stoffen.

Ook voor deze categorieën van stoffen heeft de Belgische overheid een aantal internationale overeenkomsten afgesloten :

- het Protocol van Genève van 18 november 1991 waar een reductie met 30 percent van de emissie van vluchtige organische stoffen in 1999 ten opzichte van 1988 werd overeengekomen ;
- de derde Internationale Conferentie ter bescherming van de Noordzee ten Den Haag op 7 en 8 maart 1990 waar afgesproken werd :
- de atmosferische emissies tegen 1995 of ten laatste 1999 van een aantal zware metalen, vluchtige organische stoffen en van dioxines te reduceren met 50 percent ten opzichte van 1985, voor zover haalbaar met de best beschikbare technologie ;
- de totale aanvoer van kwik, cadmium, lood en dioxines naar het marine milieu tegen 1995 met 70 percent te verminderen.

Voor organische stoffen en zware metalen is één van de problemen dat de emissie-inventarisatie hiervan de voorbije jaren nog vrij onvolledig was, zodat de juiste referentiesituatie voor het opstellen van

een reductieprogramma ontbreekt. Om hieraan tegemoet te komen werd in titel II van het Vlarem de rapporteringsplicht middels een emissiejaarverslag voor deze luchtverontreinigende stoffen opgenomen, zowel voor de huidige situatie als voor de referentie jaren 1980 en 1985. Wanneer deze gegevens geïnventariseerd zijn zal er een betere basis zijn voor het opstellen van reductieprogramma's voor deze pollutanten. Het opstellen van een dergelijk reductieprogramma is trouwens ook voorzien in het voorontwerp-beleidsplan voor de sector lucht. Ondertussen zal echter ook voor deze stoffen een aanzienlijke emissiereductie verwezenlijkt worden door toepassing van titel II van het Vlarem en een stringent vergunningenbeleid.

3. Emissies van broeikasgassen en stoffen die de ozonlaag aantasten.

Maatregelen voor het terugdringen van de emissies van deze stoffen behoren slechts voor een beperkt gedeelte tot mijn bevoegdheidsdomein.

De Vlaamse bijdrage tot de reductie van de CO₂-emissies wordt voorbereid door een Vlaamse coördinatie-werkgroep inzake CO₂-emissies en rationeel energieverbruik. Voorstellen voor het terugdringen van de emissies van de andere broeikasgassen zijn opgenomen in het voorontwerpbeleidsplan voor de sector lucht. Het gebruik en de emissie van stoffen die de ozonlaag aantasten zal voornamelijk moeten worden gereguleerd via produktreglementering, hetgeen een federale bevoegdheid is. Toch zijn in Vlarem een reeks voorschriften voor het gebruik van deze stoffen in hinderlijke inrichtingen opgenomen.

OVAM bereidt een aantal initiatieven voor inzake de inzameling, het hergebruik en de vernietiging van ozonafbrekende stoffen uit bv. koeltoestellen en brandblusapparatuur. Deze initiatieven kunnen een belangrijke bijdrage tot de vermindering van de emissies van deze stoffen betekenen.

De uitbouw van de emissie-inventaris en het emissiesmeernet worden ondertussen door de Vlaamse Milieumaatschappij verder gezet. Door de reeds vermelde rapporteringsplicht in het kader van titel II van het Vlarem zal de graad van detaillering van de emissie-inventaris nog verbeteren.

Vraag nr. 207 van 20 mei 1994 van de heer L. STANDAERT

Milieucontroles 's nachts — Gegevens

Sedert 1 oktober 1992 zijn de toezichtsambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie van Aministratie ook belast met het uitvoeren van bijzondere opdrachten 's nachts, tijdens weekends en op feestdagen.

1. Hoeveel opdrachten hebben deze toezichtsambtenaren uitgevoerd in 1993, in totaal, en opgesplitst in nacht/weekend/feestdagen ?
2. Hoeveel ambtenaren moeten deze bijzondere opdrachten uitvoeren ?

3. Kan de minister mij cijfers bezorgen van deze bijzondere opdrachten verdeeld over de provinciale buitendiensten ?
4. Hoeveel van deze bijzondere opdrachten kwamen er op verzoek van de gerechtelijke overheid ?

Antwoord

1. In 1993 hebben de toezichthoudende ambtenaren van het Bestuur milieu-inspectie in totaal 5039 bijzondere opdrachten uitgevoerd waarvan 2743 's avonds, 1349 's nachts en 947 op weekends/feestdagen.
2. In totaal zijn er 79 toezichthoudende ambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie die deze bijzondere opdrachten uitvoeren.
3. Volgende indeling kan gemaakt worden naargelang de provinciale buitendiensten en hoofdinspectie :

	avond	nacht	weekend/ feestdag
Hoofdinspectie	119	48	50
Buitendiensten			
— Antwerpen	419	197	192
— Brabant	382	189	110
— Limburg	506	274	188
— Oost-Vlaanderen	641	298	187
— West-Vlaanderen	676	343	220

4. In de provincies Antwerpen, West-Vlaanderen en Limburg kwam er geen verzoek van de gerechtelijke overheid in verband met een bijzondere opdracht. Oost-Vlaanderen kreeg 5 verzoeken en Brabant 1 verzoek van de gerechtelijke overheid.

Vraag nr. 208
van 25 mei 1994
van de heer M. Verwilghen

Vlaamse Gemeenschap — Storten van bagger zonder vergunning in Evergem

1. In het BRT-nieuws van 27 april 1994 kon men vernemen dat de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur het blijkbaar als normaal beschouwt dat op het stort te Evergem door de Vlaamse Gemeenschap zou worden verder gestort zonder vergunning. Ook blijkt uit de uitspraken van de secretaris-generaal dat zijn en uw milieu-administratie in gebreke zou gebleven zijn inzake deze vergunning.

Mogen wij van de bevoegde ministers vernemen :

1. welke stappen zij zullen ondernemen tegen deze onwettige gang van zaken
 2. om verdere milieuschade te voorkomen aangezien het water in het slib het vroegere stort nog verder onder druk zet met versnelde uitloging en verzwakking van de dijken tot gevolg, zodat kan gevreesd worden voor **dijbreuk** met alle gevolgen **vandien**.
2. Mogen wij tevens aan de bevoegde ministers vragen

welke maatregelen zij wensen te nemen in het algemeen en voor dit dossier in het bijzonder tegen het feit dat een dienst openbare werken blijft storten zonder vergunning, vergunning die door de milieu-administratie dient afgeleverd, terwijl deze beide diensten ressorteren binnen het ene departement Leefmilieu en Infrastructuur.

3. Mogen wij van de bevoegde ministers ook vernemen :
 1. wat hun mening is betreffende vermelde **uitattingen** van de bevoegde secretaris-generaal
 2. of deze uitlatingen niet wijzen op een malaise en alvast een slechte organisatie en coördinatie binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur
 - 3 wat de bevoegde ministers met hun geplande herstructurering van hun administraties zullen verbeteren betreffende de organisatie en coördinatie
 - 4 of de bevoegde ministers niet beter een **opsplitsing** van het departement Leefmilieu en Infrastructuur zouden voorstellen.

N.B Deze vraag werd ook gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en aan de heer T. **Kelchtermans**, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Angelegenheden.

A n t w o o r d

- 1+2 Op 27 april 1994 werd met betrekking tot de gestelde problematiek een vergadering gehouden met afgevaardigden van de bevoegde administraties en diensten, zowel van leefmilieu als van infrastructuur.

Op deze door de secretaris-generaal van het departement leefmilieu en infrastructuur voorgezeten vergadering werd door de ambtenaar bevoegd voor de exploitatie van de site verzekerd dat de veiligheid was gewaarborgd. Meteen werd door de secretaris-generaal opdracht gegeven alle verdere stortactiviteiten te staken. Sedert 27 april 1994 hebben er dan ook geen stortactiviteiten meer plaatsgehadt.

Ook met het oog op de regularisatie van de vergunningssituatie werden de nodige richtlijnen gegeven. Zo kreeg de dienst bevoegd voor de stort-exploitatie opdracht de vereiste milieuvergunningsaanvraag onverwijld in te dienen bij de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen. De Aminoal van zijn kant werd verzocht de volledigheid van dit vergunningsaanvraag dossier te begeleiden. Inmiddels is deze milieuvergunningaanvraag ingediend en op 9 juni 1994 ontvankelijk en volledig verklaard door de gemachtigde ambtenaar van de provincie Oost-Vlaanderen.

Zoals blijkt uit bovenstaand relaas heeft de secretaris-generaal onmiddellijk de zich opdringende maatregelen getroffen.

3+4 Momenteel is inderdaad een oefening afgewerkt binnen de Vlaamse administratie en goedgekeurd door de Vlaamse regering, die een vlottere werking van de diensten beoogt. Het zal de komende maanden moeten blijken of de uitvoering van deze voorstellen ook daadwerkelijk tot verbetering komt. Tevens wordt binnen de administratie een voorstel gefinaliseerd om via een interne reorganisatie van afdelingen de werking van de administratie te verbeteren.

Vraag nr. 209
van 26 mei 1994
van de heer E. Beysen

Regeringsmededelingen — Gegevens

Graag had ik van elk lid van de Vlaamse regering vernomen :

1. a) Werden, betreffende onderdelen van het regeringsbeleid welke onder de bevoegdheid van de minister vallen, regeringsmededelingen gedaan tijdens de lopende legislatuur ?
- b) Zo ja, graag het totale aantal sinds 1 januari 1992 ?
2. Kan de minister de onderverdeling mededelen per media-kanaal, namelijk radio, T.V. en de geschreven pers ?
3. Kan hij mij de exacte data van uitzending of verschijning van deze mededelingen kenbaar maken ?
4. Wat was de totale kostprijs voor deze mededelingen onder zijn bevoegdheid ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van zijn departement, en welke vielen ten laste van de begroting van zijn kabinet ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vraag kan ik hem melden dat de heer L. Van Den Brande, minister-president van de Vlaamse Regering een gecoördineerd antwoord zal verstrekken.

Vraag nr. 210
van 26 mei 1994
van de heer H. OLAERTS

Afstand van zuiveringsstations — Financiële gevolgen ten laste van de overheid

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 januari 1985 inhoudende nadere regelen inzake de wet van 26 maart 1971, betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren, naar aanleiding van afstand van zuive-

ringsstations en aanverwanten, voorziet in artikel 7, dat de financiële gevolgen, van na 1 januari 1983 in kracht van gewijsde gegane vonnissen en arresten inzake rechtsgedingen, onder bepaalde omstandigheden, door de overheid ten laste worden genomen.

1. Welke regelingen, specifiek per geval werden reeds sindsdien getroffen ?
2. Welke dossiers zijn nog hangende en in welke fase ?
3. Zijn er eindvonnissen die nog niet uit- of terugbetaald zijn ? Zo ja, welke gevallen en hoe en voor wanneer wordt de regeling vastgelegd ?
4. Zijn er desomtrent nog andere betwistingen ?

Antwoord

1. Getroffen regelingen :
 - Gemeenten Aalter-Moerbeke Waas-Knesselare-Destelbergen/NV Belconsulting : VMM betaalde 4.775.071 BEF na dading.
 - Stad Antwerpen/CFE : dading VMM/Stad Antwerpen : stad Antwerpen vrijwaart VMM.
 - DDS/NV De Clercq : eis afgewezen ; er geschiedde geen betaling.
 - DDS/NV Deckx & zonen : eis afgewezen ; er geschiedde geen betaling.
 - DDS/TV NV De Nul/NV Nobels Hubert : eis afgewezen ; er geschiedde geen betaling.
 - Gemeente Genk/NV Belmans : VMM betaalde 33.609.364 BEF.
 - Stad Gent/NV Travhydro : VMM betaalde 15.500.000 BEF na dading.
 - Gemeente Haacht/Gen. Bankmaatschappij : VMM weigert te betalen, wegens grote nalatigheid en onzorgvuldigheid van de gemeente Haacht.
 - Gemeent Hamme/VOGN Mylle : VMM betaalde 15.000.000 BEF na dading.
 - Gemeente Heist-op-den Berg/NV Degrémont-Benelux : procedure tegen NV Degrémont-Benelux stopgezet.
 - Gemeente Kontich/NV Brouwerij MAES/Van Hout/OTV : eis afgewezen ; er geschiedde geen betaling.
 - Gemeente Nijlen/NV Van Roey : VMM betaalde 2.050.694 BEF.
 - Stad Oudenaarde/TV Van Roey-Seghers : eis afgewezen ; er geschiedde geen betaling.
 - Gemeente Ravels/NV Kembo : eis afgewezen ; er geschiedde geen betaling.
 - Stad Sint-Niklaas/TV ARB-Van der Aa : stopgezet na expertiseverslag ; er geschiedde geen betaling.

- Gemeente Turnhout/Swerts-Prinsen : VMM betaalde 523.912 BEF na vonnis.
2. Hangende dossiers waarmee eventueel een terugbetaling kan gepaard gaan :
- Gemeente Grobbendonk/NV Degrémont Benelux : onderhandelingen i.f.v. dading.
 - Gemeente Grobbendonk/PVBA Heylen : proces lopend in graad van beroep na verbreking door cassatie.
 - Gemeente Hamme/NV Agrotechnic/RWZI Scheldebekken : proces lopende in graad van beroep.
 - S t a d Herentals/NV Degrémont-Benelux/NV Bouwbedrijf Van Roey : proces lopende in graad van beroep.
 - Stad Herental/NV Van Gorp : proces lopende in graad van beroep.
 - Gemeente Hulshout/NV Seghers Engineering : proces lopende,
 - Gemeente Hulshout/NV Van Roey : proces lopende in graad van beroep.
 - Interleuven/Celis-Segers-Vanderheyden : proces lopende.
 - Interleuven/NV Nobels-Hubert/NV Roegijs : proces lopende.
 - Gemeente Lommel/NV Van Broekhovens's Algemene Ondernemingen : proces lopende.
 - Gemeente Opglabbeek/Vissers Wegenbouw- en Aannemingsbedrijf : proces lopende.
 - Gemeente Ravels/NV Van Hout : proces lopende.
3. Nog te betalen :
- Nihil
4. Andere betwistingen
- Nihil

Vraag nr. 215
van 30 mei 1994
van de heer E. Van Vaerenbergh

Huisvestingsprogramma 1994 — Traagheid inzake goedkeuring van het VVH-bouwprogramma

In een zopas verschenen info verwijt de Vereniging van Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen de minister inertie.

De vereniging beklagt zich over het feit dat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de voogdij-instantie van de bij de WH aangesloten vennootschappen al verscheidene maanden geleden haar voorstel inzake bouwprogramma 1994 ter goedkeuring aan de minister heeft voorgelegd, maar nog altijd op die goedkeuring zit te wachten alhoewel het jaar al voor een derde voorbij is.

Kan de minister hier uitsluitel op geven ?

Antwoord

Het investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij voor de jaren 1994-1995 werd door mij goedgekeurd op 9 mei van dit jaar. Hierbij kan het volgende opgemerkt worden

1. Het investeringsprogramma van de VHM is een tweejarenprogramma dat jaarlijks door de minister bevoegd voor huisvesting- wordt goedgekeurd in functie van het bijkomende gedeelte en eventuele aanpassingen. Dit betekent dat er op 2 april 1993 een tweejarenprogramma 1993-1994 door mij werd goedgekeurd. Er worden dus elk jaar voldoende projecten goedgekeurd, om gedurende twee jaren te realiseren. Een dergelijk tweejaren-programma moet juist aan de VHM en haar Sociale Huisvestingsmaatschappijen toelaten de continuïteit in haar activiteiten te verzekeren.
2. Voor het voorstel van investeringsprogramma 1994-1995 zoals door de VHM aan mij ter goedkeuring voorgelegd, werd bijkomende informatie bij de VHM opgevraagd. Deze bij komende informatie werd gevraagd om volgende redenen :
 - 1) Het bekomen van een betere afstemming van woningbouw en de nodige infrastructuur. Immers voor de voorgestelde projecten op het investeringsprogramma wordt meestal ook een subsidie voor de aanleg van infrastructuur gevraagd, in toepassing van artikel 80 van de Huisvestingscode. Het is van het grootste belang dat de aanleg van woningen en infrastructuur goed wordt gecoördineerd om te vermijden dat er woningen zouden komen zonder infrastructuur. Bovendien moet onderzocht worden of de projecten waarvoor een subsidie voor infrastructuur gevraagd zal worden, beantwoorden aan de inbreidingscriteria van artikel 80 van de huisvestingscode. Het al dan niet beantwoorden hieraan gebeurt in het kader van een opportuniteitsadvies door het Bestuur Huisvesting. Aan de VHM werd dus gevraagd voor welke projecten reeds een subsidieaanvraag voor infrastructuur werd ingediend en welk opportuniteitsadvies door het Bestuur Huisvesting desgevallend gegeven werd.
 - 2) Zowel in de eigendomssector als in de huursektor werden een aantal wijzigingen aangebracht t.o.v. het door mij goedgekeurde programma 1993-1994. Alvorens deze wijzigingen goed te keuren heb ik het nodig geacht bijkomende informatie hierover aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij op te vragen.
3. Ik wil tenslotte benadrukken dat ik het grootste belang hecht aan een strikte programmering. Het bestaan van verschillende programma's voor sociale huisvesting maakt meer dan ooit deze strikte programmering noodzakelijk en dit zowel op het niveau van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, als op het niveau van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 139
van 18 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs te Brussel — Omkaderingsnormen voor kinderen uit taalgemengde of anderstalige gezinnen

Dat er in het Nederlandstalig onderwijs te Brussel een toevloed is van kinderen uit taalgemengde of anderstalige gezinnen is een bekend gegeven.

Dit fenomeen doet zich evenwel ook voor in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel. Op zich is dit verheugend, op voorwaarde dat voor de nodige omkadering wordt gezorgd.

Beschikt de minister over cijfers met betrekking tot het aantal kinderen uit taalgemengde of anderstalige gezinnen in de zes randgemeenten ?

Zijn de omkaderingsnormen in de betrokken gemeenten dezelfde als elders in Vlaanderen ?

Indien niet, werd aan de inspectie reeds opdracht gegeven om na te gaan of een bijzondere omkadering zich opdringt ?

A n t w o o r d

De administratie basisonderwijs, noch de administratie secundair onderwijs beschikken over cijfers met betrekking tot het aantal kinderen uit taalgemengde of anderstalige gezinnen in de zes randgemeenten.

De omkaderingsnormen die in het basisonderwijs van toepassing zijn voor de zes randgemeenten zijn dezelfde als elders in Vlaanderen. Enkel de omkaderingsnormen in Brussel hoofdstad zijn gunstiger t.o.v. de andere gemeenten in Vlaanderen.

De wetgeving en reglementering aangaande de vaststelling van het pakket uren-leraar in het voltijds secundair onderwijs, daterend van 31 juli 1990, zoals gewijzigd, voorziet niet in gunstnormen voorbehouden voor de onderwijsinstellingen gelegen in desbetreffende faciliteitengemeenten.

Enig onderzoek in de richting van het toekennen (wat een decretaal initiatief vergt) van een meer voordelige personeelsomkadering aan bedoelde scholen, wordt momenteel niet overwogen.

Er werd dan ook nog geen opdracht aan de onderwijsinspectie gegeven om na te gaan of een bijzondere omkadering zich opdringt.

Vraag nr. 141
van 20 mei 1994
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs — Afwezigheden

Vijf maanden na de overname van de controle op de

afwezigheden van leerkrachten door PLUS-MC, stellen directies een duidelijke verandering vast van de aard en duur van de afwezigheden. In veel scholen is er een toename van de afwezigheden voor één dag, een meer frekwent opnemen van het **omstandigheidsverlof** en bij afwezigheden van lange duur is de trend dat ze nog langer worden,

1. Heeft PLUS-MC al statistisch materiaal in verband met afwezigheden ter beschikking ?
2. Zo ja, kunnen de hierbovenvernoemde bevindingen met cijfers gestaafd worden ?
3. Zo nee, wanneer kan een eerste tussentijds verslag verwacht worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik mij afvraag hoe hij de veranderingen van de aard en de duur van de afwezigheden wegens ziekte heeft kunnen vaststellen. Hebben die vele scholen waar hij het over heeft daaromtrent statistieken opge maakt ? Indien dat het geval is zou het mij erg interesseren hier kennis van te krijgen.

Het statistisch materiaal waar de firma PLUS-MC momenteel over beschikt wijst in elk geval niet op een toename van afwezigheden voor één dag of op nog langere afwezigheden van lange duur.

Zoals voorzien in het onderhandelingsprotocol met de vakbonden wordt het nieuwe systeem van controle op het ziekteverlof geëvalueerd op het eind van het schooljaar 1993-1994. Dat zal uiteraard resulteren in een verslag.

Vraag nr. 148
van 25 mei 1994
van de heer L. MARTENS

Verjaring schuldvorderingen ten voordele van de staat — Gevolgen voor onderwijzend personeel

Sinds 1 september 1990 is de wetgeving inzake verjaring van de schuldvorderingen ten voordele van de staat voor de personeelsleden van het onderwijs in gunstige zin gewijzigd.

De wet van 6 februari 1970 werd echter niet gewijzigd. Kan de minister mij mededelen welke invloed deze wijziging had op de bepalingen van de wet van 6 februari 1970 ? Met andere woorden welke bepalingen van deze wet zijn op dit ogenblik nog van toepassing op de personeelsleden van het onderwijs ? Graag vernam ik van de minister ook aan welke vormvereisten een terugvorderingsbrief moet voldoen om geldig te zijn.

Antwoord

Sinds 1 september 1990 is de wetgeving inzake verjaring van de schuldvorderingen ten voordele van de Gemeenschap voor de personeelsleden van het onderwijs in gunstige zin gewijzigd.

Artikel 198, § 1 van het onderwijs-11 decreet brengt

de verjaringstermijn terug tot 1 jaar, daar waar vroeger overeenkomstig art. 7, § 1 van de wet van 6 februari 1970 de verjaringstermijn vijf jaar bedroeg.

Voor de tussen 1 januari 1986 en 1 januari 1991 en tussen 1 januari 1991 en 1 januari 1992 betaalde sommen werd een overgangsmaatregel voorzien, daarvoor geldt respectievelijk een verjaringstermijn van drie jaar en twee jaar.

Wel behoudt bedoeld artikel 198 de dertigjarige verjaringstermijn wanneer de onverschuldigde sommen verkregen werden door bedrieglijke handelingen of door valse of welbewust onvolledige verklaringen.

Het onderwijs-11 decreet bevat evenwel geen wijzigende bepalingen nopens de wijze waarop de vraag om terugbetaling moet gebeuren.

Hiervoor gelden zoals voorheen de bepalingen van de wet van 6 februari 1970, meer bepaald artikel 7, § 2,

Bijgevolg moet een terugvorderingsbrief, om geldig te zijn, aan volgende vormvereisten voldoen : ze moet :

- aangetekend verstuurd worden ;
- het totale bedrag van de teruggevraagde som, met, per jaar, de opgave van de ten onrechte uitgevoerde betalingen vermelden ;
- de bepalingen vermelden in strijd waarmee de betalingen werden gedaan.

Bovendien wordt de reden van de terugvordering in een voor betrokkene begrijpelijke taal toegelicht.

Vraag nr. 152
van 30 mei 1994
van de heer F. DE MAN

Kandidaten voor de openstaande gemeenteraadsverkiezingen als officiële voordrachtgevers in scholen — Neutraliteit van het onderwijs

Luidens het antwoord van de minister op mijn actuele vraag van 5 mei 1994 verzocht hij mevrouw Beer, SP-kandidate voor de Euro-verkiezingen, niet langer voordrachten te geven in de Vlaamse onderwijsinstellingen tijdens de verkiezingsperiode die 12 juni voorafgaat.

Kan de minister mij vertellen wanneer hij dit verzoek tot mevrouw Beer richtte ?

Wanneer gaf zij de laatste voordracht in een school ?

Is de minister het ermee eens dat mevrouw Beer zich eveneens van voordrachten moet onthouden in het begin van het komend schooljaar, aangezien zij ook SP-kandidate is voor de gemeenteraadsverkiezingen in Antwerpen op 9 oktober 1994 ?

Is het trouwens niet in alle gevallen onkies om als politicus/politica de neutraliteit van het onderwijs op die manier in het gedrang te brengen ? Bestaat er hoe dan ook een rechtvaardiging voor het feit dat politici het woord voeren in de Vlaamse onderwijsinstellingen ?

Antwoord

Ik heb aan betrokkene op 3 mei 1994 een brief gestuurd waarin ik haar bijzondere aandacht erop vestig dat de school, overigens ook buiten verkiezingsmaanden, gehouden is tot naleving van artikel 41 van het Schoolpact.

Deze bepaling geldt voor alle voordrachtgevers, waarbij het voor de hand liggend is dat zij in de periode vooraf gaand aan de verkiezingen een bijzondere zorgvuldigheid aan de dag leggen.

Dit is geen verbod tot het geven van voordrachten.

De vraag of en wanneer betrokkene nog voordrachten heeft gegeven dient aan de inrichtende machten gesteld te worden.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 106
van 26 mei 1994
van de heer E. BEYSEN

Regeringsmededelingen — Gegevens

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en huisvesting
Vraag nr. 209
van 26 mei 1994
van de heer E. Beysen
Blz. 864

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord, op deze vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 33
van 26 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Flesvoeding — Borstvoeding

Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie is borstvoeding voor zuigelingen het beste en dienen ziekenhuizen te stoppen met aan jonge moeders gratis babyvoeding te geven. Volgens de WHO zou zelfs het AIDS-risico (ongeveer 1/3 van de baby's van moeders met AIDS wordt via haar geïnfecteerd) moeten afgewogen worden tegen de vele risico's die kinderen lopen als ze flesvoeding krijgen.

Heeft de minister ter zake maatregelen genomen ?

Antwoord

Een kind loopt een risico van ongeveer één op vier in Europa tot één op twee in Afrika om met HIV besmet te worden. Hoe deze transmissie verloopt is nog steeds niet helemaal duidelijk. Globaal zijn er 3 besmettingsroutes mogelijk.

De baby kan in de uterus besmet worden via de maternofetale transfusie doorheen de placenta. Dit is hoogstwaarschijnlijk de belangrijkste besmettingsroute. Een tweede mogelijkheid is via bloed-bloed contact tijdens de bevalling. Minder frequent is de overdracht van het virus via de moedermelk. In de ontwikkelingslanden geeft men aan seropositieve moeders wel de raad om hun kind de borst te geven. Zonder borstvoeding heeft een kind daar minder de kans om te overleven.

De voedings- en immunologische voordelen van borstvoeding in ontwikkelingslanden halen het op het kleine risico (10 procent) op HIV-transmissie. Voor vrouwen in de Europese landen waar de hygiënische en economische condities beter zijn, wordt aan seropositieve moeders aangeraden om flesvoeding te geven.

Deze aanbevelingen worden volledig gesteund door de adviezen van de wereldgezondheidsorganisatie. Ook de aanbevelingen van de Belgische Groep voor Kindergastroenterologie en Nutritie geven een zelfde duidelijk standpunt terzake : in de westerse wereld wegen de voordelen van het geven van borstvoeding niet op tegen het gevaar voor de besmetting van de baby.

De artsen die dagdagelijks in contact komen met zwangere vrouwen zijn reeds via de geëigende vak-literatuur van deze aanbevelingen op de hoogte gesteld. Ikzelf heb hier geen verder initiatief geïnitieerd.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 85
van 16 mei 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Maatschappelijk opbouwwerk — Erkenningsvoorwaarden

Het decreet met betrekking tot het maatschappelijk opbouwwerk, dat op 26 juni 1991 door de Vlaamse Raad werd goedgekeurd, hanteert de volgende definitie voor maatschappelijk opbouwwerk : "het op methodische en intentionele wijze met en door de bevolking bevorderen van het op het welzijn gerichte functioneren van de samenleving als zodanig door het scheppen van omstandigheden, structuren en relaties die bijdragen tot een grotere participatie aan een integratie in het maatschappelijk gebeuren, als vorm van bijstand aan personen in de zin van artikel 5, § 1, II van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen".

Uit de discussie die naar aanleiding van het decreet gevoerd werd, meen ik te mogen begrijpen dat de vrees bestond dat hieraan een te enge interpretatie gegeven zou worden. In zijn repliek maakte de toenmalige minister duidelijk dat de tekst op een ruime wijze geïnterpreteerd moet worden. Daarom werd bijvoorbeeld ingegaan op het amendement over artikel 3, § 1 om de exclusieve gerichtheid op achterstelling te laten vallen teneinde op het terrein binnen een breder kader te kunnen ageren.

1. Is het werken aan een aanwijsbare achterstelling essentieel om als maatschappelijk opbouwwerk te kunnen worden erkend ?
2. Is het essentieel dat, om onder toepassing van het decreet te ressorteren, projectmatig wordt gewerkt ? Kunnen werkingen die een continue functie vervullen (zoals onthaal, ontmoeting, stimuleren van de betrokkenheid van de bewoner bij de besluitvorming op het gemeentelijke niveau, enz.) erkend worden als maatschappelijk opbouwwerk ?
3. In welke mate kan een initiatiefnemer, naast maatschappelijk opbouwwerk, ook nog andere initiatieven ontwikkelen die, qua methodiek, buiten het opbouwwerk liggen maar evenzeer de bevordering van het welzijn beogen ?
4. Binnen welke territoriale omschrijving moeten de projecten die erkend worden als maatschappelijk opbouwwerk hun werking ontwikkelen ? Is dit het buurtniveau ? Of het gemeentelijk niveau ? Of het regionale niveau ?
5. Kan het stimuleren van overleg en het uitbouwen van regionale netwerken tussen bestaande **welzijns**-voorzieningen onder bepaalde omstandigheden ressorteren onder het hierboven vermelde decreet ? Zo ja, welke zijn deze randvoorwaarden ?

Antwoord

Het maatschappelijk opbouwwerk wordt gereguleerd door het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiering van het maatschappelijk opbouwwerk, en het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 tot uitvoering van dit decreet. Dit besluit werd gewijzigd door de besluiten van de Vlaamse regering van 8 december 1993 en 16 maart 1994, waarbij het telkens technische facetten van de subsidiëring betreft.

- 1) Artikel 3, § 2 van het decreet luidt : „Binnen de definities opgenomen in artikel 2, 3°, 4° en 5° bepaalt de Executieve, na advies van de Hoge Adviescommissie, aan welke voorwaarden de organisaties en hun activiteiten moeten voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen”. Vermits artikel 2, 4° de definitie van achterstelling omvat, is werken aan achterstelling essentieel om als maatschappelijk opbouwwerk te worden erkend. Dit wordt bevestigd in artikel 1 van het besluit waarin het meerjarenplan — dat het voornaamste deel van het **erken**ningsdossier vormt — omschreven wordt als volgt : „het document dat bestaat uit verschillende programma's waarin de verschillende activiteiten als een geïntegreerd geheel ter bestrijding van de achterstelling worden voorgesteld”.

- 2) Volgens artikel 1 en 4 van het besluit vormen projecten, die gekaderd worden binnen programma's, het hoofdzakelijke deel van de werking. Verenigingen die hoofdzakelijk of uitsluitend de in de vraag genoemde continue functies uitoefenen zonder dat deze een onderdeel vormen van de projectwerking, kunnen dus niet erkend worden in het maatschappelijk opbouwwerk.
- 3) Artikel 2, 5° van het decreet geeft de definitie van organisatie die volgens artikel 3, § 2 kan erkend worden : „instituten of instellingen die maatschappelijk opbouwwerk als hoofddoel hebben”. Om erkend te worden in het maatschappelijk opbouwwerk kunnen verenigingen initiatieven, die qua methode buiten het maatschappelijk opbouwwerk liggen, dus slechts in ondergeschikte mate ontwikkelen.
- 4) De definitie van project in artikel 1 van het besluit luidt : „een planmatig opgezet en samenhangend geheel van activiteiten ter oplossing van een concreet maatschappelijk probleem met omschrijving van problematiek, doelgroep en territorium, concrete doelstellingen en afgebakend in tijd en opgezet en uitgevoerd met betrokkenheid van de doelgroep”. Er wordt dus geen territoriale omschrijving voorgeschreven.
- 5) Overleg, samenwerking en netwerkontwikkeling kunnen in beperkte mate naast en in samenhang met de projecten een plaats vinden binnen de erkende programma's van het maatschappelijk opbouwwerk. Ze vormen evenwel geen doel op zich, maar zijn mogelijk in functie van het werken aan achterstelling vanuit en met de doelgroep.

Vraag nr. 88
van 26 mei 1994
van de heer E. BEYSEN

Regeringsmededelingen — Gegevens

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting.
 Vraag nr. 209
 van 26 mei 1994
 van de heer E. Beysen
 Blz. 864

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 89
van 30 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Integratietegemoetkoming voor gehandicapten — Volledige uitbetaling

De minister heeft de protestgroep Delizee beloofd aan federaal minister van volksgezondheid Santkin te vragen om de volledige uitbetaling te hernemen van de integratietegemoetkoming voor gehandicapten.

1. Heeft de minister er al bij de federale minister van volksgezondheid Santkin op aangedrongen om de oorspronkelijke interpretatie van de wetgeving terzake, zijnde de volledige uitbetaling van de integratietegemoetkoming, te hernemen ?
2. Zo ja, wat was het antwoord van de federale minister van volksgezondheid Santkin ?

Antwoord

In opvolging van mijn eerder schrijven van 8 november 1993 aan mevrouw M. De Galan, voormalig minister van maatschappelijke integratie van volksgezondheid en leefmilieu, heb ik een tweede keer aangedrongen bij de thans bevoegde minister, de heer Santkin.

Aangezien ik immers vernomen had dat mijn federale collega bereid was, in uitvoering van het vonnis van de Arbeidsrechtbank van Antwerpen van 8 februari 1994, regularisaties voor de betrokken gehandicapten door te voeren, heb ik aangedrongen deze opschorting met een derde van de integratietegemoetkoming voor het geheel van de betrokken personen te willen overwegen.

Het antwoord van minister Santkin verwacht ik binnenkort.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
 REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
 WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
 EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 105
van 20 juli 1993
van de heer L. BARBE

Textielsector — Inkoop niet-stemgerechtigde aandelen

Een cruciaal punt in het textielplan was de kapitaalinjectie in vele tientallen bedrijven via de techniek van niet-stemgerechtigde aandelen (KB nr. 20 van 23 maart 1982). Dit KB bepaalt naast de eventuele uitkering van een dividend de inkoop van deze aandelen door de bedrijven aan minimum 80 percent van hun waarde. De aandelen die 15 jaar na datum van uitgifte nog niet zijn ingekocht worden stemgerechtigd. Deze niet-stemgerechtigde aandelen zitten momenteel in de portefeuille van de NV Gimvindus. Artikel 6 van het programmadecreet van 18 december 1992 bepaalt dat ondernemingen aandelen mogen inkopen aan een prijs lager dan 80 percent.

1. Kan de minister een overzicht geven, per jaar, van het aantal textielondernemingen waarin de overheid (of een NV met overheidsopdracht) niet-stemgerechtigde aandelen had of heeft ?

2. Hoeveel bedraagt de opbrengst van de in dit kader uitbetaalde dividenden ? (Graag bedragen per jaar, met vermelding van aantal bedrijven die een dividend uitbetaalden)
3. Voor welke bedragen werden er ondertussen niet-stemgerechtigde aandelen ingekocht ? (Graag bedragen per jaar met vermelding aantal bedrijven hierbij betrokken) Voor welke bedrag moeten de textielbedrijven nog niet-stemgerechtigde aandelen inkopen ?
4. Welke bedrijven maakten gebruik van de regeling van artikel 6 van het programmadecreet van 18 december 1992 en welke minderopbrengst werd hierdoor gerealiseerd ?
5. In welke mate worden de dividenden telkens ook uitbetaald als dit volgens de betreffende wetgeving het geval is ?

Antwoord

1. Het gedetailleerd overzicht van de textielondernemingen waarin GIMVINDUS n.v. aandelen had respectievelijk op 31/12/89, 31/12/90, 31/12/91 en 31/12/92 werd gezien de omvang ervan bij brief rechtstreeks aan het lid bezorgd.
2. Uitbetaalde dividenden.

Jaar	bedrag	aantal bedrijven
1989	22.073.357	18
1990	6.846.413	11
1991	1.394.319	2
1992	2.567.723	5

3. Er werden niet-stemgerechtigde aandelen ingekocht :

van 1987 t.e.m. 1989 (103 bedrijven)	voor 588.800.047 frank
* vanaf 1/10/1989 :	
113.959.171 BEF	
in 1990 (151 bedrijven)	voor 487.492.424 frank
in 1991 (137 bedrijven)	voor 672.945.970 frank
in 1992 (97 bedrijven)	voor 421.436.656 frank

De openstaande vordering voor terugkoop van aandelen in de textielsector per 31 december 1992, bedraagt 3.717.909.103 frank.

4. Artikel 6 van het programmadecreet van 18 december 1992 heeft de minimale terugkoop prijs van de aandelen afgeschaft om een valorisatie op bedrijfs-economische wijze, namelijk aan intristieke waarde, mogelijk te maken.

Geen enkel bedrijf heeft tot nu toe gebruik gemaakt van hetgeen bepaald is in bedoeld artikel. Er werd dan ook geen minderopbrengst gerealiseerd. Wel werd voor de inwerkingtreding van bovenstaand decreet, een aantal dossiers door de NMNS en, later, door Gimvindus voorgelegd aan en goedgekeurd door de Vlaamse Executieve waarbij de verkoop prijs lager was dan 80 percent van de nominale waarde der aandelen.

Het betrof steeds ondernemingen in zware moeilijkheden, waarbij de boekhoudkundige of intrinsieke waarde van de aandelen lager lag t.o.v. de nominale waarde van de aandelen of zelfs nihil was.

Een verkoop onder de 80 percent-grens was in die gevallen noodzakelijk voor de overname van de privé-aandelen door een nieuwe privé-aandeelhouder.

De mogelijkheid geboden door bedoeld artikel 6 is van groot belang wegens economische omstandigheden en vooral in geval van herstructureringen van bedrijven.

5. In principe betaalt elk bedrijf binnen de wettelijke bepaalde termijn haar dividend uit indien dit verschuldigd is.

Vraag nr. 109 van 22 juli 1993 van de heer L. BARBE

Regeringscommissaris GIMV en Gimvindus — Gebruik veto

Er is bij de GIMV en Gimvindus een regeringscommissaris aangesteld.

Kan de minister mij meedelen in welke dossiers de regeringscommissaris zijn veto gebruikte ? (Graag gegevens sinds 1987 met datum van vetostelling)

Antwoord

De statuten van de GIMV bepalen, wat de regeringscommissaris betreft, dat hij over een raadgevende stem beschikt en dat hij de belangen van het Vlaams Gewest dient te behartigen. Hij mag elke beslissing opschorten (binnen de 3 dagen) die hij in strijd zou achten met de belangen van het Gewest en aangeven aan de minister bevoegd voor economie. Hij rapporteert aan het lid van de Vlaamse regering dat de economie onder zijn bevoegdheid heeft. Wat Gimvindus betreft, voorheen FNSV, wordt deze bevoegdheid enkel geput uit het basisprotocol dat op 4 september 1989 werd getekend.

In de praktijk is er aan het opschortingsrecht geen formele toepassing gegeven en dit omdat :

- in het directiecomité de punten van de raad van bestuur vooraf worden besproken en gebeurlijk geherformuleerd ; aangezien de regeringscommissaris en de afgevaardigde van Financiën deze vergaderingen steeds kunnen bijwonen, is er daar reeds een mogelijkheid om zich naar de opmerkingen van de regeringscommissaris gebeurlijk te conformeren ;
- de raad van bestuur steeds een consensus betracht heeft en nooit een formele opschorting heeft willen viseren.

Dit alles verklaart waarom de facto nooit een formele opschorting van een beslissing van de raad van bestuur heeft plaatsgehad.

Vraag nr. 110

van 22 juli 1993

van de heer L. BARBE

Geregionaliseerde nationale sectoren — Verkoop aan GIMV

Wat Vlaanderen betreft, kwamen de deelnemingen van de overheid in de voorheen nationale sectoren na hun regionalisering terecht in het FNSV, onder het beheer van Gimvindus. In de loop van 1992 werd deze portefeuille aan de GIMV verkocht. De opbrengst van deze recyclage ging gedeeltelijk naar Gimvindus, gedeeltelijk naar het Vlaams gewest.

Is het mogelijk voor de jaren 1989 tot en met 1992 de volgende gegevens te verkrijgen, dit per ex-nationale sector :

1. het bedrag van de opbrengst van de recyclage van de portefeuille ;
2. het deel van het bedrag dat volgens de van kracht zijnde wetgeving en reglementeringen moest doorgestort worden naar de Vlaamse Gemeenschap ;
3. het werkelijke bedrag dat ook effectief werd doorgestort naar de Vlaamse Gemeenschap ?

Kan de minister mij tenslotte meedelen op welke manier hij nagaat of de van kracht zijnde bepalingen inzake deze recyclage ook effectief worden uitgevoerd ?

Antwoord

Gegevens in verband met de recyclage-opbrengsten

van de portefeuille en het aandeel daarin van het Vlaamse Gewest worden verwerkt in zesmaandelijks verslagen die ingevolge artikel 2 van het protocol van 1992, steeds stipt overgemaakt worden aan de betrokken ministers van de Vlaamse regering nl. de Vlaamse minister bevoegd voor financiën en begroting en de Vlaamse minister bevoegd voor economie.

1. Het bedrag van de opbrengst van de recyclage van de portefeuille van 1 oktober 89 t.e.m. 31 december 92 bedraagt 3.834.664.437 frank. Bijlage 1 geeft een gedetailleerd overzicht van de ontvangsten per jaar en per ex-nationale sektor.
2. Bijlage 2 toont wat het aandeel is van de Vlaamse Gemeenschap volgens de van kracht zijnde wetgeving en reglementeringen in de totale **recyclage-opbrengsten**.
3. De Vlaamse regering besliste steeds dat Gimvindus n.v. de ontvangen recyclagegelden diende te behouden voor de aanwending ervan voor het nakomen van de verbintenissen. Dit resulteerde in een sterke vermindering van de benodigde toelage van het Gewest aan Gimvindus.

Ingevolge de vermogenstransactie zoals opgenomen in de overeenkomst met het Vlaamse Gewest van 14 januari 93, heeft Gimvindus n.v. **financieringsverbintenissen** (KS en Scheepsbouwsubsiëring) van het Vlaamse Gewest overgenomen. Om deze te kunnen nakomen is vastgelegd dat Gimvindus kan beschikken over de totale recyclage-inkomsten. Dientengevolge ontvangt Gimvindus geen toelagen meer van het gewest.

Jaar	Totale recyclage-ontvangsten						Totale recyclage	
	Textiel		Scheepsbouw		Staal	Holglas		Steenkolen
	gewone	versnelde	gewone	versnelde				
1989	157.858.075	0	0	0	0	0	0	157.858.075
(vanaf 1/10)	529.211.619	0	71.852.678	0	0	0	0	601.064.297
1990	585.785.073	232.313.208	21.383.333	732.432.830	507.602.181	28.400.000	0	2.107.916.625
1992	582.372.652	33.870.340	3.224.883	0	334.157.565	14.200.000	0	967.825.440
	1.855.227.419	266.183.548	96.460.894	732.432.830				
	2.121.410.967		828.893.724		841.759.746	42.600.000	0	3.834.664.437

Jaar	Middelen VI. Gewest	Deel recyclagegelden VI. Gewest					
		Textiel		Scheepsbouw		Staal	
		Besliste	Uitgevoerde	Besliste (3)	Uitgevoerde	Besliste	Uitgevoerde
1989		0	0		0	420.000.000	0
(vanaf 1/10)	582.463.464	0	0				
1990		0	0	501.129.075	335.644.780		205.000.000
1991	1.669.283.089			130.000.000	166.243.044	1.500.000.000	215.000.000
1992	815.702.459	0	0	300.000.000	19.376.910		1.000.000.000
	3.067.449.012	0	0	931.129.075	521.264.734	1.920.000.000	1.420.000.000

(3) — in 1990 werd een rentedragend bedrag van 157.000.000 bf toegekend aan het Sociaal Fonds voor de scheepsbouw
 — in 1992 werd een waarborg verleend van 98.000.000 bf voor de bouw van SES-schepen

Vraag nr. 69
van 15 april 1994
van de heer G. ANNEMANS

Aantrekken Vlaamse bedrijven door Waalse Gewestregering — Maatregelen

De minister zal kennis hebben van de wijze waarop de Waalse Gewestregering belangrijke Vlaamse bedrijven aantrekt, meer bepaald in het Henegouwse.

Welke maatregelen heeft de regering genomen om dergelijke vormen van agressief slecht nabuurschap te verhinderen ?

Kan de minister bevestigen dat deze maatregelen daadwerkelijk zullen worden toegepast ?

Antwoord

Zoals algemeen bekend ben ik van mening dat Vlaanderen de eigen troeven dient uit te spelen teneinde de competitiviteit ten overstaan van andere (armere) Europese regio's te vrijwaren. Dit betekent concreet dat ik niet echt geloof dat het verlenen van rechtstreekse subsidies op lange termijn de beste waarborg biedt voor het behoud (verbetering) van de bedrijfscompetitiviteit. Daarom werd de expansiesteun tussen 1990 en 1994 dan ook herleid van 15,9 miljard frank tot 5,7 miljard frank. De modaliteiten van de expansiesteun werden echter grondig aangepast zodat de beperkte budgetten selectiever en doelgerichter kunnen worden gebruikt. Met de vrijgekomen middelen voert de Vlaamse overheid een krachtig omgevingsbeleid. De investeringen in havenkanaal- en wegeninfrastructuur werden aanzienlijk opgedreven. Vlaanderen kan op die manier zijn troeven inzake ligging, infrastructuur en logistieke verbindingen verder uitbouwen. Het blijkt dat bedrijven deze kwaliteiten als belangrijkste vestigingsmotieven beschouwen. Bovendien worden aanzienlijke inspanningen geleverd om Vlaanderen verder uit te bouwen tot een internationaal erkend kenniscentrum. De budgetten inzake R&D worden dan ook verder opgedreven.

Deze accentuering op omgevingsfactoren betekent echter niet dat ik zal aanvaarden dat er zou misbruik gemaakt worden van Europese subsidiemechanismen om Vlaamse bedrijven aan te trekken. Regionale ontwikkelingskredieten moeten meerwaarde kunnen bieden voor alle aangrenzende regio's. Europa kan met zijn eigen maatregelen de eerlijke concurrentie tussen de regio's op zijn interne markt niet ondergraven. Ik vraag dan ook dat de Europese Commissie strikt toeziet op de naleving van de spelregels en eventueel begeleidende maatregelen neemt. Zo heb ik bij de Europese Commissaris Van Miert aangedrongen op een snelle beslissing inzake de hoogte van investeringssteun in Vlaamse ontwikkelingszones en bovendien gevraagd dat de Europese Commissie rond Henegouwen een bufferzone zou tolereren waarin het Vlaams gewest eveneens een verhoogde steun aan investeringen zou mogen geven.

Vraag nr. 75
van 21 april 1994
van de heer F. DEWINTER

Informatie-campagne door de Vlaamse regering — Persoonlijke reclame voor de ministers

Enkele maanden geleden werd door de minister-president medegedeeld dat er een grootscheepse informatie-campagne door de Vlaamse regering opgezet zou worden. Om te vermijden dat deze informatie-campagne opnieuw zou uitdraaien op een persoonlijke reclame-campagne van de ministers, werd onder andere gesteld dat er geen persoonlijke afbeeldingen of namen van ministers in de advertenties, die in de krant zouden verschijnen, opgenomen zouden worden.

Einde maart werden echter in een aantal Antwerpse reclame- en huis-aan-huisbladen advertenties afgedrukt van de minister van Financiën en Begroting, Wivina Demeester. Deze advertenties die afgedrukt werden onder de titel "Nieuws uit de Vlaamse regering door Wivina Demeester", tonen uitgebreid de foto van de betrokken minister. Zelfs deze advertenties, die afgedrukt worden onder de titel "Nieuws uit de Vlaamse regering door Wivina Demeester" en die de lezer oproepen om het fanclub-blaadje van de Vlaamse minister van Begroting gratis aan te vragen, zijn voorzien van een grote foto van minister Wivina Demeester. De advertentie-tekst wordt eveneens ondertekend door minister Wivina Demeester.

Kan de minister mij meedelen in hoeverre het afdrukken van deze advertenties ingaat tegen de door hem gestelde richtlijnen ?

Kan de minister mij meedelen uit welke fondsen deze advertentie betaald werden ?

Kaderen deze advertenties in de informatie-campagne van de Vlaamse regering ?

Indien zou blijken dat de advertenties betaald zijn met gemeenschapsgelden, in hoeverre gaat de minister akkoord met deze praktijken en welke sancties overweegt hij ?

Antwoord

De mededelingen waar naar verwezen wordt, maken geen deel uit van de advertenties in het kader van het protocol „Steun aan de Geschreven Pers”. Zij worden dan ook niet gefinancierd in het kader van dit protocol.

Navraag bij mijn collega Wivina Demeester geeft uitgezonden dat deze mededelingen worden betaald met kabinetskredieten.

Deze (overigens beperkte) uitgaven zijn verantwoord vermits ze worden aangewend als instrument voor beleidsvoorlichting : de bedoelde advertenties hebben betrekking op en verwijzen naar informatieve publicaties m.b.t. het beleid van de minister en worden gratis aan alle geïnteresseerden toegestuurd.

Dit voorlichtingsinstrument heeft trouwens zijn nut bezwezen : mede door deze advertenties hebben op korte tijd ruim 50.000 exemplaren van de overigens nuttige en leerrijke „Gids voor het Gezin” hun weg naar de

bevolking gevonden. Gelijkaardige advertenties stimuleerden ook de verspreiding van de „60-plus gids” (meer dan 80.000 ex.) en „het Centenblaadje” (ruim 12.000 ex.).

Vraag nr. 83
van 6 mei 1994
van de heer M. MAERTENS

Nederlandse wetwijziging inzake visserij — Invloed voor Vlaamse reders en vissers

Heel wat Vlaamse vissersschepen zijn in de laatste jaren „uitgevlagd”, vooral naar Nederland toe, onder meer onder de invloed van de GIMV-dochter Fishlink, een participatiemaatschappij voor de visserijsector, en van de concurrentievervalsing door het niet aanpassen van de federale wetgeving aan EU-regelgeving.

Op 22 maart 1994 werd in de Eerste Kamer in Nederland ter zake een wetsvoorstel Wijziging van de Uitvoeringswet Visserijverdrag 1967 aangenomen, nadat de Tweede Kamer die reeds vroeger had aanvaard. Deze wijziging was nodig om de Nederlandse wet in overeenstemming te brengen met het EG-verdrag wat het daarin neergelegde discriminatieverbod betreft, en de uitspraak van het Europees Hof van Justitie op dit punt.

Onder meer is nu bepaald dat een vissersvaartuig als Nederlandij wordt aangemerkt als het ten minste voor twee derden eigendom is van een natuurlijk persoon met Nederlandse nationaliteit. Ook is het zo, dat een rechtspersoon met hoofdvesting in een ander EU-land, in Nederland via een nevenvestiging een vissersvaartuig kan exploiteren.

Deze wetwijziging in Nederland is voor een aantal Vlaamse reders en vissers zeer betekenisvol en verandert hun mogelijkheden in de visserijsector grondig.

1. Wat is het standpunt van de minister inzake deze aangelegenheid ?
2. Wat zal de invloed zijn van deze Nederlandse wetwijziging op de situatie van de uitgevlagde Vlaamse schepen, en welke nieuwe mogelijkheden er eventueel voor de Vlaamse reders zullen uit voortvloeien ?
3. Heeft de minister met de federale minister, bevoegd voor de zeevisserij, ter zake contact genomen, en zo ja, met welke conclusies ?

Antwoord

1. De moeilijke sociaal-economische situatie van de Vlaamse reders werd door mij herhaaldelijk reeds benadrukt, o.m. naar aanleiding van de door het lid gestelde schriftelijke vragen aangaande deze problematiek (cfr. vraag en antwoord nr. 94/1993, 52 en 53/1994).

De crisis in de visserijsector is een Europees gegeven, waarbij ieder lidstaat en regio probeert de rendabiliteit van de eigen reders te vrijwaren, binnen de stringente Europese wetgeving terzake.

In die context moet het wettelijke initiatief van de Nederlandse overheid geplaatst worden.

In het Europa van het vrij verkeer van goederen en personen is het op de eerste plaats de taak van het Vlaamse gewest de economische **omgevingsfactoren** op peil te houden en zo mogelijk te verbeteren om de visaanlandingen van de Vlaamse reders in de beste omstandigheden maximaal in de eigen Vlaamse havens te laten plaatsvinden.

Daarnaast worden de reders ondersteund, o.m. op basis van het recente besluit van de Vlaamse regering terzake, om hun vistuig, vismethodes en visgronden aan te passen of te verleggen teneinde hun vangstrendabiliteit te verhogen.

2. De impact van de recente Nederlandse maatregel is op heden moeilijk te voorspellen. Wanneer ook de aangeboden vis in de Nederlandse havens door deze vaartuigen met “gemengde nationaliteit” op het Nederlandse visquotum wordt aangerekend, dan zal de druk van de Nederlandse reders groot zijn om deze “vreemde vaartuigen” te weren uit de Nederlandse havens.
3. In het kader van o.m. het sectorplan zeevisserij, het Vlaams besluit inzake de ondersteuning van de zeevissers, en het nieuw koninklijk besluit tot het instellen van visvergunningen in vervanging van de vroegere vismachtigingen, zijn er systematisch en veelvuldig contacten op kabinets- en administratief niveau tussen beide overheden, waarbij de globale problematiek van de Vlaamse zeevisserij grondig besproken wordt. In die zin wordt het gevoerde beleid op de beide niveaus meer en meer op elkaar afgestemd, teneinde maximaal een antwoord te kunnen bieden op de structurele en nieuwe problemen in de zeevisserijsector.

T. KEICHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 227
van 5 april 1994
van de heer J. DE ROO

Schipdonkkanaal — Verbreding

1. Naar wij hebben vernomen zal het Schipdonkkanaal in de toekomst worden verbreed en verdiept ! Kan hier duidelijk worden aangegeven voor wanneer deze werken worden gepland ?
2. Kan tevens een overzicht worden gegeven van de uit te voeren werken en de plaatsen waar belangrijke wijzigingen zullen worden aangebracht ?
3. Is er reeds een kostenanalyse opgemaakt ? Zo ja, kan dit worden verduidelijkt ?
4. Zullen er wegens de verbreding eigendommen worden onteigend ? Zo ja, waar zullen deze onteigeningen plaatsgrijpen en werden deze mensen reeds verwittigd ?
5. Is de einddatum van de werken reeds bepaald ?

Antwoord

Voor de afvoer van de piekdebieten van de Boven-schelde en de Leie is een grotere afvoercapaciteit noodzakelijk. De rechtstreekse waterafvoer naar zee gebeurt thans via het Afvoerkanaal der Leie. Een verruiming van dit kanaal zal de problemen van de waterbeheersing in de Gentse regio definitief oplossen. Voor een verhoudingsgewijze lage bijkomende investeringskost kan het verruimde kanaal uitgerust worden als volwaardige scheepvaartweg (4.000 ton), waardoor de ontsluiting van de kusthavens voor de binnenvaart, wordt verzekerd.

De verruiming van het Schipdonkkanaal werd opgenomen in het Streefprogramma van het Vlaams Infrastructuurplan (VIP). In het Streefprogramma werden de projecten opgenomen die bijdragen tot de optimalisering van de economische draagkracht en de veiligheid vanaf het jaar 2000.

Over de concrete realisatie van dit project werd nog geen enkele beslissing genomen. De uitvoering zal uiteraard afhankelijk worden gesteld van een grondige studie, die onder meer de technische en economische noodzaak dient aan te tonen. Conform de huidige wetgeving zal tevens een MER moeten worden uitgevoerd en dienen de effecten op vlak van ruimtelijke ordening te worden ingeschat.

Bovendien kan dit project slechts aangevat worden als het "Strategisch Programma" van het VIP inmiddels werd gerealiseerd en als op dat ogenblik de budgettaire middelen toereikend zijn.

2. Het betreft in principe een verbreding langs de linkeroever, de bouw van een stuwsuis te Balgerhoeke en een scheepvaartsluis te Heist en het bouwen van een tiental bruggen.
3. De kosten worden geraamd op 11,5 miljard frank waarvan 7,5 miljard frank voor de waterbemeesting en 4 miljard frank voor de scheepvaartinfrastructuur.
4. Sedert de opmaak van de gewestplannen werd een zone gereserveerd voor de uitvoering van deze werken. In deze zone geldt een bouwverbod. Alle betrokkenen zijn daar ondertussen beslist van op de hoogte.
5. De einddatum van de werken is nog niet bepaald.

Vraag nr. 235
van 21 april 1994
van de heer J. DE ROO

Schipdonkkanaal dichtslibbing — Stuk Merendree-Heist

1. Is er op het Schipdonkkanaal, stuk Merendree-Heist, sprake van dichtslibbing ?
2. Zo ja, wat zal er ondernomen worden om deze toestand te verhelpen ?
3. Zijn er bagger- of verdiepingswerken voorzien ? Zo ja, kan hier begin- en einddatum van de werken worden aangegeven ? Kan hier globaal een overzicht gegeven worden van de kostprijs van deze werken ?

Antwoord

1. en 2. Ondanks de uitzonderlijke waterafvoer in december/januari 1993/1994 is er geen sprake van dichtslibbing van het Schipdonkkanaal tussen Merendree en Heist.

Wel zijn — zoals te verwachten — aanzienlijke aanzandingen vastgesteld te Merendree op het kruispunt van het kanaal Gent-Brugge en het Afleidingskanaal van de Leie (dat afwaarts de stuw van Merendree Schipdonk ook Schipdonkkanaal wordt genoemd).

3. Op het stuk Merendree-Heist van het Schipdonkkanaal zijn geen grote baggerwerken voorzien. Wel zal er in het kader van het onderhoudscontract een beperkte hoeveelheid gebaggerd worden in de onmiddellijke omgeving van de stuwsuis van Schipdonk. De kostprijs van deze baggerwerken wordt geraamd op 1,5 miljoen frank.

De aanvangsdatum zal worden bepaald in functie van het verkrijgen van een vergunning voor het bergen van deze specie op het eilandje gevormd door de stuwarm en de zijarm afwaarts de sifon onder het kanaal Gent-Brugge. Een milieuvergunningsaanvraag wordt heden aangevraagd. Het terrein wordt sedert lange tijd gebruikt voor het tijdelijk deponeren van baggerspecie uit de omgeving van de sluis. De specie werd, omwille van de zandige aard, tot nu toe steeds opnieuw verwerkt bij het herstellen van uitspoelingen in de oevers. In het verleden was deze activiteit niet aan een vergunningsplicht onderworpen. Door toepassing van Vlaam II is daar verandering in gekomen.

Vraag nr. 244
van 27 april 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Scheldebrug te Temse — Vergoeding wegens tijdelijke sluiting

Voor nogal wat middenstanders en horeca-zaken in de omgeving van de Scheldebrug te Temse brengt de tijdelijke sluiting van de brug een gevoelige vermindering van het gemiddelde aantal klanten met zich mee.

Kan de minister mij meedelen of er in dat verband enige vergoeding is voorzien voor gederfde inkomsten ?

Antwoord

Rechtspraak en rechtsleer zijn in het algemeen zeer terughoudend om bij verlies van cliënteel schadevergoeding toe te kennen. Zij verwijzen daarbij naar het beginsel van de gelijkheid van alle burgers ten overstaan van de openbare lasten. Openbare werken zoals deze aan de Scheldebrug, worden immers uitgevoerd in het belang van de gemeenschap en ten behoeve van de noodwendigheden van het verkeer.

Handelaars die menen door de werken en de tijdelijke sluiting van de brug benadeeld te zijn, dienen aan te tonen dat het verlies aan cliënteel het gevolg is van

abnormale hinder. Hinder op zich is geen voldoende criterium om aanspraak te maken op schadevergoeding; de hinder moet een abnormaal karakter aannemen. De beoordeling van het abnormaal karakter van hinder is voornamelijk een feitenkwestie. Uit analogie gevallen in de rechtspraak kan evenwel worden afgeleid dat het genieten van de voordelen van de nabijheid van een brug of een bepaalde weg, noodzakelijk gepaard gaat met het verdragen van de — normale — inconvenien ten zoals onderhoud of reparatie.

Concreet kan dus als volgt worden geantwoord op de specifieke vraag van het lid :

Er is door de Vlaamse overheid geen vergoeding voorzien voor gedeelde inkomsten of verlies aan cliënteel ingevolge de tijdelijke sluiting van de Scheldebrug. Het tijdelijk ongemak dat de sluiting met zich meebracht is een normale last die inherent is aan het onderhoud of de reparatie van een kunstwerk. Dit ongemak is bovendien, gelet op het beginsel van de gelijkheid van alle burgers ten overstaan van de openbare lasten, identiek voor alle bewoners in de omgeving van de Scheldebrug, ongeacht hun beroepsactiviteit.

Vraag nr. 252
van 4 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zeekanaal Boom-Brussel — Milieuvriendelijke oeverversterking

De oevers van het Zeekanaal Boom-Brussel zijn voor het grootste deel versterkt met beton. Dit is een zeer milieuvriendelijke wijze van oeverversterking. Er zijn veel beter methodes zoals blijkt uit het vademecum Natuurtechniek.

Is de NV Zeekanaal door het ontwerpdecreet verplicht om het beton te vervangen door milieuvriendelijker systemen ?

Beschikt de minister over andere methoden om milieuvriendelijke systemen te doen toepassen door de NV Zeekanaal ?

Of kan de NV terzake helemaal autonoom beslissingen nemen ?

Antwoord

De jongste jaren werd een gericht onderzoek uitgevoerd om milieuvriendelijke oeververdedigingen te ontwerpen. Het vademecum voor Milieutechnische Natuurbouw is hiervan het resultaat.

Dit betekent niet dat thans de waterwegbeheerders verplicht zijn om alle bestaande en op technisch vlak onvoldoende verdedigde oevers, te vervangen.

De keuze voor een bepaald type oeververbinding wordt door diverse elementen beïnvloed zoals de watterdiepte, de kwaliteit van de ondergrond, de intensiteit van de scheepvaart, het regime van de waterweg, de omgeving, de budgettaire mogelijkheden, e.d.

Voor het kanaal Brussel-Rupel werd destijds gekozen voor het thans gekende type oeververdediging. Deze beslissing werd genomen door de n.v. Zeekanaal en door de diensten van het gewest bevestigd.

De recente ontwikkelingen inzake milieutechnische natuurbouw voor oevers heeft ertoe geleid dat thans een aantal pilootprojecten werden uitgevoerd of in uitvoering zijn, waar de voorstellen opgenomen in het vademecum aan de reële situaties in situ getoetst worden.

Op het kanaal Brussel-Rupel wordt ook een dergelijk pilootproject uitgewerkt, nl. te **Hingene**. Er dient evenwel de aandacht op gevestigd te worden dat de milieuvriendelijke oevers doorgaans meer ruimte innemen en meer kosten dan de "klassieke" uitvoeringswijzen.

Vraag nr. 266
van 10 mei 1994
van mevrouw M. VOGELS

Wijziging van het gewestplan Antwerpen — Bestemming van het voormalig militair hospitaal

Op 27 april besliste de Vlaamse regering tot de concrete invulling van de wijziging van het gewestplan Antwerpen en dit om een aantal opties inzake de havenontwikkeling én de stedenbouwkundige uitbouw van de stad Antwerpen te kunnen realiseren. Merkwaardig genoeg is bij de gebieden voor stadsvernieuwingsprojecten het terrein van het voormalig militair hospitaal niet opgenomen. Zowel het stadsbestuur als de betrokken distriktraad hebben gepleit voor het ombouwen van het enorme terrein gelegen in een dichtbebouwd gebied tot deels woon- deels parkzone.

1. Waarom werd bij de invulling van de gewestplanherziening het militair terrein, waar nu het huidige militair hospitaal is gevestigd, niet opgenomen ?
2. Wanneer zal de minister de bestemming van dit domein bepalen ?

Antwoord

Het voormalig militair hospitaal van Antwerpen komt voor op de lijst van de vervreembare militaire domeinen die voor het gewestplan Antwerpen een tiental domeinen omvat. Het was derhalve logisch de bestemming van dit domein te integreren in de globale benadering voor de militaire domeinen voor heel het gewestplan Antwerpen.

De juiste afbakening van de te vervreemden terreinen vergde nauwkeurig opzoekwerk. Tevens kwam hierbij aan het licht dat bepaalde terreinen in privé-bezit nog met militaire bestemming op het gewestplan waren aangeduid. Daarom werd besloten een afzonderlijke herziening in functie van de voormalige militaire domeinen uit te werken.

Het besluit houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van dit gewestplan in functie van de militaire domeinen is thans in voorbereiding.

Vraag nr. 272
van 18 mei 1994
van de heer G. ANTHUENIS

Dienst Ontwikkeling Linker Scheldeoever (DOLSO)
Zijn plaats in de nieuwe organisatiestructuur voor het
Departement Leefmilieu en Infrastructuur

De Dienst Ontwikkeling Linker Scheldeoever werd bij koninklijk besluit van 1 april 1963 opgericht. Vanaf de inwerkingtreding van deze dienst is duidelijk geworden dat dit beleidsinstrument een belangrijke rol speelt in de ontwikkeling van het Waasland en van de Waaslandhavens.

In de nieuwe organisatiestructuur voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur blijkt er geen plaats meer te zijn voor de Dienst Ontwikkeling Linker Scheldeoever. Wij dreigen nu in een situatie te komen waarbij de haven van Antwerpen en de Waaslandhavens onder de bevoegdheid vallen van één afdeling, namelijk de "Afdeling Antwerpse Zeediensten". Wanneer de werking van de dienst "Dolso" ondergeschikt wordt gemaakt van een nieuwe afdeling, m.n. "Afdeling Antwerpse Zeediensten", dan verdwijnt er een belangrijk specifiek beleidsinstrument voor de ontwikkeling van het Waasland en van de Waaslandhavens.

In het kader van de herstructurerings had ik graag van de minister het volgende vernomen

Uitgaande van de stelling dat de Dolso een belangrijke rol heeft gespeeld in de ontwikkeling van het Waasland en van de Waaslandhavens :

1. op welke wijze zal naar de toekomst toe de ontwikkeling van het Waasland en van de Waaslandhavens beleidsmatig worden uitgevoerd binnen de nieuwe organisatiestructuur ?
2. heeft de Dienst Ontwikkeling Linker Scheldeoever een plaats binnen de nieuwe organisatiestructuur ?

Antwoord

Complementair met het Vlaams personeelsstatuut van 24 november 1993 wordt de organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap momenteel hertekend.

De vervanging van de ruim 300 besturen (onder leiding van een inspecteur-generaal of een bestuursdirecteur) en diensten (onder leiding van een directeur) door ongeveer 135 afdelingen volgens de richtlijnen van het organisatieplan dat in het kader van de zogenaamde homogene organisatieontwikkelingsplannen (HOOP) wordt uitgewerkt, heeft tot doel de bestaande sterk hiërarchisch opgebouwde organisatiestructuur af te platten (herleiding tot 3 bestuurlijke niveaus, namelijk het departement onder leiding van een secretaris-generaal, de administratie onder leiding van een directeur-generaal en de afdeling onder leiding van een afdelingshoofd) en een einde te stellen aan de soms doorgedreven bureaucratiesering binnen de organisatie, zodat de dienstverlening zal verbeteren.

De nieuwe indeling van de zes departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in admini-

straties en afdelingen werd in het kader van de responsabilisering uitgewerkt door departementale stuurgroepen en dus door de administratie zelf die hiervoor uiteraard best geplaatst is en bovendien bijgestaan werd door externe organisatiedeskundigen.

Dit ontwerp van organisatiestructuur voorziet niet in de oprichting van een afzonderlijk afdeling — Dolso in de statutaire betekenis van het woord.

Indien de Vlaamse regering zou beslissen dat Dolso net als tientallen andere diensten geen zelfstandige afdeling wordt maar beleidsmatig beter geïntegreerd wordt in een grotere afdeling, betekent dat niet dat Dolso en de daaraan gekoppelde tewerkstelling in het Waasland verdwijnen. Dolso zal dan een buitendienst zijn van een grotere afdeling. De reorganisatie situeert zich op het niveau van het management.

Vraag nr. 275
van 20 mei 1994
van de heer J. VAN EETVELT

Rijksweg N16 — Geluidswerende schermen

In aansluiting met mijn schriftelijke vraag nr. 3 van 20 oktober 1993, moge ik nogmaals uw aandacht vragen voor de noodzaak van geluidswerende schermen langs de N16 — traject Temse-Bornem-Puurs.

Nu de heraanleg van de kruispunten van de gewestweg N16 op het grondgebied van Bornem in de beslissende fase komt, meen ik dat er geluidswerende schermen kunnen geplaatst worden, aangezien op basis van metingen dit reeds principieel aanvaard was.

Graag vernam ik wanneer de voorstellen zouden voorgelegd worden aan het gemeentebestuur en wanneer de uitvoering voorzien is.

Antwoord

De geluidswerende schermen, waarvan sprake in uw vraag, hebben betrekking op het vak waar werken voorzien zijn tot herinrichting van de kruispunten van de gewestweg N16 met de Hingensesteenweg, Roddam en Vitsdam. Hierbij zal de huidige verharding dienen vervangen en aangepast. Aangezien nu bij het verkeerslawaaï het rolgeluid een heel belangrijke rol speelt, is het derhalve aangewezen dat in de bestrijding van het verkeerslawaaï, in eerste instantie maatregelen getroffen worden aan de bron, dit tegenover het absorberen op afstand van reeds geproduceerd geluid (bv. met geluidsschermen). Daarom heb ik beslist dat voortaan nog enkel geluidssarme verhardingen mogen toegepast worden. In onderhavig geval zal bij de vernieuwing van de kruispunten fluisterasfalt aangebracht worden. Samen met het geluidsremmend effect van een rondpunt zal deze geluidssarme verharding reeds een belangrijke vermindering van het verkeerslawaaï geven. Na uitvoering reeds een belangrijke vermindering van het verkeerslawaaï geven. Na uitvoering van deze werken zal de geluidshinder aldaar opnieuw worden gemeten en geëvalueerd.

Anderzijds dient nog opgemerkt dat geluidsschermen slechts efficiënt zijn voor afscherming van zeer nabij

gelegen woningen. Vanaf 200 m achter het scherm is de invloed quasi nihil terwijl vanaf 100 m het effect reeds geleidelijk aan afneemt. Daarbij komt nog dat de kostprijs van een scherm \pm 30 miljoen frank de lopende km bedraagt. Dus louter om budgettaire redenen zullen dan ook geluidsschermen nog slechts worden toegepast in heel bijzondere gevallen. Er wordt definitief gekozen voor bestrijding van het verkeerslawaaï aan de bron door toepassing van geluidsarme verharding. Daarenboven zijn dergelijke schermen om stedebouwkundige en ruimtelijke redenen ook heel dikwijls erg storend en niet aangewezen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 87
van 14 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Woordenlijst van de Nederlandse taal (Groene boekje)
- Herwerking

Op de openbare vergadering van 7 maart 1994 van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie verklaarde de Nederlandse minister d'Ancona dat enkel de Nederlandse professor Van Sterkenburg een "gat kan schieten" in de voorstellen van de commissie-Geerts, dat de Nederlandse professor Van den Toorn de vuistregels zou opmaken voor de herziening van het Groene Boekje en dat de SDU de nieuwe Woordenlijst zou uitgeven.

Graag had ik ter zake vernomen :

1. Welke concrete "gaten" professor Van Sterkenburg in de voorstellen van de commissie-Geerts kon schieten ?
2. Of professor Van den Toorn en het Instituut voor Nederlandse lexicografie de vuistregels voor het Groene boekje zullen opmaken in samenwerking met de commissie-Geerts, en zo neen, waarom niet ?
3. Welke Vlaamse uitgeverijen de kans zullen krijgen om in concurrentie te treden met de SDU bij de uitgave van het nieuwe Groene Boekje ?
4. Of de minister aanvaardt dat, gelet op het opzichschuiven van de voorstellen van de commissie-Geerts, het woordvoerderschap van minister d'Ancona, de regelgeving van professor Van den Toorn en de vermoedelijke uitwerking door het INL en de SDU, de spellinghervorming voor het grootste deel door Nederland wordt geïnspireerd ? En zo neen, welke de concrete Vlaamse bijdrage dan in deze materie wel is ?

Antwoord

1. Bij mijn weten heeft minister H. d'Ancona nooit beweerd dat prof. Piet Van Sterkenburg gaten heeft geschoten in de voorstellen van de commissie-Geerts. Integendeel, prof. dr. Van Sterkenburg

maakte zelf van deze commissie deel uit, althans sinds 1 januari 1993.

Wel is het juist dat minister d'Ancona de naam van prof. Van Sterkenburg heeft genoemd tijdens de zitting van de Interparlementaire Commissie van 7 maart 1994, niet echter in verband met kritiek op de voorstellen van de Spellingcommissie, maar in zijn hoedanigheid van directeur van het Instituut voor Nederlandse Lexicologie (INL), het instituut dat straks de opdracht krijgt de woordenlijst samen te stellen. Tijdens de hoorzitting van de IPC van 28 februari was namelijk twijfel gerezen over de technische uitvoerbaarheid van het standpunt van het comité van ministers binnen de gestelde termijn. De heer Van Sterkenburg heeft schriftelijk bevestigd dat het standpunt van de ministers voor zijn instituut geen problemen oplevert om binnen de gestelde termijn de woordenlijst aan de Taalunie te leveren. Daarvan heeft minister d'Ancona toen melding gemaakt. Ik heb de Algemeen Secretaris gevraagd het lid een kopie te bezorgen van de brief van de heer Van Sterkenburg.

Toch is er, in tegenstelling met wat prof. G. Geerts tijdens de hoorzitting heeft beweerd, wel degelijk door taalkundigen kritiek geuit op de voorstellen van de Spellingcommissie. De Spellingcommissie heeft tijdens het voorjaar van 1993 aan een aantal gerenommeerde taalkundigen gevraagd commentaar te leveren bij de voorstellen. Bekend is alvast dat één van de door de commissie gevraagde specialisten kritiek heeft geuit op de voorstellen, namelijk de Nijmeegse taalkundige dr. M. Klein.

De heer Klein heeft in een interview voor het tijdschrift aan de katholieke Universiteit Nijmegen, KU Nieuws nr. 18 van vrijdag 28 januari 1994, zelf verklaard dat hij veel kritiek op de voorstellen had. Minister d'Ancona heeft naar die kritiek verwezen in haar uiteenzetting. Ik heb het Algemeen Secretariaat gevraagd om een kopie van dit artikel te bezorgen.

2. Het zijn niet de heer Van den Toorn noch het INL die de vuistregels zullen voorstellen, wel de Taaladviescommissie. Deze commissie is een vaste commissie van de Nederlandse Taalunie die werd ingesteld in april 1993 om uitspraak te doen op normatieve taalkwesties die door geen enkele andere instantie op bevredigende wijze kunnen worden opgelost. Deze commissie staat inderdaad onder het voorzitterschap van prof. dr. M.C. Van den Toorn, en bestaat verder uit Nederlandse en Vlaamse taalkundigen, journalisten, schrijvers en uitgevers.

In de Taaladviescommissie hebben ook een aantal leden van de voormalige Spellingcommissie zitting, namelijk prof. dr. P.G.J. Van Sterkenburg, prof. dr. A. Neijtkappen en prof. dr. G. Geerts. Dat de Taaladviescommissie betrokken zou worden bij de voorbereiding van de woordenlijst en niet de Spellingcommissie was al lang vóór het standpunt van de Taalunieministers van 19 januari 1994 besloten, te meer omdat er voldoende leden van de Spellingcommissie vertegenwoordigd zijn, zodat de opgebouwde expertise niet verloren gaat. In het Actieplan 1994 van de Nederlandse Taalunie. dat op 13

september 1993 door het comité van ministers werd goedgekeurd staat dit reeds vermeld.

De commissie-Geerts wordt dus als zodanig niet meer bij het opstellen van de vuistregels betrokken. De instelling van de commissie liep trouwens op 31 december 1993 af. Dit was van tevoren ook afgesproken. Wel werd er op gelet dat de opgebouwde ervaring van de Spellingcommissie voldoende continuïteit zou krijgen. De reden waarom de Spellingcommissie niet de opdracht krijgt voor het samenstellen van de woordenlijst, is omdat ze alleen maar uit taalkundigen bestaat en niet uit gebruikersgroepen. Die spelen bij het bepalen van de uitzonderingen op de algemene regels nochtans een belangrijke rol. De spellingcommissie heeft ook altijd zelf beklemtoond dat het bepalen van uitzonderingen en uitzonderingscategorieën geen taalkundige maar een maatschappelijke kwestie is.

3. Het comité van ministers heeft tijdens zijn vergadering van 13 september 1993 een principiële beslissing genomen tot het aangaan van een samenwerkingsakkoord tussen de Nederlandse Taalunie enerzijds en het Instituut voor Nederlandse Lexicologie (INL) en de uitgeverij SDU anderzijds. Bij de keuze van de uitgever hebben verschillende criteria een rol gespeeld. Alleen de SDU bleek aan alle criteria te voldoen.

De eisen die aan de uitgever werden gesteld, waren grosso modo de volgende :

ervaring hebben met het uitgeven van woordenboeken en lexicaal bestanden ;

bewezen expertise hebben op het terrein van elektronisch publiceren ;

beschikken over goede distributiekanaalen in het hele Nederlandse taalgebied ;

bereid en in staat zijn om aanzienlijk in het project te investeren (de Taalunie betaalt in principe niet de hoge kosten voor het ontwikkelen van de lijst door het INL) ;

bij voorkeur beschikken over een uitstekende werkrelatie met de auteur van de lijst, i.e. het INL.

De Taalunie heeft zich bovendien ook door specialisten in auteursrecht laten adviseren over de rechten op de titel, de produktkenmerken en de roepnaam het "Groene Boekje". De adviezen wezen eensluidend uit dat de totaliteit van de produktkenmerken kleur, formaat, layout beschermd zijn ten voordele van de SDU. De naam "Groen Boekje" is bovendien als merknaam van de SDU geregistreerd. Dit alles heeft tot gevolg dat een contract met elke andere uitgever tot gevolg zou hebben dat niet aangesloten kan worden bij de gevestigde traditie van het huidige Groene Boekje. Aangezien de SDU zeker de exploitatie van haar titel voort zou zetten, zou dit alleen maar leiden tot verwarring over het officiële karakter en de normatieve betrouwbaarheid van de Taalunie-norm bij de taalgebruiker .

Overigens wil ik er het lid op wijzen dat de keuze voor de SDU niet betekent dat de Vlaamse uitge-

vers helemaal opzij geschoven zijn of worden. De SDU heeft namelijk een structureel samenwerkingsakkoord met de Uitgeverij De Standaard, zodat via deze samenwerking ook een Vlaamse uitgeverij bij het geheel betrokken is.

4. Deze spellinghervorming is niet meer Nederlands dan Vlaams geïnspireerd.

Op de eerste plaats werden de voorstellen van de commissie-Geerts niet opzijgeschoven. De voorstellen op het terrein van de tussenletters, het trema, het liggend streepje en de vreemde (werk)woordvormen werden overgenomen. Ten tweede was de Spellingcommissie, de commissie Geerts zoals het geachte lid ze noemt, een gemengde Vlaams-Nederlandse Commissie, weliswaar onder het voorzitterschap van een Vlaming. De commissie bestond in totaal uit 4 Vlamingen en 5 Nederlanders.

Tussen het woordvoederschap van minister D'Ancona tijdens de persconferentie en tijdens de vergadering van de Interparlementaire Commissie en de spellingkwestie bestaat geen inhoudelijk verband. Het woordvoederschap vloeit rechtstreeks voort uit het feit dat minister D'Ancona sinds 1 januari 1994 voorzitter is van het comité van Ministers. Het comité van Ministers werkt met een roterend voorzitterschap volgens een vaste beurtrol. In het kader van de reorganisatie, in de zomer van 1992, werd afgesproken dat het mandaat van de voorzitter een periode van twee in plaats van 1 jaar zou omvatten. Ikzelf heb het comité van Ministers voorgezeten van begin 1992 tot 31 december 1993 en heb in die tijd een aantal malen namens het comité van Ministers het woord gevoerd in het gebouw van de Eerste Kamer in Den Haag. Ik wijs er nogmaals met klem op dat de beslissing ten aanzien van de spelling unaniem is genomen en door de vier Taaluniministers ten volle wordt onderschreven. Dat de voorzitter van het Comité de vaste woordvoerder is tijdens zittingen van de Interparlementaire Commissie is de normale procedure.

Er is geen sprake van regelgeving door professor Van Den Toorn. Wel is aan de Taaladviescommissie, een vaste commissie van de Taalunie onder het voorzitterschap van de heer Van Den Toorn, opdracht gegeven om vuistregels voor de samenstelling van de nieuwe Woordenlijst uit te werken. Deze commissie is, zoals de Spellingcommissie, een gemengde, Vlaams-Nederlandse Commissie. De commissie is samengesteld uit 6 Nederlandse en 5 Vlaamse leden. De Vlaamse leden zijn : prof. dr. F. Daems (Universiteit Antwerpen, voorzitter van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren), prof. dr. G. Geerts (KU Leuven, ex-voorzitter van de Spellingcommissie en de Werkgroep ad hoc Spelling), prof. dr. S. Verrept (Universiteit Antwerpen), prof. dr. P. De Wispelaere (auteur) en de heer L. Van Woestenburg (voormalig directeur Uitgeverij Van In). De Vlaamse inbreng in de te formuleren uitgangspunten is hiermee voldoende gewaarborgd.

Het Instituut voor Nederlandse Lexicologie (INL) is weliswaar in Nederland gevestigd, maar is een Vlaams-Nederlandse instelling die door zowel de Vlaamse Gemeenschap als door Nederland, via de

Taalunie wordt gesubsidieerd. Het INL beschikt over Nederlands en Vlaams personeel en staat onder de leiding van een Vlaams-Nederlands bestuur. De voorzitter is een Vlaming, namelijk de heer A. Kinsbergen, voormalig gouverneur van de provincie Antwerpen. Lid van het INL-bestuur zijn verder o.a. de professoren De Vriendt en Taeldeman, beiden lid van de voormalige Spellingcommissie.

De SDU heeft als uitgever zoals reeds gezegd, een structureel samenwerkingsverband met de Vlaamse Standaarduitgeverij.

Vraag nr. 128
van 6 mei 1994
van de heer H. OLAERTS

BRTN-uitzending De Put — Maatregelen ter verduidelijking

De uitzending op de BRTN van de drama-serie De Put veroorzaakte de voorbije weken wrevel bij talrijke Limburgse kijkers. Met name zou de drama-serie De Put niet aansluiten bij de sfeer van de mijnstreek en al te zeer afwijken van het oorspronkelijk zeer goede boek van auteur Beerten.

1. Werde de kijker er voldoende op gewezen dat De Put een fictieve dramaserie is ?
2. Ware het niet aangeraden dat drama-series van de BRTN die de indruk wekken aan te sluiten bij een bestaande situatie of een realiteit uit het verleden, zich duidelijker profileren als fictie-programma's ?
3. Zo ja, welke maatregelen overweegt de BRTN om in de toekomst een dergelijke profilering mogelijk te maken ?

Antwoord

Er is een grote inspanning gedaan om de kijker erop te wijzen dat De Put een fictieve dramaserie was.

— Een heel artikel in Muziek en Woord, het culturele programmabladd van BRTN van april 1994, gaat over het verschil tussen geschiedenis en verhaal en begint met de uitspraak : „De Put een docu-drama ? Zeker niet”. En verder in het artikel wordt nog tweemaal herhaald : „De Put is dus geen geschiedschrijver”.

— In diverse gesprekken met de pers hebben de makers dezelfde teneur aangehouden en we vinden dat onder meer terug in de hiernavolgende publicaties :

Zo schrijft De Morgen van 23 maart „De serie is geen docu-drama”. „Toch is „De Put” geen historische film”, schrijft Gazet van Antwerpen op 29 maart en zowel Het Belang van Limburg op 30 maart, als Het Nieuwsblad op 2 april, wijzen erop dat het woord Zwartberg nergens in de reeks valt, dat er maar één dode valt en geen twee. Met andere woorden de conclusie kan niet anders zijn dan dat dit fictie is.

Maar jammer genoeg lezen niet alle kijkers deze artikels en doet er zich bij reeksen als Transport, De Collega's, Alfa Papa Tango (De Brandweer) een gelijkaardig proces voor : kijkers zien fictieve karakters als vertegenwoordigers van hun eigen vak of positie — vooral wanneer het om karakters met schaduwkanten gaat. Met positief gepresenteerde karakters hebben ze geen moeite. Die veralgemeening is begrijpelijk maar voor rekening van die kijkers.

Uit de citaten hierboven moge blijken dat het programma nooit als een documentaire of nieuws voorgesteld werd, maar altijd als een programma van het departement Fictie, als fictie, en dat er bijzondere aandacht besteed is aan het contrast fictie-werkelijkheid. Uit de vraag van het geachte lid blijkt dat die aandacht terecht was, maar nooit genoeg kan zijn.

Maatregelen om in de toekomst fictie van deze aard nog duidelijker als dusdanig te profileren zullen in de lijn liggen van die van het verleden : de kijkers in de begeleidende eigen en andere media wijzen op de aard van het geboden materiaal — mogelijk met nog meer aandrang.

Vraag nr. 132
van 6 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Gemeenschap en Afrikaanstalige gemeenschap in Namibië — Samen werking

Kan de minister mij meedelen of er enige vorm van samenwerking of uitwisseling bestaat tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Afrikaanstalige gemeenschap in Namibië ?

Wat behelst die desgevallend ?

Worden er nieuwe initiatieven in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat er geen culturele uitwisselingsprojecten met Namibië bekend zijn. Het overzicht van de samenwerking op niveau van de Vlaamse Gemeenschap dient bij de Minister-president, tevens verantwoordelijk voor externe betrekkingen opgevraagd te worden.

Het spreekt voor zich dat indien er culturele uitwisselingsprojecten ingediend worden, deze grondig bestudeerd en indien mogelijk gesubsidieerd zullen worden.

Vraag nr. 138
van 19 mei 1994
van de heer L. BARBE

Jeugdherberg't Schipken te Geraardsbergen — Problemen bij de uitbouw

Er zouden problemen zijn inzake de uitbouw van de jeugdherberg 't Schipken te Geraardsbergen (eigendom van het Vlaams Commissariaat-generaal voor

Toerisme). De uitbreidingswerken kunnen deels gefinancierd worden uit de impulsenveloppen, maar dan zou het project wel voor midden 1995 rond moeten zijn. Dat lijkt niet meer haalbaar zodat er subsidies dreigen weg te vallen en de uitbreidingswerken in het gedrang komen.

1. Wat is de timing van de geplande werken ? In hoeverre wordt die gehaald ?
2. Wat is het budget van de geplande werken ? Wat is de bijdrage van de verschillende financieringsbronnen ?
3. In welke mate komen de geplande werken in het gedrang ? Wat is daarvan de reden ?

Antwoord

Het Project „Jeugdherberg 't Schipken — 3de fase” werd initieel geraamd op 20.579.306 frank.

In het kader van het programma voor de impulsgebieden, werd door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Oost-Vlaanderen, die optreedt in opdracht van en voor rekening van het Vlaamse Gewest, per brief van 23 februari 1993 een contract overgemaakt, waarin wordt overeengekomen dat de co-financiering van de GOMOV in de kosten van dit project wordt vastgesteld op 50 percent van de geraamde kostprijs, hetzij maximum 10.289.000 frank.

In het contract wordt gestipuleerd dat alle verzoeken tot uitbetaling van de tegemoetkomingen, op straffe van verval, bij de Gomov ten laaste op 30 juni 1995 moeten worden ingediend.

- A. Lot 1 : ruwbouw en afwerking, Lot 2 : sanitair.
- 02.08.1994 : aanbesteding
01.09.1994 : aanvang der werken
30.04.1995 : einde der werken
- B Lot 3 : elektriciteit, Lot 4 : Centrale verwarming, Lot 5 : keuken.
- november 1994 : aanbesteding
januari 1995 : aanvang der werken
31 mei 1995 : einde der werken.
- A.. Lot 1 : ruwbouw en afwerking, Lot 2 : sanitair.
- Raming : 22.355.250 frank (BTW en erelonen ingebrepen)
- Financiering :
— impuls : 10.289.000 frank
— V.C.G.T. : 12.066.250 frank (vastgelegd)
- B. Lot 3 : elektriciteit, Lot 4 : centrale verwarming, Lot 5 : keuken.
- Raming : 5.500.000 frank (BTW en erelonen inbegrepen)
- Financiering : VCGT (vast te leggen januari 1995)

Op 7 juni 1994 bevestigde de Raad van Beheer van de v.z.w. De Gavers dat hij zich akkoord kan verklaren met de erfpachtvergoeding, die na beëindiging van de werken jaarlijks aan het VCGT dient betaald te worden.

Het verslag van het nazicht-op-plan van de brandweer werd op 10 juni 1994 ontvangen.

Indien de bouwvergunning wordt bekomen, die werd aangevraagd op 11 maart 1994, is er geen reden om aan te nemen dat de geplande werken zouden in het gedrang komen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 136
van 10 mei 1994
van de heer L. Standaert

Gemeenschapsonderwijs — Sociale dienst

Na een eerste schriftelijke vraag nr. 73 van 3 juni 1992, en een aanvullende vraag nr. 86 van 15 februari 1993, blijkt twee jaar later nog steeds geen Sociale Dienst voor het Gemeenschapsonderwijs operationeel te zijn.

In zijn laatste antwoord plaatste de minister de bal in het kamp van de Argo. Deze werd gevraagd een voorstel van besluit uit te werken dat door de Executieve zou worden geformaliseerd.

Vijftien maanden later blijven de dossiers van de betrokken personeelsleden zich opstapelen.

1. Welke is de stand van zaken op dit ogenblik ?
2. Zijn de bevoegdheden en het werkingsreglement reeds afgebakend ?
3. Waar wordt het dossier opgehouden ?
4. Kan de minister in de huidige stand van zaken een datum vooropstellen waarop de Sociale Dienst operationeel zal zijn ?

Antwoord

In mijn antwoord op uw vragen nr. 73 en 86 stelde ik dat ARGO een voorstel van besluit diende uit te werken dat door de Vlaamse regering zou worden geformaliseerd. Ik moet gedeeltelijk op deze visie terugkomen en wel om volgende redenen :

Het oorspronkelijke uitgangspunt : naar analogie met artikel 87, § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (de idee indachtig dat de procedure gevolgd voor de sociale dienst voor ambtenaren ook kon worden gevolgd voor de oprichting van de sociale dienst bij ARGO) is er een vergissing gebeurd m.b.t. de inschatting van de rechtsgrond van het besluit van 21 november 1990 (d.i. het besluit sociale dienst van de Vlaamse Gemeenschap)

Deze vergissing vloeit voort uit een verkeerde perceptie van de rechtsgrond sociale dienst — ambtenaren. Artikel 87, § 3 werd aanzien als de rechtsgrond van dit specifieke besluit. Dit impliceerde dat de oprichting

van de sociale dienst aansloot bij het administratief en geldelijk statuut. Vandaar dat in het vorige antwoord werd gesteld dat, naar analogie met wat gebeurde bij de oprichting van de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Regering moest bekrachtigen.

Verdere ontwikkelingen o.m. de gewijzigde houding van de Raad van State inzake bevoegdheidsverdeling m.b.t. het onderwijs en de conclusie dat de oprichting van een sociale dienst decretaal diende te gebeuren (zie terzake memorie decreet rechtspositie gesubsidieerd onderwijs) gaven aanleiding tot een herziening van het dossier.

Een samenlezing van het besluit van 21 november 1990 en het geciteerd advies van de Raad van State, doen besluiten dat niet alleen § 3 van artikel 87 doch het ganse artikel in acht moet worden genomen als rechtsgrond. Dit betekent dat de bevoegdheid om zijn diensten te organiseren de grondslag vormt voor het oprichten van een sociale dienst. (advies Raad van State p 2, punt 2)

De oprichting van een sociale dienst behoort niet tot het geldelijk en administratief statuut, maar is een organisatieaspect.

Uit dit alles kan worden besloten dat de bevoegdheid om initiatieven te ontwikkelen die moeten resulteren in een sociale dienst voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs aan ARGO toekomt, overeenkomstig artikel 4 van het Bijzonder Decreet van 19 december 1988.

**Vraag nr. 143
van 25 mei 1994
van de heer L. MARTENS**

Zieke terbeschikkinggestelden — Problemen

Ook personeelsleden die ter beschikking gesteld werden wegens volledige ontstentenis van betrekking, maar niet werden gereffecteerd of wedertewerkgesteld kunnen ziek worden. Dienaangaande rijzen enkele vragen.

1. Ik neem aan dat deze personeelsleden dezelfde formaliteiten moeten vervullen als die welke moeten worden vervuld door hun collega's die niet ter beschikking gesteld zijn. Aan wie moeten zij het afwezigheidsattest toesturen in het geval de school waaraan zij geaffecteerd waren, niet meer bestaat ? Op wiens initiatief zal in dit geval de controle op de gerechtvaardigheid van het ziekteverlof gebeuren ? De school bestaat immers niet meer en er is geen directeur die kan nagaan (én melden) dat de afwezigheid de 60 dagen overschrijdt.
2. Is het juist dat deze personeelsleden zich tijdens hun ziekteverlof in de administratieve stand "dienstactiviteit" bevinden ? Zo neen, in welke stand bevinden zij zich dan ?
3. Ontvangen deze personeelsleden tijdens hun ziekteverlof een wedde of een wachtgeld en hoe wordt de grootte hiervan bepaald ?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 14 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, bekomen de in dienst zijnde vastbenoemde en stagedoende personeelsleden die wegens ziekte of gebrekkigheid verhinderd zijn hun ambt normaal uit te oefenen verlof.

Deze reglementaire bepaling is nog steeds van toepassing ingevolge :

- artikel 77, tweede lid, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs,
- artikel 51, tweede lid, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

Een personeelslid dat ter beschikking gesteld is wegens volledige ontstentenis van betrekking en niet is gereffecteerd of wedertewerkgesteld, is niet in dienst en kan bijgevolg geen verlof wegens ziekte- of gebrekkigheid bekomen. Dit personeelslid moet dan ook uiteraard niet de formaliteiten vervullen die zijn collega's moeten vervullen die in dienst zijn.

2. en 3. Gelet op het antwoord op vraag 1, vervallen de vragen 2 en 3.

**Vraag nr. 144
van 25 mei 1994
van de heer L. MARTENS**

Vervroegde uitbetaling pensioenen — Achteruitstelling van gepensioneerden uit de onderwijssector

Minister Willockx heeft door het koninklijk besluit van 19 mei 1993 wijzigingen aan de pensioenwetgeving aangebracht in deze zin dat de gepensioneerden reeds van bij de aanvang van hun pensioen hun volledig pensioen zouden kunnen ontvangen en niet meer een bepaald percentage hiervan. Een lovenswaardig initiatief indien men weet dat het niet zeldzaam is dat gepensioneerden lang moeten wachten (12 à 18 maanden zijn geen uitzondering) op de goedkeuring van hun pensioendossier door het Rekenhof.

Gepensioneerden uit de onderwijssector blijven tot op heden echter verstoken van deze verhoogde voorschotten, omdat de administratie der Pensioenen het niet riskeert om deze bedragen uit te keren. Minister Willockx steekt hiervoor een beschuldigende vinger uit naar het departement Onderwijs, omdat de personeelsdossiers van dit departement te veel fouten zouden bevatten.

Het antwoord op de parlementaire vraag nr. 82 van 9 september 1993 (Vragen en Antwoorden van de Kamer, nr. 79) is hierbij zeer leerrijk. Is de minister het eens met de "diagnose" van de minister van Financiën? Zo ja, welke maatregelen zal hij dan nemen opdat ook de personeelsleden van het onderwijs zouden kunnen genieten van de bepalingen van het koninklijk besluit van 19 mei 1993?

Antwoord

In zijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 82 van 9 september 1993 heeft de minister van Pensioenen meegedeeld dat bij de voorlegging van pensioendossiers van personeelsleden van het onderwijs aan het Rekenhof in een groot aantal gevallen opmerkingen worden gemaakt met betrekking tot de juistheid van de weddeanciënniteit en van de toegekende weddeschaal.

In dit verband veroorloof ik mij te wijzen op de complexiteit van sommige pensioendossiers van personeelsleden van het onderwijs. Ofschoon er in het door het lid geviseerde koninklijk besluit van 19 mei 1993 nergens sprake is van een uitsluiting van de gepensioneerden uit de onderwijssector van de erin vervatte maatregel, lijkt de handelwijze van de Administratie der Pensioenen enigszins begrijpelijk rekening houdend met de korte termijn waarbinnen eventuele terugvorderingen door deze administratie kunnen worden gedaan. Voor de personeelsleden die een volledige loopbaan in het onderwijs achter de rug hebben, kan m.i. echter het voormeld koninklijk besluit onbeperkt worden toegepast, wat overigens door de hr. Minister van Pensioenen niet wordt tegengesproken.

Wat de afhandeling van de pensioendossiers van de personeelsleden van het onderwijs betreft, kan ik erop wijzen dat sedert geruime tijd door de diensten van mijn departement een bijzondere inspanning wordt gedaan om deze dossiers tijdig, volledig en juist af te handelen. Er worden o.m. in regelmatige contacten tussen het departement onderwijs en de Administratie der Pensioenen concrete afspraken gemaakt in verband met de samenstelling en de afhandeling van de pensioendossiers.

Aan de onderwijsinstellingen werden bij omzendbrief van 10 mei 1993 de te volgen procedures voor de afhandeling van de pensioendossiers meegedeeld. Ik meen te mogen stellen dat ingevolge voorgaande maatregelen de afhandeling van deze dossiers thans vlotter en vooral nauwkeuriger verloopt.

Inzake de juistheid van de weddeanciënniteit en de toegekende weddeschalen, kan erop gewezen worden dat in het kader van de informatisering van het departement onderwijs reeds een belangrijke inspanning werd en nog steeds wordt geleverd om tot een volledig geautomatiseerd systeem te komen voor het berekenen van de weddeanciënniteit en het bepalen van de toe te kennen weddeschaal. Zodra de programma's die hiertoe werden uitgewerkt volledig operationeel zijn, zal het aantal opmerkingen dat thans door het Rekenhof wordt gemaakt, aanzienlijk verminderen. Vanaf dat ogenblik zullen vermoedelijk ook de bezwaren van

wege de Administratie der Pensioenen voor het toepassen van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 op de pensioendossiers van de personeelsleden uit de onderwijssector volledig wegvallen. De beslissing ter zake behoort echter tot de bevoegdheid van deze administratie.

Vraag nr. 150 van 26 mei 1994 van de heer L. MARTENS

Terbeschikkingstelling — 60 jaar en 30 dienstjaren

De decreten rechtspositie stellen dat, behoudens enkele uitzonderingen, een personeelslid na het einde van de maand waarin hij de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt, niet ter beschikking kan worden gesteld of gehouden kan worden. Dienaangaande rijzen enkele vragen.

1. Komt, om de voormelde 30 dienstjaren te vormen, de tijdsbonificatie wegens het bezit van een diploma in aanmerking?
2. Hoe wordt hierbij de legerdienst verrekend?
3. Betekent het feit dat het betrokken personeelslid niet in de stand terbeschikkingstelling gesteld kan worden of blijven, dat, al naargelang het geval, het betrokken personeelslid in de stand dienstactiviteit blijft of opnieuw in deze stand terecht komt?
4. Welke invloed heeft dit alles op zijn bezoldiging?

Antwoord

1. Het antwoord is bevestigend. om de 30 dienstjaren te vormen die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen van de Staat (cf. artikel 83, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en artikel 57, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra) wordt de tijdsbonificatie wegens het bezit van een diploma in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 juni 1970 betreffende de bonificaties wegens diploma's inzake pensioenen van leden van het onderwijs.
2. Het antwoord is eveneens bevestigend. Om de 30 dienstjaren te vormen waarvan sprake in het antwoord op vraag 1 hiervoor, wordt de legerdienst in aanmerking genomen voor zijn werkelijke duur.
3. Op deze vraag dient ontkennend te worden geantwoord. De geviseerde bepaling houdt in dat het personeelslid op de eerste van de maand volgend op de maand waarin hij de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen met pensioen wordt gesteld. De belanghebbende moet echter wel een aanvraag indienen voor het bekomen van het pensioen.
4. Het antwoord op deze vraag blijkt uit het antwoord op vraag 3.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 46
van 14 januari 1994
van de heer L. BARBE

Orgel Sint-Pauluskerk Antwerpen — Restauratiewerken door een ambtenaar

Het orgel van de Sint-Pauluskerk te Antwerpen werd in erfpacht genomen door de vzw Monumenten en Landschappen. Bij besluit van 18 december 1991 verleende de toenmalige bevoegde minister aan de vzw een restauratiepremie van 14,4 miljoen frank voor het uitwerken van restauratiewerken aan het orgel. De leiding van de werken gebeurt door een ambtenaar van monumenten en landschappen. Daarnaast voert deze ambtenaar ook de intonatiewerken uit, dit als bijzondere schriftelijke opdracht van de toenmalige bevoegde minister. Het laten uitvoeren van deze intonatiewerken door een expert zou anders vele honderdduizenden franken kosten.

Het komt er dus op neer dat een ambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werken uitvoert ten voordele van een private rechtspersoon (de vzw Monumenten en landschappen). Bijstand van ambtenaren aan de privé-sector kan enkel op basis van decretale regels (zie onder andere de verklaring van de afgevaardigde van het Rekenhof in de subcommissie voor Financiën en Begroting, stuk 394 (1992-1993), 1 van 16 juli 1993, p. 44).

1. Wanneer en op welke wijze (ministerieel besluit, executievebesluit) werd door de voorganger van de minister aan de betrokken ambtenaar opdracht gegeven intonatiewerken uit te voeren aan het orgel van de Sint-Pauluskerk te Antwerpen ?
2. Deelt de minister mijn mening dat gezien het ontbreken van een decretale grondslag voor de bijstand die deze ambtenaar levert aan een private vzw, de minister deze ambtenaar zou moeten verbieden om deze bijstand nog te leveren ?

Antwoord

1. Mijn geachte voorganger heeft bij zijn beslissing van 6 januari 1992 aan het bestuur Monumenten en Landschappen onder meer de opdracht toevertrouwd de restauratiewerken aan het orgel van de Sint-Pauluskerk te Antwerpen te leiden.
- 2 Het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten heeft het bestuur Monumenten en Landschappen opgedragen het beleid inzake de bescherming, de instandhouding, het onderhoud en het herstel van monumenten voor te bereiden en uit te voeren. Uitvoering geven aan het beleid in de zin van het decreet veronderstelt mijns inziens niet enkel toezicht, maar ook dienstverlening.

Ik zie dan ook geen reden om de opdracht die door mijn voorganger aan het bestuur werd gegeven in te trekken.

Vraag nr. 47
van 14 januari 1994
van de heer L. BARBE

Private orgels — Intonatiewerken door ambtenaren

Een ambtenaar van het bestuur monumenten en landschappen voert af en toe gratis intonatiewerken uit bij de restauratie van orgels. Hierover is nogal wat discussie. Er wordt op gewezen dat de ambtenaar die intoneert bij de oplevering van de werken als inspecteur zijn eigen werk dan moet keuren, wat uiteraard een ongezonde situatie is. Sommigen zien dit bovendien als een gratis dienstverlening van de administratie aan privébedrijven. De financiële waarde van deze werken kan immers oplopen. Inzake de restauratie van het orgel van Haringe (Poperinge) had het bestuur monumenten en landschappen het zelf over een „dienstverlenende tussenkomst van 1 miljoen frank” (inbegrepen andere werkzaamheden aan het orgel, steeds door ambtenaren van het bestuur). Volgens de minister gebeuren deze intonatiewerken volgens noodzaak bij alle orgelbouwbedrijven zonder onderscheid en in de mate vereist door de specifieke aard of problematiek van het werk. Dit zou een vorm van dienstverlening zijn.

1. Welke criteria worden er gebruikt voor het al of niet zelf uitvoeren van intonatiewerken aan orgels door de ambtenaren van de minister ?
2. Aan welke orgels zijn er reeds intonatiewerken door ambtenaren van de minister uitgevoerd ? (graag periode van de werkzaamheden en financiële waarde van deze tussenkomsten)
3. Worden deze dienstverlenende tussenkomsten enkel aan besturen verleend of ook aan particulieren ?

Antwoord

1. De criteria die worden gehanteerd zijn :
 - de uitzonderlijke historische waarde van het orgel ;
 - de korte realisatietermijn die door de opdrachtgever wordt vooropgesteld ;
 - de financiële haalbaarheid van het restauratieproject ;
 - het openbaar nut en het algemeen belang.
2. De volgende orgels werden of worden door de bevoegde inspecteur van het bestuur Monumenten en Landschappen geïntoneerd :
 - Sint-Germanuskerk te Tienen november 1987 — september 1989 ;
 - Sint-Martinuskerk te Haringe september 1992 — februari 1994 ;
 - Sint-Pauluskerk te Antwerpen vanaf december 1992.

De commerciële waarde van deze werkzaamheden kan moeilijk worden geraamd. Een kostprijsberekening kan enkel gebaseerd zijn op de loonkost (wed-

deschaal bestuurssecretaris) en een prestatieduur van de ambtenaar die per geval 5 à 10 procent van zijn normale jaarprestatie vertegenwoordigt.

3. Deze dienstverlening wordt enkel verstrekt voor werken aan het orgelpatrimonium in eigendom van openbare besturen, ten behoeve van de openbare besturen zelf die deze werken ondernemen of aan verenigingen die de werken ondernemen in opdracht van deze openbare besturen.

Vraag nr. 49
van 28 januari 1994
van de heer M. CAPOEN

De Lijn — Stelplaats Koekelare

Toen De Lijn op 4 november 1993 de Prodata in dienst nam, werd beslist vanaf dan de stelplaats te Koekelare te sluiten. Geoordeeld werd dat het plaatsen van in- en uitleesapparatuur voor de Prodata-cassettes een te grote kost zou zijn.

Na een actie werd besloten de stelplaats voorlopig te houden. Op 1 februari 1994 zou ze evenwel toch dichtgaan en zouden de diensten naar Assebroek worden overgeheveld. Een en ander zou het gevolg zijn van een telling van het aantal reizigers op de lijn 757 Leke-Brugge.

De sluiting van de stelplaats brengt mee dat 5 mensen in vaste dienst en de daaraan verbonden 5 reserven, die allen in en om Koekelare wonen, hun diensten thans in Assebroek zullen moeten starten.

1. Zal de minister overgaan tot sluiting van de stelplaats te Koekelare ? Wat is daar de precieze reden van ?
2. Of overweegt de minister om de stelplaats te Koekelare toch te behouden ? Via welke reorganisatie zou dat eventueel kunnen gebeuren ?

Antwoord

De herstructureringsplannen voor het openbaar vervoer in de regio Brugge voorzien in een herschikking van de ritten die geen belangstelling kennen. Bij recente tellingen van het aantal reizigers op lijn 757 Brugge-Leke werd op sommige lijnstukken zelfs leeg gereden.

Bij technische defecten aan de bussen van de stelplaats Koekelare is het exploitatietechnisch zeer storend — met alle nadelige gevolgen voor de reizigers —, dat vanuit Assebroek dient te worden gedepanneerd.

De uitwisseling van datacassettes van het Prodatasysteem kost ongeveer 500.000 frank aan bijkomende prestaties en verplaatsingskosten.

Van de 5 vaste agenten van de stelplaats Koekelare is er één woonachtig te Koekelare, één in Ichtegem (deze is langdurig ziek en zal waarschijnlijk niet hernemen) en één in Eernegem. De anderen wonen niet dichterbij Koekelare dan bij Assebroek. De werkgelegenheid komt dus zeker niet in het gedrang.

De modaliteiten van de sluiting, die voorzien wordt in juni e.k., zullen besproken worden met het personeel.

Vraag nr. 51
van 1 februari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verlaging van de CO₂-uitstoot — Beperking van het autoverkeer

Volgens de minister van leefmilieu vormt de beperking van het autoverkeer in de globale mobiliteitsbehoefte een essentieel onderdeel van een beleid dat de CO₂-uitstoot wil verlagen. In zijn antwoord op mijn vraag 205 van 8 juni 1993 verwijst hij daarvoor naar de minister van verkeer.

Welke maatregelen heeft de minister al genomen om het aandeel van het autoverkeer in de globale mobiliteit terug te dringen ?

Wat zijn daarvan de resultaten ? de bijsturingen ?

Welke maatregelen plant de minister ?

Welke maatregelen bepleit hij op het federale niveau ? Welke op het Europese ? Via welke weg gebeurt dit laatste ?

Antwoord

Het terugdringen van het aandeel van het autoverkeer in de globale mobiliteit is het resultaat van verschillende soorten maatregelen die genomen moeten worden op verschillende politieke niveaus, in verschillende subsectoren van het transportsysteem en die elkaar logisch aanvullen en versterken.

Als gevolg hiervan kunnen vele maatregelen niet of weinig op zichzelf geëvalueerd worden. De evaluatie moet en kan vaak enkel plaatsvinden op het niveau van een globaal maatregelenpakket.

Essentieel in het terugdringen van de automobilité is een gelijktijdige versterking van andere transportmodi. Belangrijke maatregelen die op dit ogenblik dan ook genomen worden zijn allereerst gebaseerd op het Strategisch Ondernemingsplan van De Lijn. Dit plan vloeit voort uit de tussen De Lijn en het Vlaamse Gewest afgesloten beheersovereenkomst waarin een jaarlijkse stijging van 2 procent reizigers werd ingeschreven.

Terzake verwijs ik eveneens naar de projecten Gent-Zuid en Brugge (waar het Vlaamse Gewest specifieke middelen voorziet voor de aankoop van bussen en het exploitatietekort). In Brugge heeft men een stijging met 33 procent van het aantal reizigers vastgesteld. Daarnaast lopen bij De Lijn op dit ogenblik ook een aantal experimenten mbt. milieuvriendelijke bussen (aardgas en waterstof) en participeert De Lijn eveneens in een aantal Europese projecten (Phoebus en Thermie).

Inzake algemeen verkeersbeleid kan heel wat beleidsvoorbereidend werk verricht worden. Na de installatie van de Mobiliteitscel, hetgeen op 1 oktober 1992 gebeurde, kon hiermee op een meer systematische wijze

gestart worden. Sindsdien werden heel wat onderzoeksprojecten gestart waaronder de provinciale multimodale modellen en het onderzoek rond de invoering van bedrijfsvervoersplannen. Op 28 maart 1994 werd dan ook door mij het Actieplan van bedrijfsvoersplannen voorgesteld, waarvan de uitvoering reeds werd aangevat.

In het kader van het C02/REG Beleidsplan van het Vlaamse Gewest worden i.v.m. verkeer een aantal bijkomende maatregelen voorzien die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot een afname van de automobiliteit. Inzake personen- en goederenvervoer wordt hierbij gestreefd naar een verbetering van de andere transportmodi. Dit wordt o.m. gerealiseerd door aandacht te schenken aan de kwaliteit van het openbaar vervoer en aan het gecombineerd vervoer. Tevens kan gedacht worden aan een stringent parkeerbeleid in en rond de stedelijke centra en een ontmoediging van het autogebruik d.m.v. een wijziging van de huidige fiscale regeling. Door middel van dit beleidsplan levert het Vlaams Gewest bovendien een wezenlijke bijdrage tot het nationaal Belgisch programma ter vermindering van de CO²-uitstoot, dat via een uitgebreide interministeriële conferentie tot stand is gekomen.

Via de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur werden volgende maatregelen bij de federale overheid aangekaart :

1. het inleggen van HOV-stroken ;
2. de aanpassing van de verkeersreglementering ten voordele van het gemeenschappelijk vervoer en de zwakke weggebruiker ;
3. de vrijstelling voor accijsrechten op de brandstof voor taxi's ;
4. het investeringsbeleid van de NMBS.

Op het Europees niveau werd bij de Europese Unie het dossier van de Ijzeren Rijn ingediend bij het Infrastructuurcomité. Met het oog op de kostenbatenstudie en de technische voorstudie werd door de Europese Unie een toelage van 40 miljoen frank toegekend. Tevens werd via het Belgisch voorzitterschap de problematiek van de internalisering van de externe kosten aan de orde gesteld.

Vraag nr. 65
van 1 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Samenwerkingsakkoord tussen de drie gewestregeringen betreffende handelsattachés — Toepassing van artikel 4

In het artikel 4 § 4 van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Gewest betreffende de gewestelijke handelsattachés lees ik dat de handelsattachés die op post zijn in een land waar de andere gewesten niet vertegenwoordigd zijn, minimum 25 percent van hun audiënties aan de beide andere gewesten samen moeten wijden. Hoe verloopt dan de verdeling tussen die beide andere gewesten ? Wat gebeurt er in het concrete geval dat het Waalse Gewest 25 percent van de audiënties zou aanvragen voor amper enkele firma's terwijl de afspra-

kenagenda's in de Vlaamse provincies volgeboekt blijken te zijn, zoals dat op Belgisch niveau tot voor kort courant was ? Kan aan de handelsattachés door firma's uit een ander gewest ook gevraagd worden aan actieve prospectie te doen, van zich met andere woorden niet te beperken tot het verzamelen van informatie, maar ook tot het bezoeken van buitenlandse bedrijven ? Wie zetelt er ten slotte voor het Vlaamse Gewest in het overlegcomité tussen de gewesten (artikel 6) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat artikel 4, § 4 van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestelijke handelsattachés, bepaalt dat bij hun terugkeer de handelsattachés op post in een land of landengroep waar de twee andere gewesten niet vertegenwoordigd zijn, een minimum van 25 percent van de beschikbare tijd van de audiënties aan de beide andere gewesten samen wijden.

In de praktijk is er, in overleg met de andere gewestelijke exportbevorderende instellingen en met de BDBH inzake de spreekdagen voor de Vlaamse economische vertegenwoordigers de volgende regeling uitgewerkt :

De gemiddelde duur van de spreekdagen bedraagt 10 werkdagen, die als volgt wordt ingedeeld

- 5 werkdagen in de Vlaamse provincies ;
- 2,5 werkdagen op de centrale zetel van de VDBH ;
- 0,5 werkdagen op de centrale zetel van de BDBH ;
- 2 werkdagen op de centrale zetels van de exportbevorderende instellingen der twee andere gewesten.

Alle kwesties betreffende spreekdagen en opdrachten van andere gewesten worden desgevallend op een pragmatische manier opgelost tijdens de vergaderingen van het opvolgingscomité, dat werd opgericht krachtens artikel 6 van het samenwerkingsakkoord. In dit opvolgingscomité zetelen twee vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest, namelijk een kabinetsmedewerker van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming en de directeur-generaal van de VDBH.

Vraag nr. 66
van 1 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Samenwerkingsakkoord tussen de drie gewestregeringen betreffende handelsattachés — Beroep door Waalse bedrijven op Vlaamse Economische vertegenwoordigers

Het samenwerkingsakkoord dat onlangs tussen de drie gewestregeringen werd afgesloten voorziet dat de gewesten een wederzijds beroep kunnen doen op elkaars handelsattachés, voor zover die op post zijn in regio's waar geen handelsattachés van het ander gewest werkzaam zijn.

Kan de minister preciseren op hoeveel Vlaamse Economische vertegenwoordigers de Waalse bedrijven onder die voorwaarden een beroep kunnen doen ?

Kan hij tevens meedelen op hoeveel Waalse handelsattachés het Vlaamse bedrijfsleven daartegenover een beroep kan doen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestelijke handelsattachés de modaliteiten regelt van de diensten die de handelsattachés op post in landen of landengroepen waar een gewest niet vertegenwoordigd is door een eigen handelsattaché, zullen verlenen aan de andere gewesten.

In het merendeel van de gevallen valt de verantwoordelijkheid op de Vlaamse economische vertegenwoordigers vermits hun aantal het belangrijkste is.

Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord zullen Waalse bedrijven op 18 Vlaamse economische vertegenwoordigers een beroep moeten doen aangezien het Waals Gewest ter plaatse geen vertegenwoordiger heeft ; terwijl de Vlaamse bedrijven op 4 Waalse handelsattachés een beroep kunnen doen.

Vraag nr. 69
van 2 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordiger voor Vietnam — Standplaats

Kan de minister mij meedelen op basis van welke overwegingen de Vlaamse economische vertegenwoordiger voor Vietnam in Hanoi wordt geplaatst, terwijl de Waalse handelsattaché in onderlinge afspraak vanuit het meer westers gerichte Saigon opereert ?

Meent de minister dat het voor het overgroot deel van de Vlaamse bedrijven die KMO's zijn, niet interessanter ware geweest om de afspraak om te keren ?

Wat de overlapping betreft van de in juli geplande verkenningsmissie inzake infrastructuur en de zending die de BDBH in november organiseert rond onder meer haveninfrastructuur en telecommunicatie, werd er ter zake overleg gepleegd met de BDBH ?

Werd aan de BDBH gevraagd om zijn zending eventueel uit te stellen, of gebeurde het omgekeerde ?

Waarom werd hierop niet ingegaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat

1) in haar vergadering van 23 juli 1993 de Vlaamse regering **Vitnam** als standplaats voor een VEV heeft goedgekeurd. Hierbij werd bepaald dat de preciese localisatie in Viëtnam later nader zou worden gemotiveerd. In haar vergadering van 17 november 1993 heeft de Vlaamse regering ter zake gesteld dat de preciese localisatie in Viëtnam nader zou worden bepaald na afstemming met het Waalse Gewest.

Ondertussen hebben het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest, in onderling overleg, gekozen voor respectievelijk Hanoi (in het noorden) en Ho Chi Minh-stad (in het zuiden). Deze beslissing werd aldus genomen op basis van overeenstemming tussen de Gewesten.

2) er in het VDBH-actieprogramma voor 1994 een zending op Viëtnam rond het thema "Infrastructuur" (transport, havens, energie, verkeer, stadsplanning) was vooropgesteld in de maand juni. In het speciaal BDBH-actieprogramma voor 1994 was er initieel een multisectorale zending op Viëtnam in de maand november vooropgesteld. Oorspronkelijk was er dus geen overlapping, noch in timing, noch in sectoren, tussen beide acties. Het is pas achteraf dat de BDBH besloten heeft zijn multisectorale zending, die zal worden geleid door ZKH Prins Filip, toe te spitsen op de volgende sectoren : energie (gas, elektriciteit, oliewinning), **uitrustingsgoederen** voor de industrie en agro-industrie ; constructie en bouwkunde ; transport en communicaties. Hierdoor is er de facto een sectorale overlapping met de VDBH-actie ontstaan.

Er wordt verder overleg gepleegd ten einde een in de praktijk werkzame regeling uit te werken.

Vraag nr. 78
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Restauratie orgel — Sint-Laurentiuskerk Antwerpen

De Sint-Laurentiuskerk te Antwerpen is beschermd als monument sinds 2 juni 1988. Enkele jaren geleden werd het orgel gerestaureerd. Hiervoor verleende de Koning Boudewijnstichting een toelage van 500.000 frank.

- Is het mogelijk volgende gegevens mee te delen :
 - de naam van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de naam van de ontwerper en de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de kosten van de werken en de uitvoerder ervan ;
 - het bedrag van de betoelaging ;
 - data van het begin van de werken en de oplevering.
- Wie had de leiding van de werken ? In welke mate werd de restauratie opgevolgd door het bestuur monumenten en landschappen ?
- Wat is de cultuurhistorische betekenis van dit orgel ?

Antwoord

- Aangezien er voor het herstel van het orgel van de Sint-Laurentiuskerk te Antwerpen geen aanvraag om subsidie of premie en geen dossier werden **inge-**

- diend bij mijn diensten, zijn mij geen gegevens bekend omtrent
- de naam van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de naam van de ontwerper en de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de kosten van de werken en de uitvoerder ervan ;
 - het bedrag van de betoelaging ;
 - data van het begin van de werken en de oplevering.
2. Het is mij niet bekend wie de leiding had van deze werken. Aangezien het orgel, alhoewel het deel uitmaakt van het beschermd kerkgebouw, op zichzelf geen monumentaal karakter heeft, heeft het bestuur Monumenten en Landschappen de werken niet opgevolgd.
3. De cultuurhistorische betekenis van het orgel, evenals de artistieke kwaliteit is zeer gering. Nadere gegevens over dit orgel staan vermeld in het inventarisdeel „Het Historisch Orgel in Vlaanderen”, deel IIIa, Antwerpen, arrondissement Antwerpen (1983).

Vraag nr. 79
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Restauratie orgel — Sint-Martinuskerk Berlare

Het Van Peteghem-orgel van de Sint-Martinuskerk te Berlare is beschermd als monument sinds 16 juni 1978. Er zijn me echter een aantal zaken niet duidelijk aangaande de restauratie van het orgel. Er werd een bestek opgemaakt in 1984. Volgens de provinciale diensten gaf het voorontwerp aanleiding tot principiële opmerkingen en werd er door de kerkfabriek (de opdrachtgever) nog geen aangepast ontwerp voorgebracht. Er zou dus nog geen sprake zijn van een gunningsdossier. Ik verneem echter dat er in 1986 wel een aanbesteding gehouden werd. Bovendien zijn er op initiatief van de Heem- en Oudheidkundige Kring van Berlare en met een toelage van de Koning Boudewijnstichting ten bedrage van 400.00 frank restauratiewerken uitgevoerd aan het orgel. Het lijkt me dan ook noodzakelijk dat er klaarheid komt in dit dossier.

1. Is het mogelijk volgende gegevens mee te delen, enerzijds inzake het bestek opgemaakt in 1984, anderzijds inzake de restauratiewerken betoelaagd door de Koning Boudewijnstichting :
- de naam van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de naam van de ontwerper en de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de kosten van de werken en de uitvoerder ervan ;
 - het bedrag van de betoelaging ;

- data van het begin van de werken en de oplevering.
2. Wie had de leiding van de werken ? In welke mate werd de restauratie opgevolgd door het bestuur monumenten en landschappen ?
3. Wat is de cultuurhistorische betekenis van dit orgel ?
4. Hoe verklaart de minister de vertraging in dit dossier ?

Antwoord

1. In het kader van de (toenmalige) procedure van dringende instandhoudingswerken aan beschermde monumenten, werden in de jaren 1984-1985 werken uitgevoerd om de stabiliteit van het orgelmeubel en de frontpijpen te verzekeren. Gegevens van dit dossier :
- opdrachtgevend bestuur : Kerkfabriek Sint-Martinus ;
 - ontwerper : Gabriël Loncke ;
 - aanbesteding op 5 oktober 1984 ;
 - uitvoerder : Potvlieghe — De Maeyer (Ninove) ;
 - aandeel Vlaams Gewest : 300.000 frank vastgelegd in 1986.

Na deze dringende instandhoudingswerken werden verdere herstellingswerken uitgevoerd, die evenwel niet door het Vlaamse Gewest werden gesubsidieerd.

2. Aangezien het een beschermd Van Peteghem-orgel betreft, heeft het Bestuur Monumenten en Landschappen toezicht gehouden op de naleving van de beschermingsvoorschriften. De werken werden volgens de “regels van de kunst” uitgevoerd.
3. De cultuurhistorische betekenis van het orgel is groot, vooral omdat het gaat om een bijzonder type (met merkwaardig meubel) in het werk van de vermaarde Gentse orgelmakers Van Peteghem.
4. Het in 1984 opgemaakte voorontwerp-dossier werd door het bestuur Monumenten en Landschappen goedgekeurd, maar niet door het provinciebestuur. Derhalve is er door mijn diensten geen enkele vertraging veroorzaakt. De huidige toestand van het orgel is zo, dat het bijna volledig hersteld is. Op dit ogenblik bestaat er geen noodzaak meer om het bestek van 1984 uit te voeren waarbij een premie van het Vlaamse Gewest zou worden aangevraagd.

Vraag nr. 80
van 21 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH — Vlaamse week in Londen

In het actieprogramma 1994 van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel staat in de herfst een

Vlaamse week in Londen gepland. Een eerste dergelijk initiatief in 1993 kende een erg succesrijk verloop en werd door de deelnemende bedrijven erg goed ontvaard.

Thans verneem ik evenwel dat de plannen voor 1994 worden opgeborgen omdat de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel absoluut een actie wil opzetten in het kader van de bevrijdingsfeesten. De VDBH zou zich daar kunnen inpassen, maar het lijkt me duidelijk dat het Vlaams imago zoals dat verleden jaar zo goed en positief tot uiting kwam, zal verdrinken in de rest.

Kan de minister mij zeggen waarom geen voet bij stuk werd gehouden en de VDBH de oorspronkelijk geplande actie heeft afgeblazen ?

Werd het advies gevraagd van de economische vertegenwoordiger ter plaatse ?

Is de minister het eens met deze gang van zaken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat in het VDBH-actieprogramma 1994 er voor het najaar een Vlaamse week met promotiedagen voor voedingswaren, binnenhuisinrichting, en dergelijk te Londen was vooropgesteld. Voor de maand september was er in het BDBH-programma een Belgische week te Londen gepland.

Van zodra evenwel is gebleken dat deze Belgische week zou georganiseerd worden in het kader van de bevrijdingsfeesten (50ste verjaardag van de bevrijding van België) en toen duidelijk werd dat er voor deze formule niet voldoende belangstelling ging zijn vanwege de Vlaamse privé-sector heeft de VBBH besloten niet langer mee te werken aan de Belgische week wat ondertussen de meest pragmatische formule was gebleken, en beslist om eind februari/begin maart 1995 een eigen Vlaamse week te organiseren, met de bedoeling om dezelfde hoogstaande kwaliteit te bereiken als de Vlaamse uitgave 1993.

Vraag nr. 81 van 22 maart 1994 van de heer C. LISABETH

VDBH — Bevoegdheid van het dagelijks bestuur inzake dagelijkse leiding van diensten en personeel

Het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, bepaalt in artikel 16 dat “de dagelijkse leiding van de VDBH berust bij het dagelijks bestuur dat samengesteld is uit de directeur-generaal, de adjunct-directeur-generaal en de inspecteur-generaal bedoeld in artikel 19”.

Artikel 19 bepaalt dat betrokken inspecteur-generaal “de coördinatie verricht van de provinciale kantoren van de VDBH.

In dit decreet zijn overgangsbepalingen voorzien, met name artikel 25 “Tot de Vlaamse Executieve het administratief en geldelijk statuut heeft vastgelegd, blijft het administratief en geldelijk statuut van het personeel zoals vastgelegd door de raad van beheer van de Bel-

gische Dienst voor de Buitenlandse Handel van toepassing op de VDBH.”

Deze overgangsbepaling leidt tot bepaalde misverstanden, in die zin dat het BDBH-statuuat geen rekening houdt met het bestaan van een dagelijks bestuur. In bepaalde gevallen kan dit betwistingen doen ontstaan, bijvoorbeeld doordat een bepaling van het BDBH-statuuat aldaar de directeur-generaal voor een bepaalde aangelegenheid bevoegd verklaart, onder meer in het vaststellen van de veranderlijke vergoedingen en het beroep hiertegen.

Bepaalde rechtsleer stelt evenwel dat onverminderd de inhoud van het administratief en geldelijk statuut van de BDBH in de overgangsfase, het dagelijks bestuur van de VDBH in de plaats treedt van de directeur-generaal van de BDBH in dergelijke aangelegenheid.

Graag vernam ik van de minister of hij de zienswijze deelt welke stelt dat het dagelijks bestuur van de VDBH optreedt loco de directeur-generaal van de BDBH inzake dagelijkse leiding en personeelsaangelegenheden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid mededelen dat in de overgangsbepalingen van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) artikel 25 als volgt luidt : „Tot de Vlaamse Executieve het administratief en geldelijk statuut heeft vastgelegd, blijft het administratief en geldelijk statuut van het personeel zoals vastgesteld door de Raad van Beheer van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel, van toepassing op de VDBH”.

Artikel 16 van het oprichtingsdecreet bepaalt dat de dagelijkse leiding van de VDBH berust bij het dagelijks bestuur dat samengesteld is uit de directeur-generaal, de adjunct-directeur-generaal en de inspecteur-generaal.

Dit artikel 16 doet evenwel geenszins afbreuk aan de specifieke verantwoordelijkheid van de directeur-generaal. Integendeel, het huishoudelijk reglement van de raad van bestuur preciseert in zijn artikel 23 dat in geval van onenigheid de houding van de directeur-generaal doorslaggevend is. Iedere andere bepaling zou het dagelijks bestuur immers verhinderen om efficiënt te werken.

Welke ook de aangelegenheid weze waarnaar het lid verwijst, en of de overgangperiode waarnaar hij verwijst al dan niet achter de rug is, zolang het huishoudelijk reglement van de raad van bestuur van de VDBH niet verandert, zal de werking en de bevoegdheid van de directeur-generaal en van het dagelijks bestuur daardoor geregeld worden (en dus niet door enige „bepaalde rechtsleer”).

Vraag nr. 83 van 28 maart 1994 van de heer L. BARBE

Orgel Sint-Pieterskerk Hamme — Restauratie

Er zijn blijkbaar problemen met de restauratie van het

orgel te Hamme (Sint-Pieterskerk). Het bestek zou fouten bevatten en eigenlijk onuitvoerbaar zijn, tenzij men bij de restauratie in de onwettelijkheid zou gaan. De directeur van het bestuur Monumenten en Landschappen zou zich persoonlijk bezig houden met het dossier en hiervoor regelmatig contact hebben met de kerkfabriek.

1. Wie is het opdrachtgevend bestuur ? Wie is de ontwerper en wat zijn de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ? Wat zijn de kosten van de werken en wie is de uitvoerder ervan ? Wat is het bedrag van de betoelaging ?
2. Bevat het bestek inderdaad fouten zodat een cultuurhistorische verantwoorde restauratie onmogelijk zou zijn en de restaurateur de wetgeving zou moeten overtreden ?
3. Waarom houdt de directeur van Monumenten en Landschappen zich persoonlijk met dit dossier bezig ? Welke contacten heeft hij al gehad met de betrokken kerkfabriek ? Wat is de reden van zijn optreden ?

Antwoord

1. Met betrekking tot het restauratiedossier van het orgel van de Sint-Pieterskerk te Hamme kan ik de volgende gegevens verstrekken :
 - opdrachtgevend bestuur : Kerkfabriek Sint-Pieters
 - ontwerper : J. Braekmans
 - datum aanbesteding : 30 januari 1992
 - datum gunningsbeslissing : 24 maart 1992
 - kosten van de werken : 15.728.295 frank (BTW niet inbegrepen)
 - de uitvoerder is het bedrijf S. Arnouts
 - bedrag van de subsidie : 10.703.420 frank
2. Het bestek werd goedgekeurd door de kerkfabriek, de gemeente, de provincie, het ministerie van justitie en het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het bevat geen fouten die een cultuurhistorisch verantwoorde restauratie onmogelijk zouden maken.
3. Aangezien er problemen waren met de uitvoering van de werken, heeft de burgemeester van Hamme in verband met de restauratie van dit orgel een onderhoud aangevraagd bij de directeur van het bestuur Monumenten en Landschappen. Op 9 maart 1994 heeft de directeur de burgemeester en een delegatie van de kerkfabriek ontvangen.

Vraag nr. 84
van 28 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Naleving van beheerscontract

Vorig jaar heeft De Lijn 1,1 percent meer reizigers

vervoerd dan het jaar daarvoor. Het beheerscontract vraagt een jaarlijkse groei van 2 percent. Het contract is dus niet nagekomen. Hoe reageren de minister en De Lijn hierop ?

Antwoord

De beheersovereenkomst stelt dat het aantal vervoerde reizigers jaarlijks moet stijgen. De reizigersgroei van 2 percent is hierbij een vooropgesteld streefdoel. Een dergelijke groei kan pas worden bereikt wanneer ook die elementen uit de beheersovereenkomst worden gerealiseerd, die de functie en de concurrentiepositie van het stads- en streekvervoer versterken, nl.

- het voeren van een ruimtelijk ordeningsbeleid en huisvestingsbeleid gericht op de stads- en dorpskernherwaardering en inbreiding ;
- het stimuleren van auto-arme stadscentra ;
- het verlenen van doorstromingsfaciliteiten voor stads- en streekvervoer ;
- het uitwerken van een aangepast parkeerbeleid.

Het pilootproject in Brugge bewijst dat het creëren van doorstromingsfaciliteiten, het verlenen van absolute voorrang aan de bus en een gelijktijdige kwalitatieve en kwantitatieve verbetering van het aanbod, aanleiding kan geven tot een forse reizigersstijging, in de orde van 40 percent.

De naleving van de beheersovereenkomst dient bovendien niet enkel beoordeeld te worden op basis van de reizigersstijging. De eerste evaluatie van de overeenkomst voor 1993 was positief. Er zijn nog een aantal ontbrekende elementen die op één of andere wijze moeten worden ingevuld.

Bovendien werd de exploitatierekening ook in 1993, voor het derde opeenvolgende jaar, in evenwicht afgesloten. In 1993 legde De Lijn 118,8 miljoen km af, wat boven het niveau van 1 januari 1992 (116,6 miljoen km) ligt.

De Lijn heeft in 1993 haar strategisch ondernemingsplan voorgelegd : vijf strategische opties geven duidelijk aan welke richting De Lijn uit wil met het stads- en streekvervoer in Vlaanderen.

Het beoordelen van het al dan niet naleven van de beheersovereenkomst enkel en alleen op basis van de 2 percent reizigersstijging, is dan ook te beperkt.

Vraag nr. 88
van 13 april 1994
van de heer L. BARBE

Orgel Sint-Pieterskerk te Uitbergen — Restauratie

De Sint-Pieterskerk te Uitbergen (Berlare) is beschermd sinds 13 oktober 1943. Enkel jaren geleden werd het orgel gerestaureerd. Hiervoor verleende de Koning Boudewijnstichting een toelage van 400.000 frank.

1. Is het mogelijk volgende gegevens mee te delen :

- de naam van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de naam van de ontwerper en de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ;
 - de kosten van de werken en de uitvoerder ervan ;
 - het bedrag van de betoelaging ;
 - data van het begin van de werken en de oplevering ?
2. Wie had de leiding van de werken ? In welke mate werd de restauratie opgevolgd door het bestuur monumenten en landschappen ?
3. Wat is de cultuurhistorische betekenis van dit orgel ?

Antwoord

1. De werken die aan het orgel van de Sint-Pieterskerk te Uitbergen werden uitgevoerd hadden het karakter van onderhoudswerken. Aangezien voor deze werken geen financiële overheidssteun werd aangevraagd, beschik ik niet over de gevraagde gegevens.
2. Het betreft een beschermd orgel. De werken die werden uitgevoerd stonden onder toezicht van het Bestuur Monumenten en Landschappen.
3. Het instrument is een bescheiden, maar solide en goed gestructureerd dorpsorgel van de Gebroeders Vereecken uit Gijzegem. Deze soliditeit is merkwaardig omdat omstreeks 1880, het ogenblik waarop het orgel werd gebouwd, er zich alom in de orgelbouw een kwaliteitsverval begon af te tekenen. Vooral om die reden heeft dit instrument een cultuurhistorische betekenis.

Vraag nr. 99

van 3 mei 1994

van de heer H. VAN DIENDEREN

Studie over het stedelijk autogebruik — Stand van zaken

In zijn verkeers- en vervoersplan Vlaanderen kondigde de minister een studie aan naar mogelijkheden voor stedelijke vernieuwing ter vermindering van het auto-gebruik.

1. Hoe ver staat het met deze studie ?
2. Wat zijn de resultaten ervan ?
3. Hoe en waar zijn die in praktijk gebracht ?

Antwoord

Studievoorstellen i.v.m. stedelijke vernieuwing situeren zich hoofdzakelijk op het vlak van ruimtelijke ordening en huisvesting. In dit verband kan het geachte lid bij de terzake bevoegde ministers navraag doen of zulke studies reeds werden ondernomen. In dit verband verwijs ik eveneens naar het structuurplan Vlaanderen waarin de relatie tussen mobiliteit en ruimtelijke

ordening en huisvesting als een van de onderwerpen aan bod komt.

Inzake de verkeersaspecten m.b.t. stedelijke vernieuwing zijn sinds het aantreden van de mobiliteitscel een aantal initiatieven genomen ter beperking van de auto-mobiliteit. In dat verband wordt een nieuwe omzendbrief voorbereid over het stedelijk parkeerbeleid. Een stringent parkeerbeleid biedt immers uitstekende mogelijkheden om het auto-gebruik in een vernieuwde stedelijke omgeving te beperken.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 82

van 4 mei 1994

van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Betrekkingen OCMW-gemeente — Toezicht

De wet van 5 augustus 1992 bevatte een aantal ingrijpende bepalingen van formele aard onder meer inzake de verbetering van de betrekkingen tussen gemeente en OCMW, de verlichting van de werking van het OCMW en het oplossen van bestaande interpretatieproblemen.

Een onderzoek verricht in 259 Vlaamse OCMW's door de heer E. Wauters en gepubliceerd in OCMW-Visies (december 1993) leidt tot een aantal merkwaardige vaststellingen.

Na een jaar toepassing blijkt dat heel wat gemeente- en OCMW-besturen in gebreke blijven :

- 47 percent van de Vlaamse OCMW-voorzitters hebben hun plaatsvervanger nog steeds niet schriftelijk aangewezen ;
- 71 percent van de Vlaamse gemeentebesturen blijven in gebreke wat het toezenden van de agenda van het schepencollege aan de OCMW-voorzitter betreft. Het is dan ook niet te verwonderen dat nog maar 31,3 percent van de OCMW-voorzitters een vergadering bijwoonden van het schepencollege ;
- 17 percent Vlaamse OCMW's hebben nog geen vast bureau opgericht ;
- slechts in 15,3 percent van de Vlaamse OCMW's werd in het vast bureau een ondervoorzitter aangewezen.

1. Op welke wijze oefent de minister toezicht uit op de uitvoering van voormelde wet ?

2. Heeft de minister inmiddels lokale besturen in gebreke gesteld ?

Antwoord

De organieke OCMW-wet bepaalt niet dat alle OCMW-voorzitters verplicht zijn om schriftelijk een

plaatsvervanger aan te duiden die bij een gebeurlijke afwezigheid of verhindering hun ambt zal moeten waarnemen. Het is voldoende dat deze aanwijzing gebeurt op het moment dat de voorzitter effectief tijdelijk afwezig of verhinderd zal zijn. Blijft de voorzitter op dit punt in gebreke, dan wordt, in afwachting van die aanwijzing, het ambt van voorzitter waargenomen door het oudste lid in jaren.

Het vast bureau is niet verplicht om een ondervoorzitter aan te duiden. De OCMW-wet biedt alleen de mogelijkheid om zulks te doen.

Dat een aantal OCMW's nog geen vast bureau hebben opgericht, was mij, vóór de publicatie van het onderzoek in OCMW-visies, niet bekend. Ik heb de provinciegouverneurs dan ook gevraagd om mij een lijst te bezorgen van de OCMW's die hier in gebreke blijven.

Tot op heden ontving ik nog geen klachten van OCMW-voorzitters over nalatigheden van gemeenten in verband met het doorzenden van de agenda van de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen. Aangezien het toezicht op de gemeenten niet tot mijn bevoegdheid behoort signaleer ik deze problematiek aan mijn collega de heer Theo Kelchermans, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Wat uw vraag in verband met het toezicht betreft, verwijs ik u naar de bepalingen van hoofdstuk IX van de organieke OCMW-wet. Een systematische controle op de naleving van de bepalingen van de wet van 5 augustus 1992 is tot op heden niet gebeurd.

**Vraag nr. 83
van 10 mei 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE**

Kinderopvang in het arrondissement Aalst-Oudenaarde — Gegevens

Graag zou ik van de minister volgende cijfergegevens ontvangen voor het arrondissement Aalst-Oudenaarde :

1. het aantal opvanggezinnen bij een dienst ;
2. het aantal kinderkribben ;
3. het aantal peutertuinen ;
4. het aantal particuliere opvanginstellingen ;
5. het aantal kinderopvangcentra.

Antwoord

De gevraagde gegevens worden hierna weergegeven. Ze zullen ietwat anders geschikt staan dan in de vraag omdat ze ook aangevuld zijn met de particuliere opvanggezinnen en de diensten verbonden aan een kinderdagverblijf. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de arrondissementen Aalst en Oudenaarde. De opgegeven cijfers zijn uiteraard het resultaat van een momentopname. Een dienst die over meer dan één arrondissement werkt, wordt op basis van het overwicht van gemeenten uit één arrondissement slechts één keer geteld.

Arrondissement Aalst

- 7 diensten voor opvanggezinnen met in het totaal 248 aangesloten opvanggezinnen ;
- 1 dienst voor opvanggezinnen verbonden aan een kinderdagverblijf met 15 aangesloten opvanggezinnen ;
- 4 crèches ;
- 46 particuliere opvanggezinnen met toezicht ;
- 12 particuliere opvanginstellingen met toezicht ; en
- 1 kinderopvangcentrum.

Arrondissement Oudenaarde

- 5 diensten voor opvanggezinnen met in het totaal 197 aangesloten opvanggezinnen ;
- 3 crèches ;
- 32 particuliere opvanggezinnen met toezicht ;
- 7 particuliere opvanginstellingen met toezicht ; en
- 1 kinderopvangcentrum.

**Vraag nr. 84
van 11 mei 1994
van mevrouw V. DUA**

Universitair ziekenhuis te Gent — Behoeftes aan kinderopvang voor personeelsleden

Het personeel van het Universitair Ziekenhuis te Gent bestaat grotendeels uit vrouwen, waarvan 75 percent voltijds werkt hoofdzakelijk in ploegensystemen. Een behoeftenonderzoek uitgevoerd door het Vlaams Comité voor de Opvoeding van het Jonge Kind (RUG) heeft ontegensprekelijk uitgewezen dat er in het UZ een duidelijke behoefte bestaat aan kinderopvang voor de personeelsleden, waarbij een minimale capaciteit van 63 kindplaatsen werd vooropgesteld. Door het bestuur van het UZ werd een dossier ingediend bij Kind en Gezin, maar dit werd niet goedgekeurd.

1. Is de erkenning van een kinderdagverblijf in een dergelijke grote instelling met hoofdzakelijk vrouwelijk personeel aangewezen ?
2. Om welke redenen werd de aanvraag voor een kinderdagverblijf van het UZ-Gent bij Kind en Gezin niet goedgekeurd ?
3. Beschikken de andere universitaire ziekenhuizen in Vlaanderen over een kinderdagverblijf ?

Antwoord

1. Deze vraag sluit wellicht aan bij de veronderstelling dat het dossier van het UZ-Gent geen goedkeuring kreeg van Kind en Gezin : een uitgangspunt dat niet strookt met de werkelijkheid. Uit het antwoord op vraag twee blijkt immers het tegendeel. Bij het formuleren van een gunstige beslissing heeft de specifieke personeelssituatie van het UZ zeker een rol gespeeld.

2. Betreffende de aanvraag tot principieel akkoord voor de oprichting van een kinderdagverblijf door het UZ Gent kan worden meegedeeld dat de Raad van Beheer van Kind en Gezin in zijn vergadering van 25 mei 1994 beslist heeft een principieel akkoord toe te kennen voor de oprichting van een kinderdagverblijf met 63 plaatsen. Het verleende principieel akkoord gaat in op 1 juli 1994 en is 3 jaar geldig. Als specifieke bepaling geldt dat de eventuele latere erkenningsdatum ten vroegste 1 juli 1994 zal kunnen zijn.
3. In verband met het beschikken over een kinderdagverblijf door andere universitaire ziekenhuizen in Vlaanderen, kan ik u volgende informatie meedelen :
- de Vrije Universiteit Brussel beschikt over 2 erkende kinderdagverblijven namelijk het kinderdagverblijf te Elsene, Generaal Jacqueslaan 141, en het kinderdagverblijf te Jette, Laarbeeklaan 109 ;
 - de Katholieke Universiteit Leuven beschikt over 4 erkende kinderdagverblijven waarvan 3 te Heverlee namelijk „Baby-Home” op de Tervuursevest 105, „De Kabouters” op het Van Arenberghplein 12 en „De Villa” in de Groenveldlaan 75, en één te Leuven namelijk „Kabouterberg” in de Herestraat 49 ;
 - de Rijksuniversiteit Gent beschikt over 2 erkende kinderdagverblijven namelijk het kinderdagverblijf te Gent, Tweekerkenstraat 2, en het kinderdagverblijf „Sociale Sector RUG” te Gent, Isabellakaai z/n ;
 - het Universitair Ziekenhuis Antwerpen beschikt over het kinderdagverblijf Sloeber”, Wilrijkstraat 12 te Edegem. Dit kinderdagverblijf zou per 14 maart 1994 voorlopig erkend worden. De beslissing ter zake door de Raad van Beheer van Kind en Gezin wordt ingewacht.

Deze kinderdagverblijven staan mede maar niet uitsluitend ter beschikking van het personeel van de universitaire ziekenhuizen.

**Vraag nr. 86
van 18 mei 1994
van de heer H. SUYKERBUYK**

Niet bestemde onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap — Gegevens

Mag ik van de minister vernemen :

1. Het aantal zogenaamd niet bestemde onroerende goederen waarover de Vlaamse Gemeenschap beschikt ?
2. De aard van deze onroerende goederen : gronden, al dan niet bebouwd.
3. De ligging van deze onroerende goederen.
4. Hun statuut, meer bepaald of zij zijn overgeheveld, dan zelf verworven.

5. Welke zijn aangeboden aan een van de departementen of instellingen, afhankelijk van de Vlaamse Gemeenschap ?
6. Hoeveel onroerende goederen zijn nog niet aangeboden, of zullen niet worden aangeboden, met opgave van redenen ?
7. Wat gebeurt er met niet bestemde onroerende goederen, waaraan men geen nieuwe bestemming wenst te geven ?

Antwoord

In het kader van deze vraag is het wellicht opportuun het begrip „niet bestemde” onroerende goederen te situeren in de gedragslijn voor het beheer van het onroerend patrimonium, zoals beslist door de Vlaamse regering. Volgens deze gedragslijn gaat het om onroerende goederen waarvan een minister uitdrukkelijk heeft verklaard ze niet meer functioneel te kunnen aanwenden voor de uitvoering van zijn beleid. Deze goederen worden dan met het oog op het geven van een nieuwe interne of externe bestemming ter beschikking gesteld van de minister bevoegd voor het onroerend patrimonium. Hierbij wordt voorrang gegeven aan een nieuwe bestemming binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Hiertoe is een procedure van rondvraag voorgeschreven. Deze procedure werd bijvoorbeeld toegepast voor het Theunisinstituut in Oostduinkerke dat uit het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap werd gelicht en overgedragen werd aan het Vlaamse Gewest, om deel uit te maken van de bevoegdheidsmaterie Natuurbehoud en -ontwikkeling.

Het aantal, de aard en de ligging van dergelijke niet bestemde onroerende goederen zal kunnen blijken uit de resultaten van een nog lopend onderzoek bij de departementen over de goederen die zij in beheer hebben voor de uitoefening van hun begrotingsmatig omschreven en gekoppelde bevoegdheden.

Het bestemd of niet bestemd karakter kan niet in alle gevallen eenduidig en statisch worden vastgesteld. Het toekomstig gebruik en een tijdelijk alternatief gebruik zijn ook geldige criteria in het beslissingsproces over bestemming of niet-bestemming.

De lopende rondvraag vergt van de departementen een onderzoek naar diverse aspecten van circa veertigduizend met kadastrale gegevens geïdentificeerde percelen. Hierin zitten zowel gebouwen als gronden. Van al deze percelen moet de bestemming worden nagezien. Dit impliceert een onderzoek naar hun oorsprong. De vraag of ze in het kader van de staatshervorming zijn overgeheveld dan wel zijn verworven met aanrekening op specifieke Vlaamse begrotingskredieten is hierbij uiteraard relevant.

Voor de met Vlaamse kredieten verworven onroerende goederen is de bestemming duidelijk overeenstemmend met de bestemming die de Vlaamse Raad gaf aan het goedgekeurd krediet. Deze bestemming wordt niet beïnvloed door de identiteit van de uitvoerende bestuursentiteit die bevoegd is voor de specifieke begrotingsmaterie. Zo kan een grond voor het verbreden

van een waterweg verworven worden met kredieten van de organisatieafdeling Waterinfrastructuur en Scheepvaart. Het doet geen afbreuk aan deze bestemming dat de grond, in afwachting van de geplande werken, in het kader van Natuurbehoud en Grondvoorziening voorlopig zou worden bebost of beplant. Een voorlopige verpachting zou evenmin de bestemming aantasten.

De meest voor de hand liggende niet bestemde onroerende goederen zouden de zogenaamde restgronden zijn, overgebleven na het realiseren van wegen- en waterwegwerken. Voor sommige is vervreemding aangewezen, voor andere helemaal niet. Bovendien kan de te verwachten opbrengst zo laag liggen dat het sociaal nut van bijvoorbeeld beplantingen hoger wordt ingeschat. Hieromtrent liep trouwens op 10 mei 1994 een colloquium met medewerking van administratieve verantwoordelijken en universitaire experts. De complexiteit van deze materie was hierbij een algemene conclusie.

Alhoewel op dit ogenblik bijgevolg nog geen volledige gegevens voorhanden zijn, werd een andere bestemming gegeven of wordt dit overwogen in de volgende gevallen :

1. Antwerpen, Keizersstraat 15-17-19,

voormalige zetel van het Ballet van Vlaanderen. Dit gebouw werd aan zijn bestemming onttrokken. De interdepartementale rondvraag leverde geen interne vraag om herbesteding op. Het Aankoopcomité kreeg opdracht het te verkopen. Deze procedure loopt en zal na het zomerreces afgerond worden.

2. Berchem, Legrellelei 5,

voormalig administratief gebouw. Dit gebouw werd aan zijn bestemming onttrokken en door de Vlaamse regering voor verkoop aangewezen. Het Aankoopcomité kreeg opdracht het te verkopen. Deze opdracht zal nog deze maand worden beëindigd.

3. Boom, Kerkhofstraat 48-50-52-54.

Omwille van hun stabiliteitsproblemen worden deze onteigende woningen eventueel afgebroken. Teneinde een herbesteding met kennis van zaken te realiseren, werd een stedenbouwkundig attest gevraagd.

4. Bornem, kasteel d'Ursel.

Dit aan zijn bestemming onttrokken onroerend goed kwam in aanmerking voor een erfpacht. Het overlijden van de erfpachter leidde tot een nieuwe procedure, waarbij erfpacht en verkoop bij wijze van onteigening voor algemeen nut ten voordele van de provincie tot de mogelijkheden behoren.

5. Gent, Hotel Van Goethem.

De culturele bestemming waarvoor het was aangekocht, werd nooit ingevuld. Een interne bestemming werd niet gevonden. Het goed werd verkocht in maart van dit jaar.

6. Gent, Volderstraat 1.

Dit gebouw werd in het kader van de hervorming

der instellingen overgedragen aan het Vlaams Gewest. Het werd bezet door diensten van het federaal ministerie van Financiën, en werd gedeeltelijk ontruimd. De Vlaamse regering besliste tot verkoop. Het Aankoopcomité kreeg hiertoe opdracht, maar de nog gedeeltelijke bezetting vertraagde de procedure.

7. Lier, Antwerpse steenweg 199, voormalig administratief gebouw.

Dit gebouw werd aan zijn bestemming onttrokken en door de Vlaamse regering voor verkoop aangewezen. Het Aankoopcomité kreeg opdracht het te verkopen. Deze procedure loopt en is ver gevorderd.

8. Machelen, kasteel Beaulieu.

Omwille van de historische en monumentale waarde werd beslist een erfpachtvereenkomst af te sluiten onder beding van restauratie. Deze procedure werd onlangs afgesloten. De erfpachter heeft zich verbonden tot een volledige restauratie (minimaal verplichte investering 55 miljoen frank) binnen een in de akte vastgelegde timing. Hij zal het kasteel gebruiken voor burelen en voor socio-culturele activiteiten.

9. Tienen, Torsinplein 12,

voorheen kantoorruimten van de Post en van het federaal ministerie van Financiën. Heden bezet de post nog een deel. Dit gebouw werd in het kader van de hervorming der instellingen overgedragen. De Vlaamse regering besliste tot verkoop. Het Aankoopcomité kreeg hiertoe opdracht, maar de nog gedeeltelijke bezetting vertraagde de procedure.

10. Willebroek, kasteel De Bocht.

Aanvankelijk werd gepoogd dit kasteel in erfpacht te geven met bestemming jeugdsector. Bij gebrek aan geïnteresseerden werd beslist het goed te verkopen, wat ondertussen is gebeurd (maart 1994).

Welke onroerende goederen nog als niet bestemd door de functioneel bevoegde ministers zijn aangeboden of niet zullen worden aangeboden en om welke redenen, blijft behoren tot de bevoegdheid van deze ministers.

De niet bestemde onroerende goederen waarvoor binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen nieuwe bestemming wordt gegeven, krijgen in de regel een externe bestemming. In principe is dit een verkoop, uiteraard met inachtneming van de principes van de domaniale wetgeving met name enerzijds het beroep op de mededinging via een voldoende mate van publiciteit, en anderzijds het bekomen van de voordeligste opbrengst. In enkele gevallen wordt de voorkeur gegeven aan de formule van de erfpacht, zodat het goed niet definitief uit het patrimonium afvloeit. Deze formule verdient voorkeur wanneer ze op lange termijn een voordeliger balans laat verwachten dan de onmiddellijke verkoop. In aanmerking voor deze formule komen goederen met duidelijk historische of culturele waarde, waarvan de restauratie zeer belangrijke begrotingsmiddelen zou vergen. Deze formule werd bijvoorbeeld toegepast voor het geklasseerde kasteel Beaulieu in Machelen.

Vraag nr. 87
van 19 mei 1994
van de heer M. OLIVIER

Beschermde tewerkstelling — Globaal beleid

In het kader van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie werd op 17 maart 1993 een protocol afgesloten tussen de Vlaamse regering en de sociale partners. Het voorziet onder meer in de uitwerking van een concreet model voor sociale werkplaatsen die instaan voor de tewerkstelling van mensen die niet inschakelbaar zijn in het reguliere arbeidscircuit. Dit protocol stelt dat deze regeling moet geïntegreerd worden in het globaal beleid inzake beschermde tewerkstelling.

1. Is het niet mogelijk de sociale werkplaatsen en de beschutte werkplaatsen op te nemen in één globaal concept ?
2. Wordt in deze optiek overwogen de doelgroep van de beschutte werkplaatsen uit te breiden van louter mensen met een handicap tot alle mensen die om een of andere reden niet ingeschakeld kunnen worden in het reguliere arbeidscircuit ?
3. Moet de toegang van beter gekwalificeerde gehandicapten tot de beschutte werkplaatsen niet worden gevrijwaard om zo de leefbaarheid van deze werkplaatsen te verzekeren ?
4. Welke is de verklaring voor het groot aantal (meer dan één vierde) geweigerde aanvragen tot beschutte tewerkstelling in 1993 door de Provinciale Evaluatiecommissie van West-Vlaanderen ?

Antwoord

1. Ik verwijs het lid naar mijn beleidsnota van 13 oktober 1992 : „De Vlaamse Gehandicaptenzorg onder de loupe : „Kwaliteitszorg voor elke gehandicapte” waarbij ik ondermeer stelde : „Er zal tevens moeten worden gezocht naar een afstemming van allerlei programma's die een vorm van sociale werkgelegenheid beogen. De beschutte werkplaatsen kunnen hiervoor een structuur bieden. Zij moeten als voorziening, erkend door het Vlaams Fonds, uiteraard in hoofdzaak werkgelegenheid voor personen met een handicap blijven bieden”.
2. De doelgroep van de beschutte werkplaatsen kan verruimd worden. De huidige regelgeving laat dit immers toe. De reglementaire beslissing van 7 februari 1964 tot vaststelling van de modaliteiten en voorwaarden van voorlopige erkenning van beschermde werkplaatsen bepaalt immers in zijn artikel 1 dat de beschutte werkplaatsen zich ertoe verbinden hun betrekking bij voorrang voor te behouden aan personen met een handicap die ingeschreven zijn bij het Vlaams Fonds. Wel kunnen de beschutte werkplaatsen geen tegemoetkoming van het

Vlaams Fonds voor de doelgroep van de sociale werkplaatsen ontvangen voor zover deze niet erkend zijn als personen met een handicap. De financiering van deze doelgroep kan dan wel vanuit het departement „Tewerkstelling” gebeuren.

3. Het oprichtingsdecreet van het Vlaams Fonds (decreet van 27 juni 1990) bepaalt de **toegangsprocedure** om voor zorgindicering in aanmerking te komen bij het Vlaams Fonds. Personen die een beroep willen doen op voorzieningen van het Vlaams Fonds inzake onder meer tewerkstelling dienen de vastgelegde inschrijvingsprocedure te volgen :
 - a) Het indienen van de aanvraag met inbegrip van een multidisciplinair verslag opgesteld door een erkende instantie.
 - b) De aanvraag tot inschrijving en tot het verkrijgen van bijstand tot sociale integratie wordt onderzocht door de provinciale evaluatiecommissie. Deze bepaalt of de aanvrager getroffen is door een handicap in de zin van artikel 2, § 2, 1° en of hij behoefte heeft aan bijstand tot sociale integratie. De provinciale evaluatiecommissie stelt een individueel integratieprotocol op.
 - c) De met redenen omklede beslissing over de **tenlasteneming** gebeurt door het Vlaams Fonds op grond van de door de evaluatiecommissie meegeleverde beoordeling van de handicap en het opgestelde individuele integratieprotocol.

Tegen de beslissing van het Vlaams Fonds is beroep mogelijk bij de daartoe ingestelde **Beroepscommissie**.

Aangezien het de provinciale evaluatiecommissie is die krachtens artikel 40 van het decreet de handicap beoordeelt en over het integratieprotocol beslist binnen het kader van het decreet is het deze instantie die oordeelt over de toegang van beter gekwalificeerde gehandicapten tot de beschutte werkplaatsen.

4. Zoals reeds in punt 3 hiervoor vermeld neemt het Vlaams Fonds beslissingen inzake tenlasteneming op basis van het integratieprotocol van de provinciale evaluatiecommissie, die zelf de in het decreet en in de reglementering voorziene criteria toepast. Alleen indien zorgtoewijzingen, opgenomen in het integratieprotocol, strijdig zijn met de vigerende reglementering, kan het Vlaams Fonds, met redenen omkleed, beslissen tot niet-tenlasteneming. Het weigeren van een aanvraag tot beschutte tewerkstelling kan aan zeer diverse factoren te wijten zijn zoals de beperkingen van de aanvrager die een andere vorm van opvang wenselijk maken, of daarentegen de reële mogelijkheid voor de aanvrager om mits ondersteuning op de reguliere arbeidsmarkt tewerkgesteld te worden. De zorgtoewijzing moet inderdaad de optimale integratie van de aanvrager voor ogen houden.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 87

vau 25 mei 1994

van de heer L. Van Nieuwenhuysen

Wegtrekken van bedrijven uit Vlaanderen — Maatregelen en overleg met het Waalse Gewest

Naar aanleiding van de Waalse pogingen om het bedrijf Metaalbouw Vuylsteke uit Meulebeke naar Wallonië te lokken werd nogmaals de aandacht gevestigd op het toenemende opbod van het Waals Gewest om Vlaamse bedrijven naar Wallonië te krijgen. Dit fenomeen doet zich vooral voor tussen West en Oost-Vlaanderen enerzijds, en Henegouwen anderzijds. Het Waals gewest hanteert daartoe niet alleen Waalse subsidies, maar maakt ook gebruik van aanzienlijke Europese fondsen. Dat kan omdat Henegouwen door de EU werd erkend als minder ontwikkeld gebied.

Werden er al maatregelen genomen die het wegtrekken van bedrijven uit Vlaanderen ontmoedigen ?

Werd over deze problematiek reeds enig overleg gepleegd met het Waals gewest, en zo ja, met welk gevolg ?

Vraag nr. 88

van 25 mei 1994

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Boelwerf — Problemen met de gewestwaarborg

Boelwerf Vlaanderen zit met problemen om de financiering van de bouw van twee shuttletankers — een order van bijna acht miljard frank — rond te krijgen. Gevolg daarvan is technische werkloosheid.

Men verwijt vooral dat de gewestwaarborg voor bijkomende complicaties zorgt.

Kan de geachte minister mededelen of het juist is dat het stilzitten van het gewest, Boelwerf Vlaanderen terug in de problemen gebracht heeft ?

Zo dit niet het geval is, graag enige uitleg over de korrekte gang van zaken.

Vraag nr. 90

van 26 mei 1994

van de heer E. BEYSEN

Regeringsmededelingen — Gegevens

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 209
van 26 mei 1994
van de heer E. Beysen
Blz. 864

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 273

van 18 mei 1994

van de heer L. VAN NIEUWEHUYSEN

Eentalig Franse culturele evenementen in de Vlaamse faciliteitengemeenten — Steun van het gemeentebestuur

In het Gemeentelijk Informatieblad van de faciliteitengemeente Kraainem tref ik een aankondiging aan van een colloquium ten gemeentehuize over de toekomstperspectieven op het vlak van het vervoer, de mobiliteit en de veiligheid.

De aankondiging is vooral gericht aan de buitenlanders die in Kraainem wonen en is in het Engels en het Frans opgesteld evenals in het Nederlands. Evenwel wordt verduidelijkt dat de uiteenzettingen in het Frans zullen gebeuren, blijkbaar zonder simultaanvertaling. Het is overigens niet de eerste maal dat dergelijke activiteit onder die omstandigheden plaatsvindt. Het ter beschikking stellen van infrastructuur voor socio-culturele evenementen door het gemeentebestuur in het Nederlands taalgebied staat onder het toezicht van de Vlaamse Gemeenschap, in het kader van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt (antwoord van minister Tobback op mijn vraag van 1 maart 1994).

Meent de minister niet dat eentalig Franse evenementen met de steun van het gemeentebestuur en in het gemeentehuis (dat wel werd geweigerd voor de Gulden孢enviering van de plaatselijke culturele raad) geen plaats kunnen hebben in de Vlaamse faciliteitengemeenten ?

Welke maatregelen neemt hij ?

Vraag nr. 274

van 19 mei 1994

van de heer A. VERLINDEN

Ontsluiting van de regio Aarschot — Investeringsprogramma en plannen voor 1994

Volgens de Kamer voor Handel en Nijverheid wordt de regio Aarschot het probleemgebied van de komende tien jaar. Deze regio moet ook worden ontsloten naar de Kempen en Limburg, zegt deze Kamer. Daarvoor zijn goede verbindingen nodig tussen Aarschot en bijvoorbeeld Turnhout, voegt ze er aan toe. De intercommunale Interleuven steunt deze visie.

Zelf ben ik van oordeel dat ook wegen aangepast aan

het zwaar vrachtvervoer naar Mechelen, Lier, Antwerpen en een korte verbinding naar de autosnelweg Antwerpen-Luik onmisbaar geworden zijn, die tevens de gestadig toenemende filevorming en de verkeersongevallen drastisch zouden verminderen.

1. Welk is het investeringsprogramma van de gewestwegen in de regio Aarschot voor het jaar 1994 en welke zijn de geplande uitgaven hiervoor ?
2. Welke plannen qua verbindingsinfrastructuur worden geprogrammeerd in de regio Aarschot na 1994 ?

Vraag nr. 276
van 20 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Verkeersremmers — Eenvormigheid

Berichten sijn door dat de Vlaamse minister van Openbare Werken zou pogen meer eenvormigheid en veiligheid te brengen in de veelal goedbedoelde maar steeds fantasierijker wordende verkeersremmers op het wegennet.

Kan de minister terzake contact opnemen met zijn Brusselse en Waalse collega's van Openbare Werken en Verkeer en ook met zijn federale collega Elio Di Rupo, teneinde tot eenvormigheid te komen voor het ganse wegennet ?

Is er terzake overleg ?

Zo niet, wanneer zal dit geschieden ?

Vraag nr. 277
van 25 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Rotondes — Verkeersvoorrang

Het Vlaams Gewest heeft voorschriften uitgewerkt voor de aanleg van ronde punten op gewestwegen.

Op dit ogenblik is het zo dat voor deze rotondes in het verkeersreglement de bepaling ontbreekt dat de voorrang van links instelt. Het verkeer dat rotondes oprijdt wordt tot op heden zijn voorrang ontzegd met omgekeerde driehoeken.

Heeft de minister desbetreffend reeds contact opgenomen met zijn federale collega van verkeer, die ter zake bevoegd is, om deze anomalie op te lossen in de toekomst ?

Vraag nr. 278
van 25 mei 1994
van de heer M. VERWILGHEN

Vlaamse Gemeenschap — Storten van bagger zonder vergunning in Evergem

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 208
van 25 mei 1994
van de heer M. Verwilghen
Blz. 863

Vraag nr. 280
van 26 mei 1994
van mevrouw M. AELVOET

Vellen van bomen langs gewestwegen — Verantwoording

Het departement Leefmilieu en infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap gaf opdracht een aantal bomen te vellen langs Gewestweg Diest-Geel (N 127). De nummering van de bomen maakt duidelijk dat in totaal 27 bomen langs deze gewestweg zullen worden gekapt tussen Diest en Veerle.

De trotse weg, met aan weerszijden een bomenrij die reikte van Diest tot Turnhout, krijgt hiermee alweer een flinke dreun. Enige tijd geleden sneuvelden ook reeds enkele bomen om de aansluiting van de Westelijke Ring in Diest te realiseren. Noordelijker ging men echter drastischer te keer : vanaf Veerle gebeurde een haast volledige kapping en rest vrijwel niets meer van de oorspronkelijke beplanting.

Ook op andere gewestwegen in de omgeving van Diest werd op een aantal bomen een gelijkaardig nummer aangebracht, wat ook hier wijst op geplande kapping van de bomen : N 725 te Deurne, N 212 Zichem-Averbode. Ook hier lijkt de selectie van de te vellen bomen onduidelijk .

De betrokken bomen zijn hoofdzakelijk eiken (*Quercus Robur L*) die reeds meerdere decennia geleden werden aangeplant. Het vellen van dergelijke beplanting gebeurt op enkele uren tijd. Het duurt echter tientallen jaren vooraleer een laanbeplanting van dergelijk formaat tot stand kan komen.

1. Voor welke gewestwegen is opdracht gegeven om bomen te kappen, en hoeveel bomen betreft het hier telkens ?
2. Om welke redenen moet de kapping gebeuren, en op welke basis gebeurde de selectie van de te kappen bomen ?
3. Zal men na eventuele kapping een nieuwe aanplanting realiseren, en waaruit zal deze bestaan ?
4. Wie kreeg opdracht de uiteindelijke kapping uit te voeren, op welke basis gebeurde die toewijzing, en welke is de bestemming van de gevelde bomen ?
5. Welke is de houding van de heer minister t.a.v. dergelijke bestaande laanbeplanting langs gewestwegen, en de waarde op milieu- en mobiliteitsvlak ervan ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 139
van 19 mei 1994
van de heer M. MAERTENS

Nieuwe officiële woordenlijst van de Nederlandse Taal — Auteursrechtelijke situatie

De officiële Woordenlijst van de Nederlandse Taal

werd in 1954 gepubliceerd door de voormalige Nederlandse Staatsuitgeverij SDU. Volgens de Nederlandse auteurswet was de Groene Bijbel als **overheidsbeschikking** derhalve auteursrechtelijk volledig vrij, net als andere wetteksten. De woordenlijst mocht derhalve vrij gecopieerd worden. Onze woordenschat en spelling, zoals door de overheid vastgesteld, moet immers beschikbaar zijn voor bewerkingen en publikaties, uiteenlopend van linguïstisch werk tot letterkundig en onderwijskundig gebruik. Blokkades of claims, zoals auteursrechten zouden daarbij ontoelaatbaar hinderlijk zijn.

Inmiddels is de SDU nochtans geprivatiseerd en heeft zich daarnaast, wat de Groene Bijbel betreft, via rechtszaken en merkdeponeringen een juridisch beschermd auteursrecht opgebouwd, zodat een overheidsbeschikking sluipenderwijs privé-bezit is geworden.

Onlangs heeft de Taalunie de verzorging en de uitgave van het nieuwe Groene Boekje toegewezen aan het INL en de geprivatiseerde SDU. Daarbij heeft de Taalunie onderstreept dat de SDU bescherming heeft gekregen inzake “de gezamenlijke vormkenmerken van de woordenlijst”, en tevens aangekondigd “alleen of met haar partners” rechtstreeks maatregelen te zullen nemen als andere producenten aansluiting zoeken bij titel en kenmerken van de officiële lijst of de originele arbeid die erin is vervat”.

De Taalunie heeft nochtans de vraag niet opgelost of de Wordenlijst in de strikte zin wel of niet **auteursrechtelijk** beschermd is. Maar met de aangehaalde bescherming van vorm, titel en arbeid van de makers gaat de Taalunie zelfs veel verder dan de SDU in het verleden ooit heeft bereikt.

Alles aan de woordenlijst berust op de originele arbeid van de makers, en tegen elke ontleding kan dus volgens de Taalunie worden opgekomen. Daardoor wordt de privé-claim op een overheidstekst door een privé-bedrijf nog gestimuleerd.

Graag had ik daarover vernomen :

1. Wanneer deze beslissing in de Taalunie werd genomen, of over dit onderwerp door de leden gestemd, wie eventueel voor of tegen stemde en hoe de verhouding daarbij was tussen Vlaanderen en Nederland ?
2. Of de minister ermee akkoord gaat, dat een officiële overheidstekst kan geprivatiseerd worden en voor auteursrechten in aanmerking komt ? En zo ja, op welke wettelijke basis ?
3. Wie de eigenaar zal zijn van de tekst van de nieuwe Wordenlijst van de Nederlandse taal ?
4. Of de tekst van de Wordenlijst in de strikte zin auteursrechtelijk vrij zal zijn ?
5. Welke maatregelen de minister heeft genomen om deze tekst in Vlaanderen eventueel tegen auteursrechten te beschermen ?
6. Of de minister deze situatie met zijn Nederlandse collega heeft besproken, en zo ja, met welke resultaten ?
7. Aangezien het nieuwe Groene Boekje op de boekenmarkt tientallen miljoenen frank zal opbrengen, en de opnemings van de woordenlijst in de geautomatiseerde bestanden een groot economisch belang heeft en er in het geval van auteursrechten belangrijke kapitalen zullen worden geïnd, op welke wijze deze rechten eventueel zullen worden verdeeld over Nederland en Vlaanderen, en wie daarvan eventueel de begunstigde zal zijn ?

Vraag nr. 140
van 20 mei 1994
van de heer L. STANDAERT

Regeringsmededelingen en regeringspropaganda

Regelmatig wordt het geduld van de Vlaamse kijker op de proef gesteld en wordt hij overmatig bloot gesteld aan televisiespotjes (bijvoorbeeld de staatsleningen van de nationale regering) en andere **regeringsmededelingen**.

1. Zijn publicitaire spotjes “ten algemene nutte” in overeenstemming met de voorwaarde zoals gesteld in artikel 9, 1 van het kabeldecreet van de Vlaamse Raad van 28 januari 1987 **inzonder** de eis “de communicatie te bevorderen en bij te dragen tot de algemene ontwikkeling” ? Ik refereer hier bijvoorbeeld naar de spotjes van de minister van financiën voor de laatste 2 staatsleningen die uitgeschreven werden nadat de regering beslist had een aantal hoogrentende staatsleningen vervroegd terug te betalen. Bij die spots werd wel publiciteit gemaakt voor de nieuwe lening maar werd nooit gewag gemaakt van de vervroegde terugbetalingen, die toch duidelijk als een belangrijke boodschap “ten algemene nutte” kunnen omschreven worden.
2. Zijn regeringsmededelingen in overeenstemming met de voorwaarde zoals gesteld in artikel 9, 2 van het kabeldecreet **inzonder** de eis “geen aanleiding te geven tot discriminatie tussen de onderscheiden ideologische en filosofische strekkingen”, rekening houdend met het feit dat die regeringsmededelingen enkel de TV-deur openen voor de regeringspartijen ?
3. Hoeveel spotjes “ten algemene nutte” uitgaande van een nationale of gewestelijke regering werden sinds 24 november 1991 uitgezonden ? Wie draagt hierbij respectievelijk de productie- en uitzendkosten ?
4. Hoeveel regeringsmededelingen (onderverdeeld per ministerie) werden sinds 24 november 1991 uitgezonden ? Wie draagt hierbij respectievelijk de productie- en uitzendkosten ?

Vraag nr. 141
van 25 mei 1994
van de heer F. Van den Eynde

BR TN-radio 1 — Vlaams Blok een racistische partij genoemd in het programma De Lange Mars

In de Radio 1-uitzending De Lange Mars van 20 november 1993 noemde de BRTN-presentator het Vlaams Blok een racistische partij en dit tijdens het deel dat betrekking had op een manifestatie van Objectief 479.917 en die tegen de verkiezingsuitslag van 24 november 1991 gericht was.

Objectief 479.917 is een mantelorganisatie van de extreem-linkse PVDA. Kan het dat de openbare omroep manifestaties, die door deze club op het getouw gezet worden, helpt promoten ?

Zo ja, had ik graag vernomen of nog andere meta- of para-politieke verenigingen op deze service vanwege de BRTN beroep kunnen doen en welke voorwaarden hiervoor vereist zijn ?

Kan het dat een BRTN-medewerker op antenne een partij die in de Vlaamse Raad zetelt en de vierde grootste van Vlaanderen is, zomaar racistisch noemt ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 140
van 20 mei 1994
van de heer L. Standaert

ARGO — Politiek akkoord

Het politiek akkoord betreffende de ARGO, in 1988 overeengekomen tussen CVP, SP, PVV en VU, en als tekst politiek één geheel vormend met het ontwerp van het bijzonder decreet betreffende de ARGO, voorzag in hoofdstuk VI, punt 3.7 :

“Daarenboven zal de statutaire aanstelling in de scholen en scholengroepen in een beperkte kern MVD-personeel binnen de gegeven budgettaire middelen voorzien worden.”

1. In hoeverre is 67 maanden na dit politiek akkoord werk gemaakt van dit onderdeel ?
2. Desgevallend, wat is de reden waarom dit punt nog steeds niet is uitgevoerd ?

Vraag nr. 142
van 25 mei 1994
van de heer L. MARTENS

Onomkeerbaarheid TBS 55+ — Problemen

Personeelsleden uit het onderwijs kunnen in het stelsel TBS 55+ treden. Eens zij hierin getreden zijn, kunnen

zij hun onderwijsopdracht niet meer opnieuw opnemen. De TBS 55+ is met andere woorden onomkeerbaar.

Een aanvraag voor een TBS 55+ dient minstens één maand vooraf ingediend te worden bij het departement Onderwijs. De meeste personeelsleden doen dit vroeger aangezien het wachtgeld dat zij gedurende deze TBS ontvangen, vastgesteld wordt door het ministerie van Financiën en het meestal een tijdje duurt vooraleer zij het definitieve wachtgeld ontvangen. Op deze manier hopen zij het juiste wachtgeld te ontvangen op de ingangsdatum van de TBS 55+.

Het spreekt voor zichzelf dat de grootte van het wachtgeld in verschillende gevallen mede bepalend is om uit te maken of men al dan niet in dit stelsel treedt. Dienaangaande heb ik enkele vragen.

1. Worden de personeelsleden op de hoogte gebracht van de manier waarop, in hun concreet geval, dit wachtgeld wordt berekend ? Zo neen, is het niet logisch dat de personeelsleden hiervan wel op de hoogte worden gebracht zodat zij de berekening op haar correctheid kunnen nagaan ?
2. Het is mogelijk dat een personeelslid een aanvraag voor TBS 55+ indient, maar zich voor deze TBS 55+ effectief ingaat, bedenkt. Dit kan te maken hebben met een gewijzigde gezinssituatie, met het vernemen van het bedrag dat men gedurende deze TBS zal ontvangen, met het bericht dat bepaalde jaren niet in aanmerking komen voor de berekening van het wachtgeld, met het bericht dat men niet aan de voorwaarden voldoet, enz. Mij lijkt het dan ook logisch dat dit personeelslid zijn aanvraag kan intrekken (en in het laatste geval zelfs moet intrekken) en verder zijn onderwijsopdracht kan blijven uitoefenen. De onomkeerbaarheid begint dan maar te lopen vanaf het ogenblik dat de TBS 55+ effectief ingegaan is.

Vraag nr. 146
van 25 mei 1994
van de heer L. MARTENS

Sluiting van scholen — Statutaire toestand van de vastbenoemde personeelsleden. Documenten voor de reafectatiecommissies

In zijn antwoord op vraag 72 van 21 januari 1994 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 8 van 21 februari 1994) laat de minister weten dat hij aan zijn administratie opdracht heeft gegeven de opgeworpen kwestie ten gronde te onderzoeken.

Graag vernam ik van de minister het resultaat van dit onderzoek.

Vraag nr. 147
van 25 mei 1994
van de heer L. MARTENS

Pensioen uit bijbetrekking — Blokkering door het Rekenhof

Het Rekenhof zou weigeren het pensioendossier goed

te keuren van personeelsleden in het onderwijs die recht hebben op een pensioen uit hoofde van hun bijbetrekking.

Sommige personeelsleden zouden reeds meer dan vijf jaar met pensioen zijn. Naar ik verneem steunt het Rekenhof zich hiervoor op artikel 10, paragraaf 5 van het koninklijk besluit nr. 63. Dit artikel wordt door het Rekenhof geïnterpreteerd als zijnde een volledige loonblokkering. De wedde van de personeelsleden in bijbetrekking zou moeten geblokkeerd gebleven zijn op die welke ze genoten op 7 augustus 1982. Het departement Onderwijs heeft dit artikel nooit zo geïnterpreteerd en dus ook de loonsverhogingen die het gevolg waren van indexsprongen, CAO's, . . . toegekend.

Is het juist dat het Rekenhof de toegekende weddeverhogingen betwist? Was zulke blokkering de bedoeling van de wetgever? Zo neen, wat zal er gebeuren opdat de betrokken personeelsleden eindelijk hun definitief pensioen zouden ontvangen?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 104
vau 16 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn — Veiligheid van het personeel

Naar verluidt doen er zich bij de Lijn in de provincie Antwerpen, geregeld incidenten voor. Zo werd op dinsdag 3 mei een buschauffeur van de lijn 297 Lier-Antwerpen, aangevallen door drie wat men tegenwoordig jongeren pleegt te noemen. Kan de minister mij meedelen of in dergelijke gevallen systematisch klacht wordt ingediend? Hoeveel dergelijke klachten werden er desgevallend de jongste jaren ingediend door de Lijn in de provincie Antwerpen? Werden er bijzondere maatregelen getroffen om het personeel van de Lijn extra te beveiligen?

Vraag nr. 105
van 17 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Stads- en streekvervoer — Gewaarborgde aansluitingen op de dienstregeling van de spoorwegen

Terecht vraagt de Vlaamse regering een betere afstemming van de dienstregelingen van spoorwegen en stads- en streekvervoer met gewaarborgde aansluitingen. Dat

staat in het advies van de Vlaamse Executieve inzake het toekomstplan Star 21 van de NMBS van 6 juni 1990.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze doelstelling te realiseren?
2. Voor welke aansluitingen tussen het spoor- en het stads- en streekvervoer hebben de tussenkomsten van de minister tot resultaten geleid? Voor welke aansluitingen nog niet? Waarom niet?
3. Welke maatregelen neemt De Lijn om de aansluitingen te waarborgen?

RECHTZETTING

Bulletin nr. 13 van 16 mei 1994 (blz. 726)

Vraag nr. 145
van 8 februari 1994
van de heer W. SEEUWS

De heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden heeft volgend aangepast antwoord verstrekt op de bovenvermelde schriftelijke vraag:

Antwoord

1. Huidig antwoord vervangt het antwoord verstrekt aan het geachte lid op 6 juni 1994.
2. De R4 is een openbare weg bestaande uit 2 x 2 rijstroken, waarbij twee rijstroken van de andere twee rijstroken gescheiden zijn door de Ringvaart. Aan één zijde dienen twee rijstroken in dezelfde rijrichting bereden, aan de andere zijde van de Ringvaart worden de twee overige rijstroken bereden in tegengestelde rijrichting. Gelet op artikel 11.2 van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer is de maximum toegelaten snelheid in casu beperkt tot 90 km/u (cfr. K.B. van 18.09.1991 art. 9.11.2.1.b).
3. Teneinde elk misverstand, inzake de na te leven maximum toegelaten snelheid, te bannen zal de opgelegde snelheidsbeperking tot 90 km/u worden verduidelijkt door het aanbrengen van signalisatieborden C43 (90 km). Deze borden zullen worden aangebracht door de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer — buitendienst Oost-Vlaanderen, langs die zijde van de Ringvaart waar de twee rijstroken in dezelfde rijrichting worden bereden.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
105	20.07.1993	L. Barbé	<i>Textielsector — Inkoop niet-stemgerechtigde aandelen</i>	869
109	22.07.1993	L. Barbé	<i>Regeringscommissaris GIMV en Gimvindus — Gebruik veto</i>	870
110	22.07.1993	L. Barbé	<i>Geregionaliseerde nationale sectoren — Verkoop aan GIMV</i>	871
69	15.04.1994	G. Annemans	<i>Aantrekken Vlaamse bedrijven door Waalse Gewestregering — Maatregelen</i>	872
75	21.04.1994	F. Dewinter	<i>Informatie-campagne door de Vlaamse regering — Persoonlijke reclame voor de ministers</i>	872
83	06.05.1994	M. Maertens	<i>Nederlandse wetswijziging inzake visserij — Invloed voor Vlaamse reders en vissers</i>	873
87	0 25.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wegtrekken van bedrijven uit Vlaanderen — Maatregelen en overleg met het Waalse Gewest</i>	895
88	0 25.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Boelwerf — Problemen met de gewestwaarborg</i>	895
90	0 26.05.1994	E. Beysen	<i>Regeringsmededelingen — Gegevens</i>	895
91	26.05.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Faillissementen in het arrondissement Aalst-Oudenaarde — Gegevens</i>	855
96	06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband armoede en milieu-aantasting en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling</i>	855
97	06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering consumptiepatronen</i>	856
98	06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering consumptiepatronen</i>	856
99	06.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering consumptiepatronen</i>	857
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
201	16.05.1994	R. Wierinckx	<i>Niet-gesloten varkenshouderij in agrarisch gebied — Weigering van milieuvergunning</i>	857
202	16.05.1994	J. Cauberghe	<i>Verbranding van afvalstoffen — Experimenten te Beringen</i>	858
203	18.05.1994	L. Hancké	<i>Afvalolie — Opvang in containerparken</i>	859
204	18.05.1994	L. Hancké	<i>Aan huishoudelijke afvalstoffen gelijk gestelde afvalstoffen — Afvalstoffen van de dienstensector</i>	859
205	19.05.1994	L. Barbé	<i>Zuivering huishoudelijk afvalwater — Beleidswijziging</i>	860
206	19.05.1994	H. Olaerts	<i>Terugdringing van emissies van verontreinigde stoffen in de omgevingslucht — Problemen</i>	861
207	20.05.1994	L. Standaert	<i>Milieucontroles's nachts — Gegevens</i>	862
208	25.05.1994	M. Verwilghen	<i>Vlaamse Gemeenschap — Storten van bagger zonder vergunning in Evergem</i>	863
209	A 26.05.1994	E. Beysen	<i>Regeringsmededelingen — Gegevens</i>	864

210	26.05.1994	H. Olaerts	<i>Afstand van zuiveringsstations — Financiële gevolgen ten laste van de overheid</i>	864
215	30.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Huisvestingsprogramma 1994 — Traagheid inzake goedkeuring van het VVH-bouwprogramma</i>	865
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
227	05.04.1994	J. De Roo	<i>Schipdonkkanaal — Verbreding</i>	873
235	21.04.1994	J. De Roo	<i>Schipdonkkanaal dichtslibbing — Stuk Merendree-Heist</i>	874
244	27.04.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Scheldebrug te Temse — Vergoeding wegens tijdelijke sluiting</i>	874
252	04.05.1994	H. Van Dienderen	<i>Zeekanaal Boom-Brussel — Milieuvriendelijke overversterking</i>	875
266	10.05.1994	M. Vogels	<i>Wijziging van het gewestplan Antwerpen — Bestemming van het voormalig militair hospitaal</i>	875
272	18.05.1994	G. Anthuenis	<i>Dienst Ontwikkeling LinkerScheldeoever (DOLSO) — Zijn plaats in de nieuwe organisatiestructuur voor het Departement Leefmilieu en Infrastructuur</i>	876
273	0	18.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen <i>Eentalig Franse culturele evenementen in de Vlaamse faciliteitengemeenten — Steun van het gemeentebestuur</i>	895
274	0	19.05.1994	A. Verlinden <i>Ontsluiting van de regio Aarschot — Investeringsprogramma en plannen voor 1994</i>	895
275	20.05.1994	J. Van Eetvelt	<i>Rijksweg NI 6 — Geluids werende schermen</i>	876
276	0	20.05.1994	E. Van Vaerenbergh <i>Verkeersremmers — Eenvormigheid</i>	896
277	0	25.05.1994	E. Van Vaerenbergh <i>Rotondes — Verkeersvoorrang</i>	896
278	0	25.05.1994	M. Verwilghen <i>Vlaamse Gemeenschap — Storten van bagger zonder vergunning in Evergem</i>	896
280	0	26.05.1994	M. Aelvoet <i>Vellen van bomen langs gewestwegen — Verantwoording</i>	896
H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden				
87	14.03.1994	M. Maertens	<i>Woordenlijst van de Nederlandse taal (Groene boekje) — Herwerking</i>	877
128	06.05.1994	H. Olaerts	<i>BRTN-uitzending De Put — Maatregelen ter verduidelijking</i>	879
132	06.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Gemeenschap en Afrikaanstalige gemeenschap in Namibië — Samenwerking</i>	879
138	19.05.1994	L. Barbé	<i>Jeugdherberg 't Schipken te Geraardsbergen — Problemen bij de uitbouw</i>	879
139	0	19.05.1994	M. Maertens <i>Nieuwe officiële woordenlijst van de Nederlandse Taal — Auteursrechtelijke situatie</i>	896
140	0	20.05.1994	L. Standaert <i>Regeringsmededelingen en regeringspropaganda</i>	897
141	0	25.05.1994	F. Van den Eynde <i>BRTN-radio 1 — Vlaams Blok een racistische partij genoemd in het programma De Lange Mars</i>	898

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

136	10.05.1994	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Sociale dienst</i>	880	
139	18.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs te Brussel — Omkaderingsnormen voor kinderen uit taalgemengde of anderstalige gezinnen</i>	866	
140	0	20.05.1994	L. Standaert	<i>ARGO — Politiek akkoord</i>	898
141	20.05.1994	L. Standaert	<i>Onderwijs — Afwezigheden</i>	866	
142	0	25.05.1994	L. Martens	<i>Onomkeerbaarheid TBS 55+ — Problemen</i>	898
143	25.05.1994	L. Martens	<i>Zieke terbeschikkinggestelden — Problemen</i>	881	
144	25.05.1994	L. Martens	<i>Vervroegde uitbetaling pensioenen — Achteruitstelling van gepensioneerden uit de onderwijssector</i>	881	
146	0	25.05.1994	L. Martens	<i>Sluiting van scholen — Statutaire toestand van de vastbenoemde personeelsleden. Documenten voor de reffectatiecommissies</i>	898
147	0	25.05.1994	L. Martens	<i>Pensioen uit bijbetrekking — Blokkering door het Rekenhof</i>	898
148	25.05.1994	L. Martens	<i>Verjaring schuldvorderingen ten voordele van de staat — Gevolgen voor onderwijzend personeel</i>	866	
150	26.05.1994	L. Martens	<i>Terbeschikkingstelling — 60 jaar en 30 dienstjaren</i>	882	
152	30.05.1994	F. De Man	<i>Kandidaten voor de openstaande gemeenteraadsverkiezingen als officiële voordrachtgevers in scholen — Neutraliteit van het onderwijs</i>	867	

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

46	14.01.1994	L. Barbé	<i>Orgel Sint-Pauluskerk Antwerpen — Restauratiewerken door een ambtenaar</i>	883
47	14.01.1994	L. Barbé	<i>Private orgels — Intonatiewerken door ambtenaren</i>	883
49	28.01.1994	M. Capoen	<i>De Lijn — Stelplaats Koekelare</i>	884
51	01.02.1994	H. Van Dienderen	<i>Verlaging van de CO₂-uitstoot — Beperking van het autoverkeer</i>	884
65	01.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Samenwerkingsakkoord tussen de drie gewestregeringen betreffende handelsattachés — Toepassing van artikel 4</i>	885
66	01.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Samenwerkingsakkoord tussen de drie gewestregeringen betreffende handelsattachés — Beroep door Waalse bedrijven op Vlaamse Economische vertegenwoordigers</i>	885
69	02.03.1994	L. van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordiger voor Vietnam — Standplaats</i>	886
78	17.03.1994	L. Barbé	<i>Restauratie orgel — Sint-Laurentiuskerk Antwerpen</i>	886
79	17.03.1994	L. Barbé	<i>Restauratie orgel — Sint-Martinuskerk Berlare</i>	887
80	21.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH — Vlaamse week in Londen</i>	887
81	22.03.1994	C. Lisabeth	<i>VDBH — Bevoegdheid van het dagelijks bestuur inzake dagelijkse leiding van diensten en personeel</i>	888
83	28.03.1994	L. Barbé	<i>Orgel Sint-Pieterskerk Hamme — Restauratie</i>	888
84	28.03.1994	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Naleving van beheerscontract</i>	889

88		13.04.1994	L. Barbé	<i>Orgel Sint-Pieterskerk te Uitbergen — Restauratie</i>	889
99		03.05.1994	H. Van Dienderen	<i>Studie over het stedelijk autogebruik — Stand van zaken</i>	890
104	0	16.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn — Veiligheid van het personeel huysen</i>	899
105	0	17.05.1994	H. Van Dienderen	<i>Stads- en streekvervoer — Gewaarborgde aansluitingen op de dienstregeling van de spoorwegen</i>	899
106	△	06.05.1994	E. Beysen	<i>Regeringsmededelingen — Gegevens</i>	867

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

33		26.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Flesvoeding — Borstvoeding</i>	867
----	--	------------	---------------------------	-----------------------------------	-----

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

82		04.05.1994	B. Vandendriesche	<i>Betrekkingen OCMW-gemeente — Toezicht</i>	890
83		10.05.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Kinderopvang in het arrondissement Aalst-Oudenaarde — Gegevens</i>	891
84		11.05.1994	V. Dua	<i>Universitair ziekenhuis te Gent — Behoeftte aan kinderopvang voor personeelsleden</i>	891
85		16.05.1994	J. Vandeurzen	<i>Maatschappelijk opbouwwerk — Erkenningsvoorwaarden</i>	868
86		X05.1994	H. Suykerbuyk	<i>Niet bestemde onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap — Gegevens</i>	892
87		19.05.1994	M. Olivier	<i>Beschermde tewerkstelling — Globaal beleid</i>	894
88		26.05.1994	E. Beysen	<i>Regeringsmededelingen — Gegevens</i>	869
89		30.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Integratietegemoetkoming voor gehandicapten — Volledige uitbetaling</i>	869